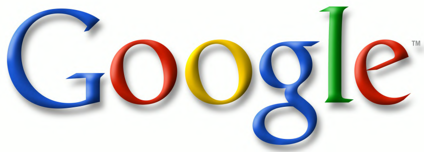

Google


DEO REIPUBLICÆ ET AMICIS
George Duffield A.M.
In tali nunquam lassat venatio sylva.
A.D.1884.

GRÆCÆ GRAMMATICÆ WESTMONASTERIENSIS INSTITUTIO COMPENDIARIA

IN USUM JUVENTUTIS CIVITATIBUS AMERICANIS STUDIOSÆ

JA. ROSS, A. M.
Humaniorum literarum et Linguæ Græcæ Professore
Accurante.

Συμπασης κρηνη διδαχης γλωττ' εϛι Πελασγων.

"*Αναγκαιοτατη εϛιν ἡ γνωσις των γλωσσων αλλων τε και δη και της Ἑλληνικης.—Ουδεν γαρ εϛιν ειδος παιδειας, καλης γε και ελευθεριας, το μη εληλυθος προς ἡμας εκ της Ἑλλαδος.—Ὑμεις, ω σπουδαιοι νεανιαι, φιλειτε—την δε την γλωσσαν, την προς ταγαθον ὁδον δεικνυουσαν. Ου μονον γαρ συνεχει τα προς ανθρωπινην σοφιαν, αλλα και την σωτηριαν ἡμιν ευαγγελιζεται.*" Auctoris incerti.

Accesserunt fini Analysis, Decalogus, Dominica precatio.

EDITIO SECUNDA

EMENDATIOR ET NONNULLIS PRIORE CONTRACTIOR.

PHILADELPHIÆ
IMPRESSA TYPIS GULIELMI FRY, SUMPTIBUS AUCTORIS.
1817.

ACADEMICIS ET TIRONIBUS

In Civitatibus confœderatis Americanis Septentrionalibus

Linguæ Græcæ studiosis—SALUTEM.

Cum *Grammaticæ* editiones Græcæ *Westmonasteriensis,** ab EDV. WETTENHAL, Episcopo, Kilmor. et Ardag. emissæ, quam Clerici nostrates eruditi cujuscunque nominis, Medici insignes, Jurisconsulti præclari, et Judices integri olim didicere, rarescebant, et, multis mendis scatentes, in pejus quotidie ruebant; Editor, ne studia Græcarum vestra literarûm degenerarent, *editionem* emendatiorem, atque priorum erroribus purgatam, aliquamdiu contemplatus, nunc illam vobis tandem exhibere gestit.

Proinde ut ipsa accuratior, perfectior et utilior in publicum prodiret, nil, præter regulas aliquot adjiciendas, paucas aliquantulo mutandas, exemplaque plura annectenda, cum annotatiunculis *Anglicis*, desiderandum censuit.

Interea, ut hæc melius fierent, nunc hos, nunc *Grammaticos* illos; imo ordinem, et aliquando ipsa *Wettenhal* verba (non verbum de verbo) secutus est: omnia quæ in vestri gratiam fecisse credit.

---

* Plures sunt Grammatices Græcæ *Westmonasteriensis* editiones, quarum prima fuit emissa ab *Edvardo Granto* 1575, Cui deinde successit *Gulielmus Camdenus*. Huic successit *Gulielmus Smythus* cum quibusdam aliis, Scholæ *Westmonasteriensis* Rectoribus, linguæ Græcæ doctissimis. Editio WETTENHAL *prima* impressa fuit 1693; hinc extracta sequuntur.

"Quas assiduè regestas oportet, O seculi ineuntis spes vernans, habetis hic recusas, (utinam fas esset dicerè repurgatas satis) Græcæ Grammaticæ Institutiones. Eas *Scholæ inclytæ Westmonasteriensi* acceptas referri voluit hujusce compendii Autor: nec quicquam sibi deberi fassus est; præter brevitatem et lapsus; suos intelligit, non præli.

"Imminutos vobis labores, non imminutâ interim vel percipiendi facilitate, vel præceptorum sufficientiâ, quòd contigerit, vos gaudete; et Linguæ Græcæ, sanctâ ipsâ (vulgò dictâ) quodammodò sanctiori, quippe quâ non Moses Judææ, sed JESUS CHRISTUS terrarum orbi innotuit, studete; operâ meâ fruimini, ac *Valete*."

Ex nostratibus aut alienigenis, linguæ peritiam Græcæ, rudimentis *Anglicanis* usos, præclaram assecutos (quantum hactenus ei cognoscere contigit) nullos unquam spectavit.

Regulas verò Grammaticis *latine* redditas, et memoriæ accurate mandatas, vim efficaciorem et impressionem *Anglicanis* diuturniorem (sicut plures senserunt eruditi) tandem habituras, credendum.

Porro labores vestros fore posthac faciliores, et utilitatem multo majorem studiis adfuturam esse vestris, *editione* hac *Latinâ*, aut simili ediscendâ, quam *Anglicanâ*, diligentiam si adhibueritis, minime dubitandum est.

Nullus autem vestrum, jus et libertatem linguæ rudimenta Græcæ ediscendæ, festinatione præpropera sibi arroget, nisi Latinæ rudimentis satis imbutus fuerit. Ad minimum, Linguæ elementarios Latinæ libros, promptè et celeriter interpretari, simul atque examinare; et *exercitia* Latina ad amussim scribere debet, alioqui ejus labores reddantur inanes.

Quis est tandem usus linguæ rudimenta Græcæ ediscendi quæ nunc ferè ubique friget? R. *Maximus.*

Institutio *Grammatices* nimirum vobis Græcorum thesauros reconditos doctorum aperiet, præcipue vero scripturas *Novi Testamenti* sacras, oracula veritatis reserabit, nemo enim re verâ, sub imagine pietatis, Grammaticâ ignoratâ, has docere aut intelligere potuit.

Si gnaviter et accurate his Græcorum studiis elementariis incumbitis, ad summos doctrinæ gradus, Deo juvante, vos sublimes tandem efferent; antiquorum opera ad intelligendum idoneos reddent: his usi, non modò scripturas sacras; sed et viros doctos, qui has, verba nempe Divinæ mentis, summâ diligentiâ et studio scrutati sunt, perlegere, consulere, et investigare valebitis; nullus enim, quantumvis sit doctus, auctoritatem, dignitatem, utilitatem, imo et necessitatem Novi Testamenti, Græcæ rudimentis linguæ neglectis, ad unguem callere potuit.

Hæc *institutio Grammatices compendiaria,* si cum aliis *Westmonasteriensibus* conferatur, multo brevior invenietur: certe regulis, Græcæ rudimenta Grammatices ediscentibus

omnino utilia brevissimis complexa est; ideoque pro viribus elaboravit Editor continuo, ne memoria vestra longioribus oneraretur; plurima optima paucis comprehendere conatus.

Οτι ουκ εν τῳ μεγαλῳ το ευ, αλλ εν τῳ ευ το μεγα κεῖται. Zeno.

Autores hi *grammaticales* passim, atque nonnulli eorum speciatim, hac occasione consulti fuerunt; *Barclaius*, *Busbeius*, *Bellius*, *Crusius*, *Dunlopius*, Autor *Cantabrigiensis*, *Homesius*, *Jonesius*, *Milner*, *Morus*, Magistri *Port-Royal*, *Stackhousius*, *Verweius*, *Vigerus*: cumque his editiones variæ *Westmonasteriensis*, quarum præcipua, et maximè compendiaria est *Wettenhal*, et quam unam inter omnes, vestris consulens, æmulari voluit addictissimus EDITOR.

PHILADELPHIÆ, *sexto Kalendas Junias*, *A. D.* 1813.

DOCTORIBUS, MAGISTRIS ET DISCIPULIS,

Linguæ Græcæ studiosis—SALUTEM.

Hoc opus, hoc studium parvi properemus et ampli
Si patriæ volumus, si nobis vivere cari. *Hor.*

Studio et diligentia Auctor eadem in hac *Westmonasteriensis* editione ac priore continuo usus, summis viribus emendatiorem, imo et priore contractiorem, si potuit fieri, reddere conatus est.

Causis iisdem, quæ editionem primam, circiter quadriennium, publicandi moverunt, adhuc existentibus; nimirum, ne Græcarum studia literarum, Anglicis rudimentis, quæ fere nunc ubique his civitatibus abundant, omnino tandem ruerent et degenerarent: inde Auctor eventum veritus infelicem, nonnullos virorum, quos nostra patria tulit doctissimorum, supplex oravit, nec incassum; nam et ipsi, iisdem timoribus percussi, aurem petenti facilem dederunt, in quos nunc propterea se justo devinctum persentit amore: Hi enim, quorum nomina, propter doctrinam et pietatem, non tantum regionibus cognita nostris; sed etiam horum, qui longinquis orbis terrarum peregrinis, peritia literarum insigniti, de hac Institutione compendiaria, uno omnes consentiunt ore, et ita decernere, et testari dignati sunt.

RECOMMENDATIONS.

At a Meeting of the Trustees of the University of Pennsylvania, Tuesday, Feb. 4, 1817.

Resolved, That in future till otherwise directed by this Board, every student who shall begin to acquire a knowledge of the Greek in the Grammar School, shall commence with a Greek Grammar, in the Latin tongue, and in no other; and that the Grammar published by Mr. James Ross, as an improvement of the Westminster Grammar, shall be used in such case, except the scholar, his parents or guardian, shall prefer some other; in which event, such scholar shall be limited to a Grammar, in the Latin language, which shall have the same division of nouns into declensions, which exists in the Westminster Greek Grammar above mentioned.

PRESENT.

Chief Justice WILLIAM TILGHMAN, L.L.D. Præs.
Right Reverend Bishop WHITE, D. D.
Reverend ROBERT BLACKWELL, D. D.
Reverend JAMES P. WILSON, D. D.
WILLIAM RAWLE, Esq. Counsellor at Law.
JOSEPH B. M'KEAN, Esq. Counsellor at Law.
GEORGE FOX, Esq.
General THOMAS CADWALLADER.
HORACE BINNEY, Counsellor at Law.
WILLIAM MEREDITH, Counsellor at Law.

Extracts of Letters to the Editor, from the Reverend Mr. PHILIP LINDSLEY, Professor of the Greek and Latin languages in Princeton College, New Jersey.

Dear Sir,

As your Greek Grammar is only allowed to be studied in this College, I hope the new edition of it will not be delayed. I wish to see Greek Grammars in *English* banished from our schools. Your first edition is already scarce. We found it difficult to procure a supply for our classes at the commencement of the present session. Another edition is wanted.

You have my best wishes, for your complete success, in the very laudable and arduous work, in which you are now employed. May your life long be spared, to adorn the Classic literature of our country, and to support the approved usages and systems of the good old school.

I rejoice exceedingly that the University of Pennsylvania has adopted so wise a resolution as that mentioned in your first letter; I hope that the example of that venerable Institution, and of our own, will have much influence on public sentiment; and that a Greek Grammar in English will soon cease to be enquired for.

No more substantial testimonial of the estimation in which your Grammar is held in Nassau Hall could be required, than has been given in banishing every other to make room for it.

Mr. James Ross, Professor of Languages.

With very great respect
I am your obt.

Princeton, February 22d, 1817.

PHILIP LINDSLEY.

Having carefully compared Mr. James Ross's Edition of the Westminster Greek Grammar with that of [Bishop] WETTENHAL, I cheerfully offer my opinion, that by the copious additions he has made to Wettenhal's in apposite examples, lucid definitions, and pertinent questions, he has rendered this edition truly valuable; it being thereby better calculated to convey to young students in an easy and familiar manner, a correct knowledge of the elements of the Greek language, than any other Grammar I have yet seen.

JAMES ABERCROMBIE, D. D.
Director of the Philadelphia Academy.
Philad. Nov. 5. 1816.

VIRO ERUDITO JA. ROSS GULIELMUS CHRISTIE, S.P.D.

Perlegi Græcæ Grammaticæ Westmonasteriensis institutionem compendiariam tuam, et quidem opus perutile mihi videtur.

Editiones Wettenhal priores superavisti, multas adjectiones pernecessarias faciendo; quæstiunculas ingeniosas annectendo, et verbo in uno opus commodius ad juventutem erudiendam reddidisti.

Præterea res perutiles Græcæ linguæ Professoris eruditi Moor Glasguensis, nec non et aliorum complexus es. Hoc opus tuum in præsenti, esse, et ulterius, cum accessionibus editione alterâ (si ita visum fuerit tibi) tuo judicio in medium allatis, censeo, futurum, et præceptoribus et studiosis Græcæ linguæ magnam commoditatem. Vale.

Philadelphiæ, pridie Idus Maii, A. D. 1814.

Institutionem Græcæ Grammaticæ Westmonasteriensis compendiariam ab erudito Jacobo Ross A. M. nuper editam perlegi, eamque studio juventutis quæ rudimentæ linguæ Græcæ accuratius edisceret, sedulo commendatam habeo.

P. WILSON, L.L.D.Litt.Græc.& Lat. &c. Coll. Columb. Neo. Ebor. Prof.
Dat. Nov. Ebor. 6to. Idus Sept. Anno Salutis 1816.

Studiosis Græcæ Grammaticæ gratulor pro editione emendatiore Westmonasteriensi ex studiis Jacobi Rossii A.M. eruditissimis. Munus maxime egregium, hoc opere Reipublicæ reddidit, atque ex ea non miniores gratias, quam ex Latinæ Grammaticæ ejus editione excultissima, de Doctoribus æque ac Discipulis optime meruit. Testimonium hoc, qualecunque sit, non minus gratissime quam libentissime offert,

SAMUEL KNOX, A. M.
Balt. Coll. emeritus Præses.
Ipsis Idibus Septembris, 1816.

Institutione Græcæ Grammaticæ Westmonasteriensis a Jacobo Ross linguæ Latinæ atque Græcæ professore, nuper editâ, mihi perlectâ, nec non et aliquoties doctâ; longe præstantiorem atque faciliorem intellectu aliis aut a me visis aut notis, verè existimo: nescio equidem an præstantior sit omnibus quæ extant, ideoque Græcæ studiosis linguæ ex animo commendo

JACOBUS DUNLAP, D. D.
Jeff. Coll. Præses emeritus.
Abingtoniæ comitatu Montgom.
Octo. die 8vo. A. D. 1816.

Elementa Græcæ linguæ erudito Ja. Ross summa cura composita, nuperque edita; studiosæ juventuti ad Græcas literas animum intendenti, libentissime commendo.

JNO. BANKS.
Philadelphiæ, Kal. Jun. 1817.

Imminutos ésse vobis labores, non imminuta interim vel percipiendi facilitate, vel præceptorum sufficientia, quod contigerit, vos gaudete; et linguæ Græcæ sancta ipsa quodammodo sanctiori, quippe qua non Moses Judææ, sed Jesus Christus terrarum orbi innotuit, studete.

Hic paginis ducentis; ille quadrigentis opus Grammaticale complexus est. Hæc autem editio breviter et, ut spero, utiliter paginâ centesimâ consummata est.

Quamvis autem hæc *Institutio* Grammaticæ sit brevis, ne spes ideo capiatis inanes, vosmet *illam* brevi ediscere posse; aut fidem (ut quidam nunc jactitant) habeatis, justam linguæ peritiam Græcæ sex mensibus posse acquiri!

Deus Omnipotens, cui debemus omnia, prosperos successus et felicem exitum studiis tribuat vestris. Valete:

Philadelphiæ, 4to Kal. Septem. 1817.

An early acquaintance with the Classics is the only foundation of good learning, and it is incumbent on all to have the great object continually before them, as a matter of the most serious concern. *Savannah Museum.*

It is very useful to make the students *get by heart certain select passages out of the Greek authors*, and especially the *poets.*—In a few words, I would have the eyes, the ears, the tongue, the hands, the memory, the understanding, all employed in the knowledge of *Greek*—it is impossible seriously to enter on the study of *divinity* without the assistance of the *Greek* language. *M. Rollin's Belles Lettres.*

The students under the Author's tuition, who begin to read the *Greek Testament*, on the Sabbath prepare three verses of the gospel according to John, to be accurately recited the following Monday: this exercise is continued every week, till at last they are able to recite several chapters in the Testament. Having begun *Homer* they practise committing to memory 10, 15, or 20 lines for recitation, every Saturday morning, with proper attention to the quantity.

DE LITERIS.

Litĕræ Græcorum sunt viginti quatuor.

Figūra.	Nōmen.	Sŏnus.		Numĕrus.	
Α α	Ἄλφα	a	Alphă	1	αωιϐ. 1812.
Β β ϐ	Βῆτα	b	Bētă	2	
Γ γ ſ	Γάμμα	g	Gammă, durum	3	
Δ δ	Δέλτα	d	Deltă	4	
Ε ε	Ἐψιλόν	e	Epsĭlon, breve	5	
Ζ ζ ʒ	Ζῆτα	z	Zētă	7	[* ϛ 6]
Η η	Ἦτα	e	Etă, longum	8	* Βαυ.
Θ θ ϑ	Θῆτα	th	Thētă	9	
Ι ι	Ἰῶτα	i	Iōtă, sicut *ee* in *eel*	10	
Κ κ	Κάππα	k	Kappă	20	
Λ λ	Λάμϐδα	l	Lambdă	30	
Μ μ	Μῦ	m	Mu	40	
Ν ν	Νῦ	n	Nu	50	
Ξ ξ	Ξῖ	x	Xee	60	
Ο ο	Ὄμικρον	o	Omĭcrŏn, breve	70	
Π ϖ π	Πῖ	p	Pee	80	
Ρ ρ ϱ	Ῥῶ	r	Rhō	100	[*ϟ 90]
Σ ϲ σ ς	Σῖγμα	s	Sigma	200	* Κοππα.
Τ τ ⁊	Ταυ	t	Tau	300	
Υ υ	Ὑψιλόν	u	Hūpsĭlŏn	400	[* ϡ 900.]
Φ φ	Φῖ	ph	Phee	500	* Σαμπι.
Χ χ	Χῖ	ch	Chee	600	͵α 1000
Ψ ψ	Ψῖ	ps	Psee	700	͵β 2000 &c.
Ω ω	Ωμέγα	o	ōmĕgă, longum	800	͵αχϟγ 1693.

Ex literis septem sunt vocales: duæ longæ, η, ω; duæ breves, ε, ο; tres ancipites, α ι υ.

Præpositivæ, α, ε, η, ο, ω. Subjunctivæ, ι, υ. υ autem est præpositiva ante ι, ut υιος *filius*.

Paucula ex multis aliis quæstiones discentibus respondendæ.

Quot sunt literæ Græcorum? Quot sunt vocales? R. Septem.
Quæ sunt longæ vocales? R. η, ω. Quæ sunt breves? R. ε, ο.
Quæ sunt ancĭpĭtēs vocālēs? Quæ sunt præpositīvæ vocales.
Quare appellantur præpositivæ? R. Quia semper sunt priores diphthongorum vocales. Quæ sunt subjunctivæ vocales? R. ι, υ.
Quare appellantur subjunctīvæ? R. Quia semper sunt posteriores diphthongorum vocālēs.
An υ semper subjunctīva? R. non; υ est præpositiva ante ι.

A

Ex præpŏsitīvis & subjunctivis fiunt diphthongi; suntque sex propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Sex impropriæ; ηυ, υι, ωυ, ᾳ, ῃ, ῳ, punctŭlo, scīlĭcet ι, subjecto.

Vocalibus & diphthongis accĭdunt spīrĭtus, accentus, & apostrŏphus. Spīritus duo sunt, lēnis (᾿) asper (῾)

☞ Lēnis nil nĭsĭ absentiam asperi nŏtat ideoque nunc inutilis.

Omnis vocalis vel diphthongus initialis spīritu tēnui vel aspero nŏtatur; ut, ὀρος, mons, ὁρος, terminus. ῾Υ initialis semper aspero nŏtatur; ut, ὑς, *sus:* etiam ῥ semivocalis semper aspero nŏtātur; ut, ῥιπτω, *projicio.*

Accentus Græcis trēs sunt.

Gravis qui (`) in ultimam tantum cădit, et *deprĭmit* vōcem.
Acutus qui (´) in ult. penult. et antep. cădit et *tollit* vocem.
Circumflexus qui (῀) in ult. & penult. et *prodūcit* vocem.
Gravis in omni syllaba intelligitur, ubi nullus est accentus.

Apostrŏphus nŏtat α, ε, ι, ο, αι, οι, ultimas breves abjectas propter sĕquentem vocālem vel diphthongum; ut, κατ' αὐτὸν pro κατὰ αὐτὸν.

Apostrŏphus sæpe duas vōcēs in unam conjungit, quod *Crasis* seu *mixtio* dīcĭtŭr; ut, Κἀγω pro Και εγω.

De Consŏnis.

Consŏnæ septēmdĕcim, & vel duplĭcēs, lĭquĭdæ, vel mutæ.

Duplĭces sunt, ζ, ξ, ψ, nam ζ compōnĭtur ex δς, ξ ex κς, & ψ ex πς: σ est suæ potestātis litĕra, & Grammaticis *solitaria* dicĭtur.

Liquidæ seu sēmĭvōcālēs sunt λ, μ, ν, ρ; nec facile in alias consŏnas mutantur.

Liquidæ ita vōcantur quia suavem et lĭquĭdum sŏnum edunt.

Mutæ, quæ *mutuo* facilè inter se *mutantur*, sunt novem.

Mutæ sunt vel	Tenues,	π, κ, τ.	Oppositæ inter se	π, β, φ,
	Mediæ,	β, γ, δ.		κ, γ, χ,
	Aspirātæ,	φ, χ, ϑ,		τ, δ, ϑ.

Γ scriptum ante aliud γ, κ, ξ, & χ sonum habet quendam medium inter ν & γ; ut αγγελος, *nuntius*, pronunciatur fere ut angĕlos, πεφαγκα, *apparui*, ferè ut pephanka.

Tenues elisa vocali aut diphthongo suâ migrant in aspiratas, quoties sequens vocalis aut diphthongus initialis aspiratur: πτ, κτ, migrant in φθ, χθ, ut, νυχθ' ὁλην, τίφθ' ὅτω, pro νύκτα ὁλην, τιπτε ὅτω, omnia quæ fiunt ευφωνια.

Ex literis, syllabæ fiunt, ex syllăbis dictiones; ex dictionibus orātio.

Partes Orationes sunt octo.

Articulus, nomen, pronomen, verbum, participium, adverbium, conjunctio, præpositio.

Numeri tres sunt, singularis, dualis, pluralis.

Casus quinque, Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus.

Genera tria, Masculinum, Femininum & Neutrum.

Articulus præpositivus ὁ, ἡ, τὸ, Hic, vel Ille, sic inflectitur.

Singulariter. M. F. N.	Dualiter. M. F. N.	Pluraliter. M. F. N.
Nom. ὁ, ἡ, τὸ.	Nom. Acc. τὼ, τὰ, τὼ.	Nom. οἱ, αἱ, τὰ.
Gen. τοῦ, τῆς, τοῦ.	Gen. D. τοῖν, ταῖν, τοῖν.	Gen. τῶν, τῶν, τῶν.
Dat. τῷ, τῇ, τῷ.		Dat. τοῖς, ταῖς, τοῖς.
Acc. τὸν, τὴν, τὸ.		Acc. τοὺς, τὰς. τὰ.

Quæstiones de Vocalibus et Diphthongis.

Quæ fiunt ex præpositivis & subjunctivis? R. Diphthongi.
Quæ sunt diphthongi propriæ? Quæ sunt Diphthongi impropriæ?
Quare appellātæ propriæ? R. Quia sonus vocalis utriusque in illis auditur.
Quare appellantur impropriæ? R. Quia sonus unius tantum istis auditur.
Quæ accĭdunt vocalibus & diphthongis? Quot sunt spiritus?
Quid notandum est de omni vocali aut diphthongo initiali?
Quali spiritu notantur omnes dictiones ab ὑ vel ῥ incipientes?
Quot sunt *accentus* Græcis? In quam syllabam cadit *Gravis?*
In quas syllabas cadit *acutus?* In quas cadit *circumflexus?*
Quali *sono* pronunciatur ista syllaba cui affigitur *gravis?* R. *Depresso.*
Quali *sono* pronunciatur ista cui *acutus?* R. *Elato;* ut, *dominus.*
Quali *sono* pronunciatur ista cui *circumflexus?* R. *Producto;* ut, φανῶ.
Si *nullus* affigātur *accentus*, quisnam intelligitur? R. *Gravis;* ut, τυπτω.
Quas vocales & diphthongos abjectas esse notat *apostrophus?*

Quæstiones de Consonis.

Quot sunt consonæ? Quomodo dividuntur? Quæ sunt duplices? Quare appellantur duplices? R. Quia duarum sonum consonarum complectuntur. Quas duas consonas complectitur ζ? Quas duas complectitur ξ? Quas duas complectitur ψ? Quæ sunt liquidæ? Quare appellantur Liquidæ.

Quot sunt mutæ consŏnæ? R. Novem. In quas distinctæ sunt? R. In *tenues*, *medias*, & *aspiratas*. Quæ sunt *tenues* consonæ π, κ, τ. In quas alias sæpius mutantur? R. In φ, χ, θ. Quæ sunt *mediæ* consonæ? R. β, γ, δ. Quomodo oppositæ inter se? Quidnam fit de *tenuibus* quoties sequens *vocalis*, aut diphthongus aspiratur?

Quæ fiunt ex literis? Quæ fiunt ex syllabis? Quid fit ex dictionibus?

His pauculis præmissis, facile erit, inter docendum, alias quæstiones discentibus proponere, sicut res postulat.

De Nōmĭne Substantīvo.

Declinationes Nōmĭnum sunt quinque. Tres Simplicium, & duæ Contractorum.

DECLINATIO PRĬMA.

Complectĭtur nōmĭna in ας & ης masculini, atque in α & η feminini; ut, ταμιας, *quæstor;* τελωνης, *publicanus;* μουσα, *musa;* τιμη, *honor.* Flectio Masculinorum et Femininorŭm in Duāli & Plurāli penĭtus eădĕm est.

Singulariter.

Nom.	ὁ Ταμιας,	ὁ Τελωνης,	ἡ μουσα,	ἡ Τιμη.
Gen.	Ταμιου,	Τελωνου,	μουσης.	Τιμης.
Dat.	Ταμιᾳ,	Τελωνῃ,	μουσῃ.	Τιμῃ.
Acc.	Ταμιαν,	Τελωνην,	μουσαν.	Τιμην.
Voc.	Ταμια,	Τελωνη.	μουσα.	Τιμη.

Dualiter.

N. A. V.	Ταμια,	τελωνα,	μουσα,	τιμα.
Gen. D.	Ταμιαιν.	τελωναιν,	μουσαιν,	τιμαιν.

Pluraliter.

Nom.	Ταμιαι,	τελωναι,	μουσαι,	τιμαι.
Gen.	Ταμιων,	τελωνων,	μουσων,	τιμων.
Dat.	Ταμιαις,	τελωναις,	μουσαις,	τιμαις.
Acc.	Ταμιας,	τελωνας,	μουσας,	τιμας.
Voc.	Ταμιαι.	τελωναι,	μουσαι,	τιμαι.

Μεσσιας, *Messias.*
Ανδρεας, *Andreas.*
Νεανιας, *Juvenis.*
Γενναδας, *nōbilis.*
Κοχλιας, *limax.*
Αγχισης, *Anchises.*
Πηλειδης, *Pelīdes,*
Κριτης, *Judex.*
Μαθητης, *discipŭlus.*
Προφητης, *prophēta.*
Πρυμνα, *puppis.*
Ριζα, *radix.*
Αγορα, *forum.*
Ἡμερα, *dies.*
Φιλια, *amor.*
Ζωη, *vită.*

An omnia in ας, flectuntur sicut Ταμιας? R. Omnīno.
An omnia in ης, flectuntur sicut Τελωνης? R. Non; 'nomina in της.'
An omnia in α flectuntur sicut μουσα? R. Non; 'finita in ρα.'
An omnia in η flectuntur sicut Τιμη? R. Omnīno sic flectuntur.

Dativus singularis in primâ & secundâ Declinatione habet ι subscriptum finalibus ᾳ, ῃ, ῳ.

Subscrībitur plerumque ι, vel propter *distinctionem;* ut, ταμίᾳ in Dat. Sing. ταμία N. A. V. Dual. vel,

Subscrībitur ι, propter *deperditionem;* ut, κέραϊ κέρᾳ. *Syllabæ enim ex qua deperditur ι subscribitur.*

ῶν Genitivus pluralis primæ semper circūmflectitur.

Nomina in πης, της, & Gentilia in θης, ut & composita à πωλῶ, *vendo.* μετρῶ, *metior,* τρίβω, *tero,* formant Vocativum Singulārem in α brevi; ut, ὦ σάτραπα, ἐπιστάτα, Σκυθα, &c.

Finita in ρα, & α purum (parcius δα, θα) faciunt Genitivum Singularem in ας, & Dativum in ᾳ; ut ἡμέρα, -ρας, -ρᾳ, Φιλία, -ιας, -ιᾳ.

Litera vel Syllaba pura dīcitur, quam praecēdit Vocalis vel Diphthongus.

DECLINATIO SECUNDA.

Complectitur Nomina in ος masculini & fœminini, & in ον neutrius; ut, λογος, *verbum*, δωρον, *donum*, λεως, *populus*, ανωγεων, *cœnaculum*.

			Singulariter.		ὁ Αγρος, *ager.*
Nom.	ὁ Λογος,	το δωρον,	ὁ Λεως.	το Ανωγεων,	ὁ Βιος, *vita.*
Gen.	Λογου.	δωρου.	Λεω.	Ανωγεω,	ὁ Ηλιος, *sol.*
Dat.	Λογῳ.	δωρῳ.	Λεῴ.	Ανωγεῳ,	ὁ Ανεμος, *ventus.*
Acc.	Λογον.	δωρον.	Λεων.	Ανωγεων,	ὁ Θυμος, *animus.*
Voc.	Λογε.	δωρον.	Λεως.	Ανωγεων.	ὁ και ἡ Ανθρωπος, *homo*
			Dualiter.		ὁ Τοπος, *lŏcus.*
N. A. V.	Λογω.	δωρω.	Λεω.	ανωγεω.	το Ροδον, *rosa.*
Gen. D.	Λογοιν.	δωροιν.	Λεῳν.	ανωγεῳν.	το Εργον, *opus.*
			Pluraliter.		το Μηλον, *pomum.*
Nom.	Λογοι.	δωρα.	Λεῳ.	ανωγεῳ,	το Πλευρον, *latus.*
Gen.	Λογων.	δωρων.	Λεων.	ανωγεων,	το Φυλον, *tribus.*
Dat.	Λογοις.	δωροις.	Λεῳς.	ανωγεῳς,	ἡ Κεως, *Insŭla.*
Acc.	Λογους.	δωρα.	Λεως	ανωγεω,	ἡ Τεως, *Insŭla.*
Voc.	Λογοι.	δωρα.	Λεῳ.	ανωγεῳ.	ὁ Νεως, *templum.*

Λεως, pro Λαος, et Ανωγεων, pro ανωγαιον, scribunt Attici.

Unĭcum est nomen secundæ declinationis in ως, neutrīus; το χρεως, *debitum.*

Attĭca sex in ως formant Accusativum sæpius, in ω; Αθως, ἁλως, arĕa, Κεως, Κως, λαγως, lĕpus, Εως, aurōra. Τεως.

Sunt et femĭnīna quædam in ω, et duo in ως, partim secundæ, partim tertiæ, quæ sic flectuntur.

	Singulariter.	*Dualiter.*	*Exempla.*
Nom.	ἡ λεχω, *puerpera*	λεχω in Duali et Plurali flectitur ut λογος.	Πειθω, *suadēla*
Gen.	λεχοος, λεχους,		Κλωθω, *una parcārum.*
Dat.	λεχοι, ληχοῖ,		Ηχω, *echo*, *sonus.*
Acc.	λεχοα, ληχῶ,		Λητω, *Latōna.*
Voc.	λεχοι.		Αιδως, *verecundia.*
			ἠως, *aurōra.*

Per singŭlos numeros īdem est Nominatīvŭs, Accusatīvus et Vocatīvŭs neutrōrum.

Nominatīvus, Accusatīvus et Vocativus neutrōrum (Attĭcis exceptis) plurāli exĕunt in α.

Quæ sunt Atticæ terminationes secundæ declinationis? R. ως et ων. Dato exempla. R. λεως, ανωγεων. Unde formantur hæc? R. a λαος, ανωγαιον? Quid notandum est de omnibus neutris? Quot neutrīus secundâ desĭnunt in ως. R. unĭcum,

TERTIA DECLINATIO.

Novem habet Terminationes: tres Vocales, α, ι, υ, neutrius; ω, feminini; ut λεχω, puerpera; et quinque Consonas, ν, ξ, ρ, σ, ψ, omnium generum; ut, τὸ σῶμα corpus, τὸ μέλι mel, τὸ γόνυ genu, ὁ Τιτὰν Titan, τὸ δέλεαρ esca, ἡ λαμπας, lampas, ὁ ἄναξ rex, ὁ γὺψ vultur.

Singulariter.

Nom.	ὁ Τιτ-ὰν	τὸ σῶμ-α	το μέλ-ι	το γονυ	το γονυ
Gen.	Τιτ-ᾶνος	σωμ-ατος	μέλ-ιτος	γονατος	γονυος
Dat.	Τιτ-ᾶνι	σώμ-ατι	μέλ-ιτι	γονατι	γονυι
Acc.	Τιτ-ᾶνα	σῶμ-α	μέλ-ι	γονυ	γονυ
Voc.	Τιτ-ὰν	σῶμ-α	μέλ-ι	γονυ	γονυ

Dualiter.

N.A.V.	Τιτ-ᾶνε	σώμ-ατε	μέλ-ιτε	γονατε	γονυε
G.D.	Τιτ-ᾶνοιν	σωμ-άτοιν	μελ-ίτοιν	γονατοιν	γονυοιν

Pluraliter.

Nom.	Τιτ-ᾶνες	σώμ-ατα	μέλ-ιτα	γονατα	γονυα
Gen.	Τιτ-ᾶνων	σωμ-άτων	μελ-ιτων	γονατων	γονυων
Dat.	Τιτ-ᾶσι	σώμ-ασι	μέλ-ισι	γονασι	γονυσι
Acc.	Τιτ-ᾶνας	σώμ-ατα	μέλ-ιτα	γονατα	γονυα
Voc.	Τιτ-ᾶνες	σώμ-ατα	μέλ-ιτα	γονατα	γονυα

ὁ Μην μηνος, *mensis.*
ἡ Φρην Φρενος, *mens.*
ἡ Οἱς οιος, *ovis.*
ἡ Γραυς γραος, *anus.*
ἡ Ερις εριδος, *contentio.*
ἡ Κορυς κορυθος, *galea.*
ἡ Κλεις κλειδος, *clavis.*
ὁ Οιδιπ -ους -οδος, *Œdipus.*
ὁ και ἡ Βους βοος, *bos.*
ἡ Ελπις ελπιδος, *spes.*
ὁ Οδους, οδοντος, *dens.*
ἡ Χλαμυς, χλαμυδος, *chlamys.*
ὁ Πους ποδος, *pes.*
ὁ Βουκλ -ηξ -ηγος, *stimŭlus.*
ἡ Λαιλαψ, λαιλαπος, *turbo.*
ὁ και ἡ ορνις -ορνιθος, *avis.*
ἡ Μηνις μηνιος, *ira.*
ἡ οψ, οπος, *vox.*
ὁ ωψ, ωπος, *ocŭlus.*
ὁ Πλακο-εις -εντος, *placenta.*
ὁ Ρητωρ, ρητορος, *rhetor.*
ὁ Ποσειδων -ωνος, *Neptūnus.*
ὁ Σωκρατης, Σωκρατεος, *Socrătes.*
ὁ Σωτηρ σωτηρος, *Servator.*
ὁ Ἡγεμων ἡγεμονος, *dux.*
ὁ Βασιλευς βασιλεος, *rex.*
ὁ Κτεις, κτενος, *pecten.*
ἡ Μητηρ μητερος, *mater.*
ὁ Πατηρ πατερος, *pater.*
ὁ Γαστηρ γαστερος, *venter.*
ὁ Κοραξ κορακος, *corvus.*
ἡ Θυγατηρ θυγατερος, *filia.*
ἡ Δημητηρ δημητερος, *Cerēs.*
ὁ Ανηρ ανερος, *v.* ανδρος, *vir.*
ὁ Αρην, αρενος, *v.* αρνος, *agnus.*
ὁ Και ἡ κυων, κυνος, *canis.*
ἡ σαρξ, σαρκος, *caro.*
ὁ λεβης -ητος, *lĕbēs.*

γραμμ-α-ατος, *litĕra.* το ἡπαρ. ηπατος, *hepar.* το ους, ωτος, *auris.* Βημ-α-ατος, *tribūnal.* το ὑδωρ, ὑδατος, *aqua.* το Φρεαρ, φρεατος, *puteus.*

Regulæ tertiæ, atque priori et posteriori contractorum, propriæ.

I. De Accusativo singulari.

Mascŭlīnă et fĕmĭnīna hăbēnt Accusativŭm singŭlārĕm in α.

Excipe (1.) Nomina exeuntia in ς post ι vel υ (excepto ευς) si Genitivum effĕrant per ος purum, in Accusativo vertunt ς in ν· ut ἡ ὄις, ὄιος, ὄϊν· ἡ γραῦς γραὸς, γραῦν.

(2.) Gravĭtŏna in ις et υς declināta per ος impurum, habent utrumque Accusativum -α et -ν· ut ἔρις, ἔριδος, ἔριδα et ἔριν κόρυς, κόρυθα, et κόρυν. Sic κλεὶς, κλεῖδα et κλεῖν.

(3.) Composita à πȣ̃ς ut οἰδίπȣς, οἰδίποδος habent Accusativum singularem per α et ν; ut οἰδίποδα, οἰδίπȣν.

II. De Vocativo Singulari.

Vocativus similis est Nominativo. Excipe

(1.) Nomina in ς post ι vel υ exeuntia abjiciunt ς in Voc. ut, Πάρις, βȣ̃ς. Πάρι. βȣ̃ Nisi fuerint acutitona in ις et υς, ut, ὦ ἐλπὶς χλαμὺς; item ὦ πȣ̃ς, ὀδȣ̀ς: ob differentiam πȣ, ubi, et ὀδȣ, obiter.

(2.) Nomina quae declinantur per ντος faciunt Vocativum abjecto -τος; ut, ὁ γέρων, γέροντος, ὦ γέρον, senex.

(3.) Nomina in εις, εντος, vocativum habent per ει et εν; ut, πλακόεις, -εντος, ὦ πλακόει et πλακόεν.

(4.) Gravitona in ας -αντος, ην -ενος, ων -ονος, ηρ -ερος, et pleraque in ηρ ερος Vocativum formant à Genitivo abjecto -ος ut, ῥήτωρ. ῥήτορος, ὦ ῥῆτορ·

(5.) Attămĕn Ποσειδῶν -ῶνος, format Vocativum in ον, ut, ὦ Πόσειδον.

(6.) Σωτὴρ -ῆρος, format Vocativum mutato η in ε, ut, σωτήρ, σῶτερ.

(7.) Nomina in ης -εος formant Vocativum, mutato ης in ες; ut, Σωκράτης, ὦ Σώκρατες; ἀληθὴς. ἀληθὲς.

III. De Dativo Plurali.

Dativus pluralis fit à Dativo singulari, abjiciendo δ, θ, ν, τ, quoties adsint, et assumendo σ ante ι, ut τιτ -ᾶνι -ᾶσι, σώμ-ατι-ασι.

I. Sed -οντι fit -ȣσι, ut λέοντι -ȣσι ρι in nominibus in ηρ Syncopen passis fit ράσι ut, πατὴρ, πατρὶ, πατράσι. Et apud Poetas in quibuscunque nominibus ι fit εσι vel εσσι, ut, ἡγεμὼν, ἡγεμόνι, ἡγεμόνεσι, vel -εσσι.

II. Αρνι fit ἀρνάσι; υἷι, υιάσι; sed γαστὴρ facit γαστῆρσι pro γαστράσι Dativo plurali.

III. Nomina in ξ, ψ, vel ς post diphthongum exeuntia, faciunt Dativum pluralem à Nominativo singulari adjiciendo ι, ut, κόραξ κόραξι, βασιλεὺς -λευσι. Sed κτεὶς κτέσι, πȣ̃ς ποσὶ, ȣ̓ς ὠσί.

IV. Dativus pluralibus in ι desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut, χερσὶν ἀνῆπτοις. Et apud Poetas ubilibet.

IV. De Syncopen passis.

Nomina quædam in ηρ -ερος amittunt ε per Syncopen in Gen. et Dat. singularibus, et Dativo plurali; ut, πατὴρ, μήτηρ, γαστηρ. Sed. θυγάτηρ, Δημήτηρ amittunt ε in omnibus casibus obliquis. Ανηρ quoque amittit ε; at pro ε amisso assumit δ; ut ανερος, ανδρος. His adde ἄρην, ἀρνὸς, κύων κυνὸς, &c. elisâ media vocali.

Declinationes Contractorum

Oriuntur a *tertia* faciente genitivum per ος purum: appellantur nomina contracta, quia in eis duæ syllăbæ contrahuntur in unam; ει et εα sequente ς, contrahas in ει; at non sequente ς, in η.

DECLINATIO PRIOR CONTRACTORUM

Tres habet terminationes, in ης masculīni, et femĭnīni gĕnĕris, ut. Δημοσθενης: αληθης, *verus*, *vera;* et in ες, et ος neutrius; ut, αληθες, *verum*, ιππομανες, *hippomănĕs*, τειχος, murus.

Singulariter.

N.	ὁ Δημοσθέν-ης	το τειχος	Πανακ-ης-ες, *omnia sanans.*
G.	Δημοσθέν-εος-ους	τειχεος-ους,	Αληθ-ης-ες, *verus-a-um.*
D.	Δημοσθέν-εϊ-ει	τειχεϊ-ει	Σωκρατης, *Sŏcrătes.*
A.	Δημοσθέν-εα-η	τειχος	Ευσεβ-ης-ες, *pius, pia, pium.*
V.	Δημοσθέν-ες	τειχος	Φιλοκρατης, *Philocrates.*

Dualiter.

N.A.V.	Δημοσθέν-εε-η	τειχεε-η	Ευγεν-ης-ες, *generōsus.*
G.D.	Δημοσθεν-εοιν-οῖν	τειχεοιν-οιν	Τριηρης-ες, *triremis.*

Pluraliter.

N.	Δημοσθέν-εες-εις	τειχεα-η	Ολοπαθ-ης-ες, *omnibus passus.*
G.	Δημοσθεν-έων ῶν	τειχεων-ων	Ολιγοπαθ ης-ες, *paucis passus.*
D.	Δημοσθέν εσι	τειχεσι	Ειλικριν-ης ες, *clarus.*
A.	Δημοσθέν εας εις	τειχεα-η	Τελος, *finis, vectīgal.*
V.	Δημοσθέν εες-εις	τειχεα-η	ορος, *mons.*

Quædam propria hujus declinationis in Accusativo flectuntur sicut τελωνης ut Αριστοφανες, Αριστοφανην, non Αριστοφανεα.

Composita ab ετος, annus, in Accusativo plurali sic flectuntur; Acc. τους και τας επταετας, pro επταετεας, septennis.

Propria nomina composita ex κλεος, *gloria*, duplicem habent contractionem, ut, Ηρακλεης. *Hercules*, Ηρακλῆς. G. Ηρακλεεος, Ηρακλεους, Ηρακλεους. D. Ηρακλεεϊ, Ηρακλεει, Ηρακλεῖ. A. Ηρακλεεα, Ηρακλεα, Ηρακλῆ. V. Ηρακλεες, Ηρακλεις, Ηρακλες. Θεμιστοκλεης, Περικλεης, &c. Eodem modo flectuntur.

DECLINATIO POSTERIOR CONTRACTORUM.

Quinque habet terminationes, in ις masculini, et femĭmĭni generis; ut, ὁ ὀφις, *serpens*, ἡ τερψις, *delectatio;* in ευς et υς masculīni tantum; ut, ὁ βασιλευς *rex;* ὁ πρεσβυς, legatus.

Habet ι et υ neutrius; ut, το σινηπι, *sināpi;* αστυ, *urbs.*

Singulariter.

N.	ὁ ὄφ-ις	ὁ βασιλ-εὺς	ὁ πρέσβ-υς	το σινηπι	το αστυ
G.	ὄφ ιος-εως-εος	βασιλ-εος	πρέσβ-εος	σινηπι-ος	αστεος
D.	ὄφ-ϊι-ι-εϊ-ει	βασιλ-εϊ ει	πρέσβ-εϊ-ει	σινηπι-ι	αστεϊ-ει
A.	ὄφ-ιν	βασιλ-έα	πρέσβ-υν	σινηπι	αστυ
V.	ὄφ-ι	βασιλ-εῦ	πρέσβ-υ	σινηπι	αστυ

Dualitur.

N.A.V.	ὄφ-ιε	βασιλ-έε	πρέσβ-εε	σινηπιε	αστεε
G.D.	ὄφ-ίοιν	βασιλ-έοιν	πρέσβ-έοιν	σινηπιοιν	αστεοιν

Pluraliter.

N.	ὄφ ιες-ις-εες-εις	βασιλ-έες-εῖς	πρέσβ-εες-εις	σινηπια-ι	αστεα-η
G.	ὄφ-ιων-εων-εων	βασιλ-έων	πρεσβ-έων	σινηπιων	αστεων
D.	ὄφ-ισι	βασιλ-ευσι	πρέσβ-εσι	σινηπισι	αστεσι
A.	ὄφ ιας-ις-εας-εις	βασιλ-έας-εις	πρέσβ-εας-εις	σινηπ-ια-ι	αστεα-η
V.	ὄφ-ιες-ις-εες-εις	βασιλ-έες-εῖς	πρέσβ-εες-εις	σινηπ-ια-ι	αστεα-η

Attĭca Dialectus.

Genitivi Nominum in ις usitatius efferuntur per -εως -εων et -εων, et casus contracti per ει, ut, ὄφεως, ὄφεων, ὄφεων, ὄφει, ὄφεις.

Horum (saltem masculinorum) Genitīvus singŭlaris sæpīus exit in εως Attĭce.

GENERA NOMINUM

Patent vel ex, *significatione*, vel Declinatione.

Rēgŭlæ ex significatione Græcis cum Latīnis commūnēs sunt.

De genere primæ Declinationis satis dictum est supra.

In secundâ nomina plerăque in ος sunt masculina; exceptis circiter septuaginta femĭnīni, et paucioribus communis.

Omnia in ον sunt neutra, nisi feminarum propria; ut, Γλυκεριον, *Glycerium;* nomen mŭliĕris.

In tertiâ nomina in αν-ην-υν-ηρ-υρ-ωρ plerăque sunt masculina.

2. In tertiâ nomina in ας-αντος;-εις, εντος;-ους-ευς, et, -ως mascula sunto.

3. In tertiâ nomina in ας-αδος, et της-τητος, sunt feminīnă.

4. In tertiâ nomina in ας-ατος; ut δεπας, δεπατος, pocŭlum, sunt neutra.

5. In tertiâ nomina in -γξ-ηδων, vel -ιδων, in -αις-ειρ-ις-τυς-υς et -ρς sæpius sunt feminīna.

6. Nomina tertiæ in ις-ιος, ut οφις, οφιος sunt masculini gĕnĕris.

7. Desinentia in ορ et αρ sunt neutra; ut κεαρ, κεατος, cor, φρεαρ, φρεατος, puteus;

Εγχαρ, ψαρ sunt masculina: sed δαμαρ est feminīnŭm.

HETEROCLITA.

Sunt vel, 1. Variantia, 2. Deficientia, 3. Redundantia.

(1.) Variantia *Genus.*

In singulari Masculina sunt, in plurali Neutra: Ἐρετμος, ζυγος, ταρταρος, χεδροψ, *Pl.* α. Sequentia pluraliter Masculina et Neutra: Δεσμος, διφρος, κυκλος, λυχνος, μηρος, μοχλος, νωτος, πυρσος, σαθμος, ταρσος, τραχηλος, χαλινος, *Pl.* -οι vel-α.

Ὁδος cum compositis et πολις in singulari, generis sunt fœminini, at in Nom. et Acc. dualibus sunt Masculini.

Κελευθος autem in toto plurali Fœmininum est et Neutrum.

(2.) Variantia *casum.*

Quædam neutra in αρ, quasi à nominibus in ας, genitivum formant; ut, ἡπαρ, ονειαρ, φρεαρ, δελεαρ, δελεατος; ἡμαρ, ἡματος; ἐδαρ, εδατος; καρηαρ, καρηατος; πειραρ, πειρατος, finis; στεαρ, στεατος. His adde γαλα γαλακτος, οναρ ονειρατος, ὑδωρ ὑδατος, ες ωτος.

Ζευς sic inflectitur. Nom. ο Ζευς. G. Ζηνος vel Διος, D. Ζηνι vel Διι. A. Ζηνα vel Δια. V. Ζευ.

(3.) Variantia *Genus et casum.*

Singulariter Nom. ἡ Γυνη. mulier G. γυναικος. D. γυναικι. A. γυναικα. V. γυναι.

Dualiter. N.A.V. τω γυναικε. G.D. γυναικοιν.

Pluraliter. Nom. γυναικες. G. γυναικων. D. γυναιξι. A. γυναικας. V. γυναικες.

Singulariter. N. ἡ Χειρ. manus. G. χειρος. D. χειρι. A. χειρα. V. χειρ.

Dualiter. N.A.V. τω χειρε. G.D. ταιν χειροιν.

Pluraliter. Nom. χειρες. G. χειρων. D. χερσι. A. χειρας. V. χειρες.

Poëtæ ponunt ε pro ει in omnibus casĭbus oblīquis; ut, G. χερος, pro χειρος.

Deficientia *Casibus.*

Nomina literarum Aptōta sunt ut, Αλφα. Voces natūrāles; ut, κοὶ, vox porcellorum; et τεχνικως positæ; Peregrīnæ ut Δαβιδ, indeclinabiles. Quædam denique particularia; ut, το οφελος, χρεων, sunt indeclinabilia.

Monoptōta quæ unicum casum habent; ut, ἡ δως, donum, &c.

Diptōta quæ duos habent casus; ut, ὁ λαας, A. λααν, ὁ λις. A. λιν.

Triptōta G. αλληλ-ων-ων-ων. D. αλλήλ-οις, αις-οις. A. αλληλ-ους, ας-α. N. ὁ και ἡ μαρτυς. A. μαρτυν. Dat. Pl. μαρτυσι.

Nomina quædam propria tres habent terminationes, quæ tamen sufficiunt omnibus casibus; ut,

N. ΙΗΣΟΥΣ, G. ΙΗΣΟΥ, D. ΙΗΣΟΥ, A. ΙΗΣΟΥΝ, V. ΙΗΣΟΥ.

N. Θωμας, G. Θωμα, D. Θωμα, A. Θωμαν, V. Θωμα. Αγριππας.

Neutra quædam unicam terminationem habent per tres casus; ut, Βρετας, statua, δεμας, corpus, σεβας, veneratio.

Deficientia *Numero*.

Duali et plurali carent Nomina propria, uni tantùm tributa. Item ὁ αηρ, ἡ αλς, &c. Singulari et Duali carent nomina quædam *Festorum*, ut, Διονυσια.

Singulari et Duali carent nomina quædam *Urbium*, ut, Ἀθηναι. Pluribus singularibus propria carent Singulari et Duali; ut, Ευμενιδες, Εφοροι. Item particularia; ut, κτερεα, *exequiæ*, &c.

Redundantia *Nominativo*.

Masculina in ηρ et ωρ· ut ὁ πλητηρ. πλητωρ.
Fœminina in α et η· ut αχνα et αχνη.
Neutra in ος et ον· ut το δενδρος et δενδρον. Cum plurimis aliis omnium generum.

Redundantia *in Genitivo*.

Nomina quædam in ους efferunt genitivum ad formam secundæ et tertiæ Simplicium; ut, ὁ νους. G. νου vel νοος, &c. Alia in ως ad formam Atticorum secundæ et communium tertiæ; ut, ὁ Μινως, G. Μινω et Μινοος; γελως, γελω, γελωτος. In ις ad formam tertiæ Simplicium et secundæ Contractorum; ut, Τιγρις-ιδος, et -ιος. Nominum redundantium turba est ingens, nam sunt
1. Ὁλοπαθῆ omnibus contractionem passa in declinatione primâ, secundâ, et tertiâ quorum exempla sequuntur.

Singulariter.

	Mercurius.	*Mina.*	*Terra.*	*Mens.*
Nom.	ὁ Ἑρμ-εας-ῆς	ἡ μν-αα-ᾶ	ἡ γεα, γῆ	ὁ νοος, νοῦς
Gen.	Ἑρμ-εου-οῦ	μν ας-ᾶς	γεας, γῆς	νοου, νοῦ
Dat.	Ἑρμ-εᾳ-ῇ	μν-αᾳ-ᾷ	γεᾳ, γῇ	νοῳ, νῷ
Acc.	Ἑρμ-εαν-ῆν	μν-ααν-ᾶν	γεαν, γῆν	νοον, νοῦν
Voc.	Ἑρμ-εα-ῆ	μν-αα-ᾶ	γεα, γῆ	νοε, νοῦ

Dualiter.

N.A.V.	Ἑρμ-εα-ᾶ	μν-αα-ᾶ	γεα, γᾶ	νοω, νῶ
G.D.	Ἑρμ-εαιν-αῖν	μν-ααιν-αῖν	γεαιν, γαῖν	νοοιν, νοῖν

Pluraliter.

Nom.	Ἑρμ-εαι-ᾶι	μν-ααι-ᾶι	γεαι, γᾶι	νοοι, νοῖ
Gen.	Ἑρμ-εῶν-ῶν	μν-αῶν-ῶν	γεῶν, γῶν	νοῶν, νῶν
Dat.	Ἑρμ-εαις ᾶις	μν-ααις-ᾶις	γεαις, γαῖς	νοοις, νοῖς
Acc.	Ἑρμ-εας-ᾶς	μν-αας-ᾶς	γεας, γᾶς	νοους, νοῦς
Voc.	Ἑρμ-εαι-ᾶι	μν-ααι-ᾶι	γεαι, γᾶι	νοοι, νοῖ

	Os.	Placenta.	Cornu. Caro.
Nom.	το Οστ-εον-ουν	ὁ πλακ-οεις-ους	το κερας, sic κρεας.
Gen.	Οστ-εου-ου	πλακ-οεντος-ουντος	κερατος, κεραος, κερως
Dat.	Οστ-εῳ-ῳ	πλακ-οεντι-ουντι	κερατι, κεραι, κερᾳ
Acc.	Οστ-εον-ουν	πλακ-οεντα-ουντα	κερας
Voc.	Οστ-εον-ουν	πλακ-οει-ου-οεν-ουν	κερας
		Dualiter.	
N.A.V.	Οστ-εω-ω	πλακ-οεντε ουντε	κερατε, κεραε, κερᾱ
G.D.	Οστ-εοιν-οιν	πλακ-οεντοιν-ουντοιν	κερατοιν, κεραοιν, κερων
		Pluraliter.	
Nom.	Οστ-εα-α	πλακ-οεντες-ουντες	κερατα, κεραα, κερα
Gen.	Οστ-εων-ων	πλακ οεντων-ουντων	κερατων, κεραων, κερων
Dat.	Οστ-εοις-οις	πλακ-οεσι-ουσι	κερασι
Acc.	Οστ-εα-α	πλακ-οεντας-ουντας	κερατα, κεραα, κερα
Voc.	Οστ-εα-α	πλακ-οεντες-ουντες	κερατα. κεραα, κερα

2. Ὀλιγοπαθῆ, contracta in N.A.V. pluralibus: eaque vel in υς· ut βοτρυς -υες υας -υς, vel in αυς -αος· ut, ναυς ναας ναυς, vel in ους, ut, βους βοες βοας βους, vel denique in ις, ut, ερις, εριδες, εριδας, ερεις.

De Denominativis.

Substantiva non raro pariunt alia Substantiva Denominativa dicta, è quibus notentur (1.) Fœmineum, (2.) Patronymicum, (3.) Diminutivum, (4.) Amplificativum.

1. *Fœmineum*

Formatur à suo Masculino, vel simpliciter in α vel η, servato accentu et numero syllabarum; ut Θεα à Θεος, κορη à κορος, vel mutato altero aut utroque; ut, Ὀρεστιας ab Ὀρεστης, βασιλεια à βασιλευς, &c.

2. *Patronymicum.*

Est nomen proprium persōnæ, quod à nomine potissimum patris, interdum avi et matris, derivatur, estque vel Masculinum, quod fit à genitivo primitivi mutando terminationem communiter in ιδης, (in nominibus *primæ declinationis* in αδης) et post longam in ιαδης· ut, Πριαμιδης à Πριαμου, Λαερτιαδης à Λαερτου.

Fœmininum in ις ex masculinis removendo δη; ut, Νεστοριδης Νεστορις; vel in ηϊς, ex recto primitivorum mutando Terminationem; ut Χρυσης Χρυσηϊς.

Ionica Patronymica desĭnunt in ιων; ut, Κρονιων pro Κρονιδης, utrumque à Κρονος.

3. *Diminutivum variarum terminationum.*

Vel Masculinum; ut, ερωτυλος ab ερως· Vel Fœmininum; ut, παιδισκη à παις· Vel Neutrum in ιον· ut, παιδιον à παις παιδος.

4. *Amplificativum.*

Variorum itidem generum et terminationum; ut παιδιος à παις, χρημαδιον à χρημας.

ADJECTIVA

Imitantur analogiam et anomaliam substantivorum.

Adjectiva in ος flectuntur sicut λογος, τιμη, δωρον.

in -ος, καλος *pulcher*,		*Singulariter.*		*Exempla.*
Nom.	καλὸς	καλη	καλον	αγαθος, bŏnŭs.
Gen.	καλου	καλης	καλου	κακος, mălus.
Dat.	καλῷ	καλῇ	καλῷ	φιλος, amicus.
Acc.	καλον	καλην	καλον	μαλακος, mollis.
Voc.	καλε	καλη	καλον	ἁπαλος, tĕnĕr.
		Dualiter.		λευκος, albus.
N.A.V.	καλω	καλα	καλω	δηλος, manifestus.
G.D.	καλοιν	καλαιν	καλοιν	τερπνος, jucundus.
		Pluraliter.		ἁγιος-α, sanctus.
Nom.	καλοι	καλαι	καλα	ανθη-ρος-ρα, flōrĭdus.
Gen.	καλων	καλῶν	καλων	αξι-ος-α, dignus.
Dat.	καλοις	καλαις	καλοις	ἱερ-ος-α, sacer.
Acc.	καλους	καλας	καλα	ῥᾳδιος-ια, facĭlis.
Voc.	καλοι	καλαι	καλα	φανερ-ος-α, manifestus.

Adjectiva autem in-ος purum et -ρος, faciunt *Nominativum* femininum per -α; ut, ἁγιος ἁγια, ἁγιον, ανθηρος ανθηρα, ανθηρον.

Q. An omnia Adjectiva in ος faciunt Nominativum femininum per η, ut καλος? R. Non. "Adjectīva in-ος purum et -ρος faciunt Nominativum femininum per α?" An omnia in -ος purum faciunt femininum per α, R. Non. *Materialia* in -εος, *Numeralia* in -οος, et *Multiplicativa* in πλοος, habent *femininum* in η.

χρυσεος, *aureus.*		*Singulariter.*		*Materialia in* εος
Nom.	χρύσ-εος-οῦς	χρυσ-εη-ῆ	χρυσ-εον-ουν	αργυρεος,
Gen.	χρυσ-εου-οῦ	χρυσ-εης-ῆς	χρυσ-εου-οῦ	σιδηρεος,
Dat.	χρυσ-εῳ-ῷ	χρυσ-εῃ-ῇ	χρυσ-εῳ-ῷ	μαρμορεος,
Acc.	χρυσ-εον-οῦν	χρυσ-εην-ῆν	χρυσ-εον-οῦν	χαλκεος,
Voc.	χρυσ-εε-εῖ	χρυσ-εη-ῆ	χρυσ-εον-οῦν	*in* -εος *purum;*
		Dualiter.		*et* Numeralia
N.A.V.	χρυσ-εω-ῶ	χρυσ-εα-ᾶ	χρυσ-εω-ῶ	*quæ desĭnunt*
G.D.	χρυσ-εοιν-οῖν	χρυσ-εαιν-αῖν	χρυσ-εοιν-οῖν	*in* -οος *purum*
		Pluraliter.		*ut* ογδοος ογδοη
Nom.	χρυσ-εοι-οῖ	χρυσ-εαι-αῖ	χρυσ-εα-ᾶ	Octavus,
Gen.	χρυσ-εων-ῶν	χρυσ-εων-ῶν	χρυσ-εων-ῶν	*faciunt*
Dat.	χρυσ-εοις-οῖς	χρυσ-εαις-αῖς	χρυσ-εοις-οῖς	*nominativum*
Acc.	χρυσ-εους-οῦς	χρυσ-εας-ᾶς	χρυσ-εα-ᾶ	femininum
Voc.	χρυσ-εοι-οῖ	χρυσ-εαι-αῖ	χρυσ-εα-ᾶ	*per* η; *non per* α.

Multiplicativa in -πλοος πλους faciunt et feminīnum in η.

	απλοος. Simplex Singulariter.			*Exempla.*
Nom.	απλ-οος-ους	απλ-οη-ῆ	απλ-οον-ουν	Numeralia
Gen.	απλ-οου-ου	απλ-οης-ῆς	απλ-οου-ου	multiplicativa
Dat.	απλ-οῳ-ῷ	απλ-οῃ-ῇ	απλ-οῳ-ῷ	*in* πλοος, πλους
Acc.	απλ-οον-ουν	απλ-οην-ῆν	απλ-οον-ουν	*ut* απλοος,
Voc.	απλ-οε-ου	απλ-οη-ῆ	απλ-οον-ουν	διπλοος duplex
		Dualiter.		Τριπλοος, triplex,
N.A.V.	απλ-οω-ῶ	απλ-οα-ᾶ	απλ-οω-ῶ	Τετραπλοος,
G.D.	απλ-οοιν-οῖν	απλ-οαιν-αῖν	απλ-οοιν-οιν	quadruplex,
		Pluraliter.		πενταπλοος,
Nom.	απλ-οοι-οῖ	απλ-οαι-αῖ	απλ-οα-ᾶ	quintuplex,
Gen.	απλ-οων-ῶν	απλ-οων-ων	απλ-οων-ῶν	Ἑξαπλοος,
Dat.	απλ-οοις-οις	απλ-οαις-αις	απλ-οοις-οις	sextŭplex.
Acc.	απλ-οους-ους	απλ-οας-ᾶς	απλ-οα-ᾶ	*flectuntur*
Voc.	απλ-οοι-οι	απλ-οαι-αι	απλ-οα-ᾶ.	*sicut* απλοος.

Sing.	πας	πασα	παν *omnis.*	Composita	Participia
Nom.	πᾶς	πᾶσα	πᾶν	προπας,	τυψας
Gen.	παντος	πασης	παντος	συμπας,	βρεξας
Dat.	παντι	πασῃ	παντι	*et* απας;	πλησας
Acc.	παντα	πασαν	παν	*ac omnia*	κρινας
Voc.	πας	πασα	παν	Participia	ἱστας
		Dualiter.		Indefīnita	στας, δυσας
N.A.V.	παντε	πασα	παντε	prima *vōcis*	στησας
G.D.	παντοιν	πασαιν	παντοιν	*Activæ in*	τιμησας
		Pluraliter.		*as facientia*	φιλησας
Nom.	παντες	πασαι	παντα	*Genitivum*	χρυσωσας
Gen.	παντων	πασῶν	παντων	*per* -αντος,	ζευξας
Dat.	πασι	πασαις	πασι	*flectuntur*	κερασας
Acc.	παντας	πασας	παντα	*ut* τιταν,	κορεσας
Voc.	παντες	πασαι	παντα	μουσα, σωμα.	ζωσας.

Sed μελας et ταλας, *miser. Sing.* μεγας, μεγαλη, μεγα, *magnus.*

Nom.	μελ-ας-αινα-αν, *niger.*	μεγας	μεγαλη	μεγα
Gen.	μελ-ανος-αινης-ανος	μεγαλου	μεγαλης	μεγαλου
Dat.	μελ-ανι-αινῃ-ανι	μεγαλῳ	μεγαλῃ	μεγαλῳ
Acc.	μελ-ανα-αιναν-αν	μεγαν	μεγαλην	μεγα
Voc.	μελ-ας-αινα-αν	μεγας	μεγαλη	μεγα
	Dualiter.		*Dualiter.*	
N.A.V.	μελ-ανε-αινα-ανε	μεγαλω	μεγαλα	μεγαλω
G. D.	μελ-ανοιν-αιναιν-ανοιν	μεγαλοιν	μεγαλαιν	μεγαλοιν
	Pluraliter.		*Pluraliter.*	
Nom.	μελ-ανες-αιναι-ανα	μεγαλοι	μεγαλαι	μεγαλα
Gen.	μελ-ανων-αινων-ανων	μεγαλων	μεγαλων	μεγαλων
Dat.	μελ-ασι-αιναις-ασι	μεγαλοις	μεγαλαις	μεγαλοις
Acc.	μελ-ανας-αινας-ανα	μεγαλους	μεγαλας	μεγαλα
Voc.	μελ-ανες-αιναι-ανα	μεγαλοι	μεγαλαι	μεγαλα.

χαριεις, gratiosus.		*Singulariter.*		*Exempla.*
Nom.	χαριεις	χαριεσσα	χαριεν	Participia
Gen.	χαριεντος	χαριεσσης	χαριεντος	*in* -εις-εισα-εν;
Dat.	χαριεντι	χαριεσσῃ	χαριεντι	τυπ-εις-εισα-εν
Acc.	χαριεντα	χαριεσσαν	χαριεν	τυφθ εις-εισα-εν
Voc.	χαρι-ει-εν	χαριεσσα	χαριεν	τιμηθεισ-εισα-εν
		Dualiter.		
N.A.V.	χαριεντε	χαριεσσα	χαριεντε	τιμ εις-εισα-εν.
G. D.	χαριεντοιν	χαριεσσαιν	χαριεντοιν	φιληθ-εις-εισα-εν.
		Pluraliter.		
Nom.	χαριεντες	χαριεσσαι	χαριεντα	φιλεις-εισα-εν.
Gen.	χαριεντων	χαριεσσων	χαριεντων	χρυσωθ-εις-εισα-εν.
Dat.	χαριεισι	χαριεσσαις	χαριεσι	et χαριεις
Acc.	χαριεντας	χαριεσσας	χαριεντα	flectuntur ut,
Voc.	χαριεντες	χαριεσσαι	χαριεντα	τιταν, μουσα, σωμα.

Sing. πρεσβυς, μουσα, αστυ. *Sing.* ων, *existens*, τιταν, μουσα, σωμα,

Nom.	οξυς,	οξεια	οξυ celer.	ων	ουσα	ον	Participia
Gen.	οξεος	οξειας	οξεος	οντος	ουσης	οντος	τυπτων,
Dat.	οξεϊ-ει	οξειᾳ	οξεϊ-ει	οντι	ουσῃ	οντι	τυψων
Acc.	οξυν	οξειαν	οξυ	οντα	ουσαν	ον.	τυπων
Voc.	οξυ	οξεια	οξυ	ων	ουσα	ον	τυπῶν
	Dualiter.				*Dualiter.*		εκων
N.A.V.	οξεε	οξεια	οξεε	οντε	ουσα	οντε	ακων
G. D.	οξεοιν	οξειαιν	οξεοιν	οντοιν	ουσαιν	οντοιν	τιμησων
	Pluraliter.				*Pluraliter.*		φιλησων
Nom.	οξεες-εις	οξειαι	οξεα-η	οντες	ουσαι	οντα	χρυσωσων
Gen.	οξεων	οξειων	οξεων	οντων	ουσῶν	οντων	τιμων
Dat.	οξεσι	οξειαις	οξεσι	ουσι	ουσαις	ουσι	τιμῶν
Acc.	οξεας-εις	οξειας	οξεα η	οντας	ουσας	οντα	φιλων
Voc.	οξεες-εις	οξειαι	οξεα-η	οντες	ουσαι	οντα.	φιλῶν.

Sed πολυς, πολλη multus. *Sing.* Poetæ sic flectunt πολυς.

Nom.	πολυς	πολλη	πολυ	ὁ ϗ ἡ πολυς ϗ το πολυ
Gen.	πολλου	πολλης	πολλου	του ϗ της ϗ του πολεος
Dat.	πολλῳ	πολλῃ	πολλῳ	τω ϗ τη ϗ τω πολεϊ πολει
Acc.	πολυν	πολλην	πολυ	τον ϗ την πολυν ϗ το πολυ
Voc.	πολυ	πολλη	πολυ	πολυ ϗ πολυ
	Pluraliter.			*Pluraliter.*
Nom.	πολλοι	πολλαι	πολλα	οι ϗ αι πολεες-εις ϗ τα πολεα η
Gen.	πολλων	πολλων	πολλων	των ϗ των ϗ των πολεων
Dat.	πολλοις	πολλαις	πολλοις	τοις ϗ ταις ϗ τοις πολεσι
Acc.	πολλους	πολλας	πολλα	τους ϗ τας πολεας-εις ϗ τα πολεα-η
Voc.	πολλοι	πολλαι	πολλα	πολεες εις ϗ πολεα-η

Participia, Τετυφως, Τετυπως, τετιμηκως, τετιμως, πεφιληκως, πεφιλως, κεχρυσωκως: ἑστηκως, ἑσταως, ἑστως, ἑσταυια, ἑστῶσα, ἑσταος, ἑστως, ζευγνυς, flectuntur ut τιταν, μουσα, σωμα.

Adjectiva

Duarum terminationum et trium generum, desinentia in ις -ην-υς-ȣς-ων-ωρ-ας flectuntur sicut τιταν et σωμα.

Terminata in -ης duarum terminationum flectuntur sicut Δημοσθενης, τειχος, ἱππομανες,

	Sing. ευχαρις, gratiosus.	*Sing.* αρρην, mascŭlus.
N.	ὁ ϗ ἡ ευχαρις ϗ το ευχαρι	ὁ ϗ ἡ αρρην ϗ το αρρεν
G.	τȣ ϗ της ϗ τȣ ευχαριτος	τȣ ϗ της ϗ τȣ αρρενος
D.	τω ϗ τη ϗ τω ευχαριτι	τω ϗ τη ϗ τω αρρενι
A.	τον ϗ την ευχαρι-τα-ν ϗ το ευχαρι	τον ϗ την αρρενα ϗ το αρρεν
V.	ευχαρι ϗ ευχαρι	αρρεν ϗ αρρεν
	Dualiter.	***Dualiter.***
N.A.V.	τω ϗ τα ϗ τω ευχαριτε	τω ϗ τα ϗ ταρρενε
G. D.	τοιν ϗ ταιν ϗ τοιν ευχαριτοιν	τοιν ϗ ταιν ϗ τοιν αρρενοιν
	Pluraliter.	***Pluraliter.***
N.	οἱ ϗ αἱ ευχαριτες ϗ τα ευχαριτα	οἱ ϗ αἱ αρρενες ϗ τα αρρενα
G.	των ϗ των ϗ των ευχαριτων	των ϗ των ϗ των αρρενων
D.	τοις ϗ ταις ϗ τοις ευχαρισι	τοις ϗ ταις ϗ τοις αρρεσι
A.	τȣς ϗ τας ευχριτ-ας ϗ τα-α	τȣς ϗ τας αρρεν-ας ϗ τα-α
V.	ευχαριτες ϗ ευχαριτα	αρρενες ϗ αρρενα

	Sing. αδακρυς, illachrymosus.	*Sing.* διπȣς bipes.
N.	ὁ ϗ ἡ αδακρυς ϗ το αδακρυ	ὁ ϗ ἡ διπȣς ϗ το διπȣν
G.	τȣ ϗ της ϗ τȣ αδακρυος	τȣ ϗ της ϗ τȣ διποδος
D.	τω ϗ τη ϗ τω αδακρυι	τω ϗ τη ϗ τω διποδι
A.	τον ϗ την αδακρυν ϗ το αδακρυ	τον ϗ την διποδα ϗ το διπȣν
V.	αδακρυ ϗ αδακρυ	διπȣ ϗ διπȣν
	Dualiter.	***Dualiter.***
N.A.V.	τω ϗ τα ϗ τω αδακρυε	τω ϗ τα ϗ τω διποδε
G. D.	τοιν ϗ ταιν ϗ τοιν αδακρυοιν	τοιν ϗ ταιν ϗ τοιν διποδοιν
	Pluraliter.	***Pluraliter.***
N.	οἱ ϗ αἱ αδακρυες ϗ τα αδακρυα	οἱ ϗ αἱ διποδες ϗ τα διποδα
G.	των ϗ των ϗ των αδακρυων	των ϗ των ϗ των διποδων
D.	τοις ϗ ταις ϗ τοις αδακρυσι	τοις ϗ ταις ϗ τοις διποσι
A.	τȣς ϗ τας αδακ-ρυας ϗ τα-ρυα	τȣς ϗ τας διποδας ϗ τα διποδα
V.	αδακρυες ϗ αδακρυα	διποδες ϗ διποδα

Sing. ευδαιμων, *beatus*, Τιταν, σωμα.	Sing. μεγαλητωρ, *magnanimus*.
N. ὁ ϗ ἡ ευδαιμων ϗ το ευδαιμον	ὁ ϗ ἡ μεγαλητωρ ϗ το μεγαλητορ
G. τȣ ϗ της ϗ τȣ ευδαιμονος	τȣ ϗ της ϗ τȣ μεγαλητορος
D. τω ϗ τη ϗ τω ευδαιμονι	τω ϗ τη ϗ τω μεγαλητορι
A. τον ϗ την ευδαιμονα ϗ το ευδαιμον	τον ϗ την μεγαλη-τορα ϗ το-τορ
V. ευδαιμον ϗ ευδαιμον	μεγαλητορ ϗ μεγαλητορ
Dualiter.	*Dualiter.*
N.A.V. τω ϗ τα ϗ τω ευδαιμονε	τω ϗ τα ϗ τω μεγαλητορε
G. D. τοιν ϗ ταιν ϗ τοιν ευδαιμονοιν	τοιν ϗ ταιν ϗ τοιν μεγαλητοροιν
Pluraliter.	*Pluraliter.*
N. οἱ ϗ αἱ ευδαιμονες ϗ τα ευδαιμονα	οἱ ϗ αἱ μεγαλη-τορες ϗ τα τορα
G. των ϗ των ϗ των ευδαιμονων	των ϗ των ϗ των μεγαλητορων
D. τοις ϗ ταις ϗ τοις ευδαιμοσι	τοις ϗ ταις ϗ τοις μεγαλητορσι
A. τȣς ϗ τας ευδαιμον-ας ϗ τα-α	τȣς ϗ τας μεγαλητορ-ας ϗ τα-α
V. ευδαιμονες ϗ ευδαιμονα	μεγαλητορες ϗ μεγαλητορα

Singulariter.	*Singulariter.*
αληθης, verus, Δημοσθέν-ης et τειχος	αεινας, usque fluens, τιταν, σωμα.
N. ὁ ϗ ἡ αληθης ϗ το αληθες	ὁ ϗ ἡ αεινας ϗ το αειναν
G. τȣ ϗ της ϗ τȣ αληθεος-ȣς	τȣ ϗ της ϗ τȣ αειναντος
D. τω ϗ τη ϗ τω αληθει-ει	τω ϗ τη ϗ τω αειναντι
A. τον ϗ την αληθ-εα-η ϗ το αληθες,	τον ϗ την αειναντα ϗ το αειναν
V. αληθες ϗ αληθες	αεινας ϗ αειναν
Dualiter.	*Dualiter.*
N.A.V. τω ϗ τα ϗ τω αληθεε-η	τω ϗ τα ϗ τω αειναντε
G.D. τοιν ϗ ταιν ϗ τοιν αληθεοιν-οιν	τοιν ϗ ταιν ϗ τοιν αειναντοιν
Pluraliter.	*Pluraliter.*
N. οἱ ϗ αἱ αληθεες-εις ϗ τα αληθεα-η	οἱ ϗ αἱ αειναντες ϗ τα αειναντα
G. των ϗ των ϗ των αληθεων ων	των ϗ των ϗ των αειναντων
D. τοις ϗ ταις ϗ τοις αληθεσι	τοις ϗ ταις ϗ τοις αεινασι
A. τȣς ϗ τας αληθ-εας-εις ϗ τα εα-η	τȣς ϗ τας αειναντας ϗ τα αειναντα
V. αληθεες-εις ϗ αληθεα-η	αειναντες ϗ αειναντα

Sing. θηλυς femineus,			*Sing.* τερην, mollis.		
N. θηλυς	θηλεια	θηλυ	τερην	τερεινα	τερεν
G. θηλεος	θηλειας	θηλεος	τερενος	τερεινης	τερενος
D. θηλ-εϊ-ει	θηλεια	θηλ-εϊ-ει	τερενι	τερεινη	τερενι
A. θηλυν	θηλειαν	θηλυ	τερενα	τερειναν	τερεν
V. θηλυ	θηλεια	θηλυ	τερεν	τερεινα	τερεν
Dualiter.			*Dualiter.*		
N.A.V. θηλεε	θηλεια	θηλεε	τερενε	τερεινα	τερενε
G. D. θηλεοιν	θηλειαιν	θηλεοιν	τερενοιν	τερειναιν	τερενοιν
Pluraliter.			*Pluraliter.*		
N. θηλ-εες-εις	θηλειαι	θηλ-εα-η	τερενες	τερειναι	τερενα
G. θηλεων	θηλειων	θηλεων	τερενων	τερεινων	τερενων
D. θηλεσι	θηλειαις	θηλεσι	τερεσι	τερειναις	τερεσι
A. θηλ-εας-εις	θηλειας	θηλ-εα-η	τερενας	τερεινας	τερενα
V. θηλ-εες-εις	θηλειαι	θηλ-εα-η	τερενες	τερειναι	τερενα

Attĭci omnia Adjectīva compŏsĭta et dērīvātă trium terminationum, et præcipue desinentia in ος, flectunt per duas; ut ὁ ϗ ἡ θῆλυς ϗ το θῆλυ· sicut πρεσϐυς et αστυ. ὁ ϗ ἡ τερην ϗ το τερεν, ut τιταν, σῶμα, ὁ ϗ ἡ αθανατος ϗ το αθανατον, immortalis.

Sing.	ευγεως, fertilis, ut λεως, αναγεα ν.
N. ὁ ϗ ἡ αθανατος ϗ το αθανατον	ὁ ϗ ἡ ευγεως, ϗ το ευγεων
G. τȣ ϗ της ϗ τȣ αθανατȣ	τȣ ϗ της, ϗ τȣ ευγεω
D. τῳ ϗ τῃ ϗ τῳ αθανατῳ	τῳ ϗ τῃ, ϗ τῳ ευγεῳ
A. τον ϗ την αθανατον ϗ το αθανατον	τον ϗ την ευγεων, ϗ το ευγεων
V. αθανατε ϗ αθανατον	ευγεως ϗ ευγεων

Dualiter.	Dualiter.
N.A.V. τω ϗ τα ϗ τω αθανατω	τω ϗ τα ϗ τω ευγεω
G. D. τοιν ϗ ταιν ϗ τοιν αθανατοιν	τοιν ϗ ταιν ϗ τοιν ευγεῳν

Pluraliter.	Pluraliter.
N. ὁι ϗ ἁι αθανατοι ϗ τα αθανατα	ὁι ϗ ἁι ευγεω ϗ τα ευγεω
G. τῶν ϗ τῶν ϗ τῶν αθανατων	των ϗ των ϗ των ευγεων
D. τοῖς ϗ ταῖς ϗ τοῖς αθανατοις	τοις ϗ ταις ϗ τοις ευγεῳς
A. τȣς ϗ τας αθανατȣς ϗ τα αθανατα	τȣς ϗ τας ευγεως ϗ τα ευγεω
V. αθανατοι ϗ αθανατα	ευγεω ϗ ευγεω

Adjectiva *trium* generum *et unĭus* terminationis desĭnunt in ιν, ρ, ς, ξ vel ψ; ut, ὁ ϗ ἡ ϗ το τριγλώχιν, μάκαρ, μάκαρς, ἅρπαξ, αἰθιοψ, et flectuntur sicut τιταν et σωμα.

Sing. μάκαρ, beatus.	*Sing.* τριγλωχιν, tricuspis.
N. ὁ ϗ ἡ τα μακαρ, vel μακαρς	ὁ ϗ ἡ ϗ το τριγλωχιν
G. τȣ ϗ της ϗ τȣ μακαρος	τȣ ϗ της ϗ τȣ τριγλωχινος
D. τω ϗ τη ϗ τω μακαρι	τῳ ϗ τῃ ϗ τῳ τριγλωχινι
A. τον ϗ την μακαρα ϗ το μακαρ	τον ϗ την τριγλωχινα ϗ το τριγλωχιν
V. μακαρ ϗ μακαρ	τριγλωχιν

Dualiter.	Dualiter.
N.A.V. τω ϗ τα ϗ τω μακαρε	τω ϗ τα ϗ τω τριγλωχινε
G. D. τοιν ϗ ταιν ϗ τοιν μακαροιν	τοιν ϗ ταιν ϗ τοιν τριγλωχινοιν

Pluraliter.	Pluraliter.
N. ὁι ϗ ἁι μακαρες ϗ τα μακαρα	ὁι ϗ ἁι τριγλωχιν-ες ϗ τα-α
G. των ϗ των ϗ των μακαρων	των ϗ των ϗ των τριγλωχινων
D. τοις ϗ ταις ϗ τοις μακαρσι	τοις ϗ ταις ϗ τοις τριγλωχισι
A. τȣς ϗ τας μακαρας ϗ τα μακαρα	τȣς ϗ τας τριγλωχιν-ας ϗ τα-α
V. μακαρες ϗ μακαρα	τριγλωχινες ϗ τριγλωχινα

Sing. ἁρπαξ, rapax.	*Sing.* αιθιοψ Æthiops.
N. ὁ ϗ ἡ ϗ το ἁρπαξ	ὁ ϗ ἡ ϗ το αιθιοψ
G. τȣ ϗ της ϗ τȣ ἁρπαγος	τȣ ϗ της ϗ τȣ αιθιοπος
D. τῳ ϗ τῃ ϗ τῳ ἁρπαγι	τῳ ϗ τῃ ϗ τῳ αιθιοπι
A. τον ϗ την ἁρπαγα ϗ το ἁρπαξ	τον ϗ την αιθιοπα ϗ το αιθιοψ
V. ἁρπαξ ϗ ἁρπαξ	αιθιοψ ϗ αιθιοψ
Dualiter.	*Dualiter.*
N.A.V. τω ϗ τα ϗ τω ἁρπαγε	τω ϗ τα ϗ τω αιθιοπε
G. D. τοιν ϗ ταιν ϗ τοιν ἁρπαγοιν	τοιν ϗ ταιν ϗ τοιν αιθιοποιν
Pluraliter.	*Pluraliter.*
N. οἱ ϗ αἱ ἁρπαγες ϗ τα ἁρπαγα	οἱ ϗ αἱ αιθιοπες ϗ τα αιθιοπα
G. των ϗ των ϗ των ἁρπαγων	των ϗ των ϗ των αιθιοπων
D τοις ϗ ταις ϗ τοις ἁρπαξι	τοις ϗ ταις ϗ τοις αιθιοψι
A. τȣς ϗ τας ἁρπαγας ϗ τα ἁρπαγα	τȣς ϗ τας αιθιοπας ϗ τα αιθιοπα
V. ἁρπαγες ϗ ἁρπαγα	αιθιοπες ϗ αιθιοπα

Adjectiva tertiæ cŏmpŏsĭta ex nōmĭnibus.

1. Finită in ηρ-ηρος; ut πλατυγαστηρ latum habens ventrem: in ειρ-ειρος, ut ἑξαχειρ, sex habens manus: υρ-υρος ut περιμαρτυρ testis.

2. Finīta in-ας-αδος; ut πολυδειρ-ας-αδος, cacuminōsus: in-αις-αιδος; ut φιλοπαι ς-δος, puerum ămāns.

3. Finīta in-αρς-αρνος; ut, πολυαρ-ς-νος, qui habet multos agnos.

4. Finīta in-αξ-ακτος ut; χειρωναξ ακτος qui manibus operatur: in-ιξ ικος ut αιολοθωρηξ, varium habens thoracem: in-ιξ-ικος, ut πολυαϊξ, valde impetuosus.

5. Finīta in-υξ-υκος; ut χρυσαμπυξ, aureum retĭcŭlum habens, in-αιξ αικος; ut καλλιγυναιξ, pulchras habens mulieres.

6. Finīta in-εψ-επος; ut κατωβλεψ deorsum aspĭciens; in-ωψ-ωπος ut γλαυκωψ ωπος, cæsios habens ŏcŭlos. Et in-ωπις, -ωπιδος

7. Adjectiva in recto finīta in substantivum, illius terminationem in reliquis casibus habitâ ratione generis, ut plurimum sĕquuntur, ut ευχαρις, ευχαριτος. Excipiuntur vēro paucŭlă, ut ἀπολις, απολιδος, qui sĭnĕ urbe est.

8. Multa adjectīva, præcĭpŭè compŏsĭta et derīvāta, vĭdentur esse *duorum* tantum gĕnĕrum, in neutro vix invĕnienda; ut φιλλελλην, ămāns Græcorum, quod flectĭtur sicut αρρην.

9. Quædam adjectiva sunt *unius* generis; ut γενναδας generōsus (flectitur ut ταμιας.) φιλοβασιλευς, amans rēgis.

Adjectiva in-ης *primæ*, et in-ις *tertiæ* flectuntur, ut, τελωνης, τιτων.

βοηλατης, βοηλατις, abĭgens bŏvēs.

Sing. N. ὁ βοηλατης ἡ βοηλατις G. βοηλατου βοηλατιδος, D. βοηλατῃ βοηλατιδι, A. βοηλατην βοηλατ-ιδα-ιν, V. βοηλατα βοηλατι.

Dual. N.A.V. βοηλατα βοηλατιδε, G.D. βοηλαταιν βοηλατιδοιν.

Plur. N. βοηλαται βοηλατιδες, G. βοηλατων βοηλατιδων, D. βοηλαταις βοηλατισι, A. βοηλατας βοηλατιδας, V. βοηλαται βοηλατιδες.

Quæstiones ediscentibus respondendæ.

Quomodo formant Accusativum singularem ευχαρις, διπυς, γερων αρρην, αδακρυς, ευδαιμων, μεγαλητωρ; αληθης? χαριεις, ἁρπαξ, αιθιοψ? unde formatur omnium horum Dativus pluralis? Quì formant Vocativum sing?

An omnia in-ας flectuntur sicut πας? R. Pauca, in-ας *femininum non* habent a masculino *diversum*, ut Nom. ὁ ϗ ἡ αεινας ϗ το αειναν

Quì *Attici* flectunt omnia Adjectiva trium terminationum, composĭta et derivata, et præcipuè disinentia in-ος? R. Flectunt per duas.

Attămen nonne sunt ex his quæ *femininum* habent a masculino diversum? R. Omnino. Dato exempla. R. Αθανατ-ος-η,-ον, immortalis; τερ-ην-εινα-εν tener, θηλ-υς-εια-υ

Adjectiva Numeralia.

Ex his quædam cardinalia, quædam ordinalia, quædam dialia.

Cardinalia εἷς unus, δύο vel δύω duo, τρεῖς tres, τέσσαρες quatuor, sic inflectuntur.

Sing. N. εἷς μία ἕν, G. ἑνὸς μιᾶς ἑνὸς, D. ἑνὶ μιᾷ ἑνὶ, A. ἕνα μίαν ἕν.

Composita autem, ουδεις et μηδεις *nullus* reperiuntur pluralia.

Singulariter.	*Singulariter.*
N. ουδεις, ουδεμια, ουδεν	μηδεις, μηδεμια, μηδεν
G. ουδενος, ουδεμιας, ουδενος	μηδενος, μηδεμιας, μηδενος
D. ουδενι, ουδεμιᾳ, ουδενι	μηδενι, μηδεμιᾳ, μηδενι
A. ουδενα, ουδεμιαν, ουδεν	μηδενα, μηδεμιαν, μηδεν
V. ———	———

Pluraliter.	*Pluraliter.*
N. ουδενες, ουδεμιαι, ουδενα	μηδενες, μηδεμιαι, μηδενα
G. ουδενων, ουδεμιων, ουδενων	μηδενων, μηδεμιων μηδενων,
D. ουδεσι, ουδεμιαις, ουδεσι	μηδεσι, μηδεμιαις μηδεσι
A. ουδενας, ουδεμιας, ουδενα	μηδενας, μηδεμιας, μηδενα
V. ———	———

Δυο singulari caret. Dualiter N. A. δυο, G. δυοιν, δυειν, δυοιν, Dativo δυσι, Accusativo τους ϗ τας, ϗ τα, δυο vel δυω duo.

Dual. Nominativo, Accusativo αμφω, Genitivo, Dativo αμφοιν.

Plur. N. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, G. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν τριῶν, D. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς τρισὶ, A. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.
Plur. N. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, G. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν τεσσάρων, D. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς τέσσαρσι, A. τοὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

Cardinalia, a *quatuor* usque ad *centum* non declinantur, ut πέντε quinque, ἕξ sex, ἑπτὰ septem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς, tredecim, δεκατέσσαρες quatuōrdĕcim, δεκαπέντε quindĕcim, δεκαὲξ sedĕcim, δεκαεπτὰ septendecim, δεκαοκτὼ octodecim, δεκαεννέα novendecim; εἴκοσι viginti, εἰκοσιεῖς viginti unus, εἰκοσιδύο viginti duo, εἰκοσιτρεῖς viginti tres, εἰκοσιτέσσαρες viginti quatuor, εἰκοσιπέντε viginti-quinque, et reliqua; τριάκοντα triginta, τριακονταεῖς triginta unus, τριακονταδύο triginta duo, τριακοντατρεῖς triginta tres, et reliqua; τεσσαράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα sexaginta, ἑβδομήκοντα septuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐννενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum.

Cardinalia, quæ numerum centenarium sequuntur, declinabilia sunt: ut, διακόσιοι διακόσιαι διακόσια, ducenti ducentæ ducenta, τριακόσιοι trecenti, τετρακόσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι septingenti, ὀκτακόσιοι octingenti, ἐννεακόσιοι nongenti; χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι ter mille, τετρακισχίλιοι quater mille, πεντακισχίλιοι quinquies mille, ἑξακισχίλιοι sexies mille, ἑπτακισχίλιοι septies mille, ὀκτακισχίλιοι octies mille, ἐννεακισχίλιοι nonies mille; μύριοι decies mille, δισμύριοι vicies mille, τρισμύριοι tricies mille, et reliqua; δεκακισμύριοι centies mille, εἰκοσακισμύριοι ducenties mille, τριακοντακισμύριοι trecenties mille, et reliqua; ἑκατοντακισμύριοι decies centies mille.

Ordinalia sunt, quæ interrogationi ποσός, quotus? aptè respondent: ut, πρῶτος primus, δεύτερος secundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκτος sextus, ἕβδομος septimus, ὄγδοος octavus, ἔνατος nonus; δέκατος decimus, ἑνδέκατος undecimus, δωδέκατος duodecimus, τρισκαιδέκατος decimus tertius, τεσσαρεσκαιδέκατος decimus quartus, et reliqua; εἰκοστὸς vicesimus, εἰκοστὸς πρῶτος vicesimus primus, εἰκοστὸς δεύτερος vicesimus secundus, et reliqua; τριακοστὸς τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐννενηκοστὸς; ἑκατοστὸς centesimus, διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, et reliqua; χιλιοστὸς millesimus, δισχιλιοστὸς bis millesimus, et reliqua; μυριοστὸς decies millesimus, δισμυριοστὸς vicies millesimus, δεκακισμυριοστὸς centies millesimus, ἑκατοντακισμυριοστὸς millies millesimus.

Dialia dierum spatium significant: ut, πρωταῖος, quid agens primo die, δευτεραῖος, τριταῖος tertianus, τεταρταῖος quartanus.

Adjectivis accidit comparatio.

Tres sunt gradus, positīvus, comparatīvus, superlatīvus.

Adjectiva in ος post longam formant comparativum mutando ς in τερος, et super. in τατος; ut ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.

Adjectiva in ος, post penultimam *brevem*, formant mutando ο in ω; ut σοφος, σοφωτερος, σοφωτατος; excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος; στενὸς, στενότερος, στενότατος.

Adjectiva in ος post ancipitem *vocalem*, vel retīnent vel mutant ο in ω; ut ἰκαν -ος, -ότερος, -ότατος, et -ώτερος, -ώτατος.

Adjectiva sic comparantur.

	Pos.		*Comp.*	*Superl.*	
in αρ,	μακαρ,		μακαρτερος,	μακαρτατος;	beātŭs.
in ις,	γαστρις,		γαστριστερος,	γαστριστατος;	gulosus.
in ιις,	χαρίεις,	elīso ι,	χαριέστερος,	χαριέστατος;	gratiosus.
in ους,	ἁπλοῦς,		ἁπλούστερος,	ἁπλούστατος;	simplex.
in ην,	τερην-ενος,		τερενεστερος,	τερενεστατος;	tĕnĕr.
in ων,	σώφρ-ων	-ονος	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος;	modestus.
in ας,	μέλ-ας,	-αν,	μελάντερος,	μελάντατος;	niger.
in ης,	εὐσεβ-ής,	-ες,	εὐσεβέστερος,	εὐσεβέστατος;	religiosus.
in υς,	ευρύς,	ευρυ,	εὐρύτερος,	εὐρύτατος;	latus, aliter
in υς,	ευρυς,		ευριων,	ευριστος;	latus.
in αξ,	ἁρπαξ,	ἁρπαγος,	ἁρπαγίστερος,	ἁρπαγίστατος;	rapax.

Comparatio anomala Adjectivorum.

Αγαθὸς, ἀμείνων, ἀρείων, βελτίων, κρείσσων, λοίων, αγαθωτατος, ἄριστος, βελτιστος, κράτιστος, λωστος, bonus, melior, optimus.

Κακὸς, κακίων, χείρων, χερείων, χείριστος, κάκιστος, malus.

Μέγας, μείζων, et μασσων, μέγιστος; magnus, major, maximus.

Ελαχυς, ελασσων, ελαχιστος, εκιστος, parvus, minor, minimus.

Μικρὸς, ἥσσων, μειων, μειστος, μειστος, μικρότερος, μικροτατος parvūs

Ὀλίγος, ὀλίζων, ὀλίγιστος, parvus, minor, minimus.

Ραδιος, ρᾳων, ρᾳστος, facilis, facilior, facillĭmus.

Πολυς, πλεος, πλεῖος, πλέων, πλείων, πλεῖστος, plenus.

Quædam in ος abjiciunt ο, alia ω in comparativo et superlativo, ut, φιλος, φιλτερος, φιλτατος amīcus.

Attici φιλος, φιλεστερος, φιλεστατος, et φιλος φιλαιτερος φιλαιτατος.

[Comparativa nonnulla in ων, in A. Sing. e' N A.V. Plur. contractè flectuntur; ut, A τον ϗ την πλειονα, πλειοα, πλειω, Plur. N. πλειο-νες-ες, πλειους ϗ τα πλειο να-α, πλειω. A. πλειο-νας -ας, πλειους, ϗ τα πλειο-να-α, πλειω; vocativus ut Nom.]

Q. An Adjectivis tantum accidit comparatio, R. non.

1. Comparatio accidit substantivis *neutris*, ut εχθος, εχθιων, εχθιστος, dedecus; κυδος, κυδιων, κυδιστος, gloria; κερδος, κερδιων, κερδιστος, lucrum.

2. *Pronomen* unicum comparatur, αυτος, ipse, αυτοτος, ipsissimus.

3. *Verba* et comparantur, ut φερω, φερωτερος, φερτερος, φερτατος.

4. *Participia* comparantur, ut ερρωμενος, ερρωμενεστερος, ερρωμενεστατος, robustus.

5. *Præpositiones* duæ comparantur, προ, προτερος, προτατος, προατος, πρωτος, prīmus, ὑπερ, ὑπερτερος, ὑπερτατος, supra, superior suprēmus.

6. *Adverbia* comparantur, ut ανω, ανωτερος; ανωτατος, supra, μαλα, μᾶλλον, μαλιστα; εξω, εξωτερος, εξωτατος; extra.

Ραδιως, ρᾳως, ρεα, ρᾳον, ρᾳστα, facile.

Comparativa ipsa aliquando comparantur, ut χειρων, χειροτερος, multo pejor.

De Pronomine.

Pronomen est pars oratiōnis quod pro nomine usurpatur.

Pronomina *primitiva* sunt ἐγώ, σύ, οὗ. *Indefinītum* δεῖνα. Relativum ὅς qui, *Interrogativum* τις quis?

Sing.	*Sing.*	*Sing.*
N. ἐγώ, ego,	σύ, tu,	———
G. ἐμοῦ vel μοῦ, mei,	σοῦ, tui,	οὗ, sui
D. ἐμοί vel μοί, mihi,	σοί, tibi,	οἷ sibi
A. ἐμέ vel μέ, me,	σε, te,	ἕ, se
V. ———	συ, tu.	———
Dual.	*Dual.*	*Dual.*
N.A. νῶϊ, νώ, nos, duo.	σφῶϊ, σφῶ, vos duo,	σφωέ, σφε, ipsi,
G.D. νῶϊν, νῶν, nostrum, duorum.	σφῶϊν, σφῶν, vestrum, duorum.	σφωϊν, σφῖν, ipsorum duorum.
Plur.	*Plur.*	*Plur.*
N. ἡμεῖς, nos	ὑμεῖς, vos	σφεῖς, ipsi, æ, a
G. ἡμῶν, nostrūm v. nostri	ὑμῶν, vestrum v. vestri	σφῶν, sui,
D. ἡμῖν, nobis	ὑμῖν, vobis	σφίσι, sibi
A. ἡμᾶς, nos	ὑμᾶς, vos	σφᾶς, se
V. ———	ὑμεῖς, vos	———

Δεινα, *quispiam*, quem apud omnes pălam nominare nolŭmus, attămĕn bĕnè nōtus est illi apud quem lŏquĭmur, sic inflectĭtur.

Sing. N. ὁ καὶ ἡ, καὶ το δεινα, G. του καὶ της καὶ του δεινος, et masculinum δειναος, D. τῳ δεινατι, δεινα, δεινα; καὶ τῃ καὶ τῳ δεινα, A. τον δεινα, δεινα, καὶ την καὶ το δεινα. Cæteris caret.

Δεινα aliquando est indeclinabile, et vix lĕgĭtur nisi cum articulo præcēdente.

Relativum.	*Interrogativum.*	*Compositum.*
Sing.	*Sing.*	*Sing.*
N. ὁς, ἡ, ὁ,	ὁ καὶ ἡ τις καὶ το τι	ὁστις, ἡτις, ὁτι quicunque.
G. ὁυ, ἡς, ὁυ	του καὶ της καὶ του τινος	ὁυτινος, ἡστινος, ὁυτινος
D. ᾧ, ᾗ, ᾧ	τῳ καὶ τῃ καὶ τῳ τινι	ᾡτινι, ᾑτινι, ᾡτινι
A. ὁν, ἡν, ὁ	τον καὶ την τινα καὶ το τι	ὁντινα, ἡντινα, ὁτι
Dual.	*Dual.*	*Dual.*
N.A. ὡ, ἁ, ὡ	τω καὶ τα καὶ τω τινε	ὡτινε ἁτινε, ὡτινε
G.D. ὁιν, ἁιν, ὁιν,	τοῖν καὶ ταιν καὶ τοιν, τινοιν	ὁιντινοιν, ἁιντινοιν, ὁινστινοιν
Plur.	*Plur.*	*Plur.*
N. ὁι, ἁι, ἁ	ὁι καὶ ἁι τινες, καὶ τα τινα	ὁιτινες, ἁιτινες, ἁτινα
G. ὧν, ὧν, ὧν	των καὶ των καὶ των τινων	ὡντινων, ὡντινων, ὡντινων
D. ὅις, ἅις, ὅις	τοις καὶ ταις καὶ τοις τισι	ὁιστισι, ἁιστισι, ὁιστισι
A. ὁυς, ἁς, ἁ	τους καὶ τας τινας καὶ τα τινα	ὁυστινας, ἁστινας, ἁτινα

Sic ὁσπερ, ἡπερ, ὁπερ: περ autem non onmnīno viriatur.

Pronomina *Possessiva* sunt undĕcim, ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς vel ἑος suus, νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus, ἡμεδαπὸς nostras, ὑμεδαπὸς vestras, et ποδαπὸς cujas?

Hæc omnia flectuntur sicut καλος; ἁγιος, et κυθηρος; sed αυτος, εκεῖνος, ὁυτος, formant neutrum gĕnus per ο. Αλλος, τηλικουτος, τοσουτος, τοιουτος, formant *neutrum* per ο, raro per ον.

Demonstrativa Pronōmĭna ὁυτος, hic, εκεινος, ille αυτος, ipse. ουτος sic flectitur, Sing. N. οῦτος, αὑτη, τοῦτο, G. τούτου, ταύτης, τούτου, D. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, A. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.
Dual. N.A. τούτω, ταύτα, τούτω, D. τουτοιν, ταυταιν, τουτοιν.
Plur. N. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, G. τούτων, τούτων, τούτων, D. τούτοις, ταύταις, τούτοις, A. τουτους, ταυτας, ταύτα.

Pronomina defectiva.

	Sing. mei ipsius.	*Sing.* tui ipsius.	*Sing.* sui ipsius.
N.	———	———	———
G.	ἐμαυτ-ου-ης-ου	σεαυτ-ου-ης-ου	ἑαυτ-ου-ης-ου
D.	ἐμαυτ-ῳ-ῃ-ῳ	σεαυτ-ῳ-ῃ-ῳ	ἑαυτ-ῳ-ῃ-ῳ
A.	ἐμαυτ-ον-ην-ο	σεαυτ-ον-ην-ο	ἑαυτ-ον-ην-ο

Ex his εμαυτου et σεαυτου carent numero Duali et Plurali.

Pluraliter.

N.	———	———
G.	ἑαυτων vel ἀυτ-ων, -ων, -ων,	pro queis legĭtur σφων, ἀυτων.
D.	ἑαυτοις vel ἀυτ-οις, -αις, -οις,	pro queis legitur σφισι ἀυτοις.
A.	ἑαυτους vel ἀυ-τους, -τας, -τα.	pro queis legitur σφας αυτους.

Verba

Sunt vel personalia, vel impersonalia, transitīva vel intransitīva, seu neutra; ut apud Latinos.

Voces Græcis tres sunt *activa*, *passiva*, et *media*.

Vox *Activa actionem* denŏtat, significationem suam extendens quæ sensum complĕat; ut, τυπτω μηδενα, verbero nullum.

Vox *Passiva passionem* designat sensu completo, nullâ aliâ dictione adjectâ; ut, τυπτομαι, verbĕror.

Media vox non raro reflexam significationem habet; ut, αποδυομαι, exuor à meipso, *i.e.* exuo me, non alium. CRUSIUS.

Verba *Media* apud Græcos sic appellata sunt quod *actionem cum passione* mixtam denŏtent et sic inter verba *Actīva* et *Passiva mĕdĭē* se hăbeant, et utrīque formæ ita affīnĭa sunt, ut tămēn ab utrăque discrĕpent.—L. KUSTERUS.

Media verba ĭtă vocantur quod saltem nonnulla et in quibusdam tempŏribus, utramque significationem habent; ut, αγομαι duco et ducor.—*Westminster.*

Tempora in voce activâ et mediâ sunt *octo*, in passivâ *novem: præsens*, *imperfectum*, *perfectum*, *plusquamperfectum*, *futurum*, *primum* et *secundum*, *indefinitum*, *primum* et *secundum*, quibus accēdit in voce passivâ *paulo-post-futurum.**

Tempora sunt vel 1. principālia, *viz. præsens*, *futurum* et *præteritum:* vel 2. cognāta, quæ patent ex formatione.

Modi sunt *quinque*, indicatīvus, imperatīvus, optatīvus, subjunctīvus, et infinitīvus.

Conjugationes sunt *dĕcem: Quatuor* barytŏnōrum, *tres* contractorum, et *tres* verborum in μι.

Conjugatio dignoscitur per lītĕram formātīvam, sīvĕ charactĕrĭstĭcam. Charactĕrĭstĭca *præsentis* est lītĕra præcēdens -ω vel -ομαι, -μι, vel -μαι. Charactĕrĭstĭca *futuri* et *præterĭti* est lītĕra utriūsvis prŏpria.

Charactĕrĭstĭca fŭtūri distinguit conjugatīonĕs barytŏnūm.

Dicta sunt verba barytŏna, quia in eorum ultimâ intellĭgitur tŏnus grăvīs.

---

* *Time* is naturally divided into *Past*, *Present*, and *Future*, and were we truly to express this difference, we should have occasion only of *three tenses* in verbs. But the mind, not content with this simplicity, multiplies tenses, and compoun[illegible] their force differently, with these *Primary* distinctions of time, [illegible] give itself a more pleasing variety, beauty and strength in expres[illegible] its thoughts. MILNER.

Notanda.

Indefinita tempora sunt significationis incertæ, sumuntur enim pro Præteritis omnibus, et interdum pro Præsenti et Futuro: cum sumuntur pro Præterito, incertum est an *paulò ante* vel *multò ante* res prætĕrīvĕrĭt.

Scriptores classici his sæpius utuntur quam præterito. Signant nihilo secius et *futurum*, maxime in Subj.Optat.Imperat.

" Vult *Indefinitum* omni pro tempore sumi.
" *Perfectum* est monstrante mŏdō, *Præsens*que jubente;
" Possibilique mŏdō, vel subjungente *Futurum*."—Busbeius.

Morus Professor Glascuensis, *Paulo post Futurum*, ipsius "Linguæ Græcæ Elementis" omnino expungit, quod mirum videtur; exempla enim *ejus* Auctoribus Græcis certe inveniuntur.

Quod sit discrimen inter *Perfectum* et *Indefinitum?* R. Perfectum notat aliquid modò præteriisse; ut, τέτυφα, *modo verberavi.* Indefinitum notat *aliquid præteriisse;* Sed Indefinitè, *modo* an *dudum;* ut, ἔτυψα *verberavi,* vel *jam,* vel *dudum.*

Cur sunt duo *Indefinita,* et duo *Futura?* R. Nulla necessitate, aut diversitātis causā in sĭgnificatione, sed propter copiam linguæ Græcæ.

Characteristicæ in conjugatione sunt

		Præsentis		*Futuri*		*Præteriti*	
primâ.	π	τέρπω	ψ	τέρψω	φ	τέτερφα	delecto
	β	λείβω		λείψω		λέλειφα	sacrĭfico
	φ	γράφω		γράψω		γέγραφα	scrībo
	πτ	τύπτω		τύψω		τέτυφα	verbĕro
secundâ.	κ	πλέκω	ξ	πλέξω	χ	πέπλεχα	plĭco
	γ	λέγω		λέξω		λέλεχα	dīco
	χ	βρέχω		βρέξω		βέβρεχα	rĭgo
	σσ	ορύσσω		ορύξω		ὤρυχα	fŏdio
	ττ	ορύττω		ορύξω		ὤρυχα	fŏdio
tertiâ.	τ	ἀνύτω	σ	ανύσω	κ	ἤνυκα	perficio
	δ	σπεύδω		σπεύσω		ἔσπευκα	festīno
	θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα	implĕo
	ζ	φράζω		φράσω		πέφρακα	dīco
	ω	pur. τίω		τίσω		τέτικα	hŏnōro
quartâ.	λ	ψάλλω	ῶ	ψαλῶ	κ	ἔψαλκα	psallo
	μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα	distrĭbŭo
	ν	φαίνω		φανῶ		πέφαγκα	ostendo
	ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα	sĕro
	μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα	sĕco

Typus Barytonorum in Voce Activa.

		Singulariter.				Dualiter.		Pluraliter.			
INDICATIVI	*Praesens,*	τύπτ	-ω	-εις	-ει	-ετον	-ετον	-ομεν	-ετε	-ουσι	verbĕro.
	Imperfect.	ἔτυπτ	-ον	-ες	-ε	-ετον	-έτην	-ομεν	-ετε	-ον	verbĕrabam.
	Futur. 1.	τύψ	-ω	-εις	-ει	-ετον	-ετον	-ομεν	-ετε	-ουσι	verbĕrabo.
	Indef. 1.	ἔτυψ	-α	-ας	-ε	-ατον	-άτην	-αμεν	-ατε	-αν	verbĕrāvi.
	Perfect.	τέτυφ	-α	-ας	-ε	-ατον	-ατον	-αμεν	-ατε	-ασι	verbĕravi modò
	Plusq. perf.	ἐτετύφ	-ειν	-εις	-ει	-ειτον	-είτην	-ειμεν	-ειτε	-εισαν	verbĕrāvĕrăm.
	Indef. 2.	ἔτυπ	-ον	-ες	-ε	-ετον	-έτην	-ομεν	-ετε	-ον	verberavi.
	Futur. 2.	τυπ	-ῶ	-εῖς	-εῖ	εῖτον	-εῖτον	-οῦμεν	-εῖτε	-οῦσι	verberabo.
IMPERA.	*Præs. & Imp.*	τύπτ		-ε	-έτω	-ετον	-έτων		-ετε	-έτωσαν	verbĕr-ā -ato.
	Perfect.	τέτυφ		-ε	-έτω	-ετον	-έτων		-ετε	-έτωσαν	verbĕrāvĕris.
	Indef. 1.	τύψ		-ον	-άτω	-ατον	-άτων		-ατε	-άτωσαν	verber-a -āto.
	Indef. 2.	τύπ		-ε	-έτω,	-ετον	-έτων		-ετε	-τωσαν	verber-a -ato.
OPTATIVI	*Præs. & Impf.*	τύπτ	-οιμι	-οις	-οι	-οιτον	-οίτην	-οιμεν	-οιτε	-οιεν	verbĕrem.
	Futur. 1.	τύψ	-οιμι	-οις	-οι	-οιτον	-οίτην	-οιμεν	-οιτε	-οιεν	verber-em, vel -avero.
	Indef. 1.	τύψ	-αιμι	-αις	-αι	-αιτον	-αίτην	-αιμεν	-αιτε	-αιεν	verberāvĕrim.
	Perfect.	τετύφ	-οιμι	-οις	-οι	-οιτον	-οίτην	-οιμεν	-οιτε	-οιεν	verberavissem.
	Indef. 2.	τυπ	-οιμι	-οις	-οι	-οιτον	-οίτην	-οιμεν	-οιτε	-οιεν	verberavĕrim.
	Futur. 2.	τυπ	-οῖμι	-οῖς	-οῖ	-οῖτον	-οίτην	-οιμεν	-οῖτε	-οῖεν	verbĕr-em, vel -avero.
SUBJ.	*Præs. & imp.*	τύπτ	-ω	-ῃς	-ῃ	-ητον	-ητον	-ωμεν	-ητε	-ωσι	verberem.
	Indef. 1.	τύψ	-ω	-ῃς	-ῃ	-ητον	-ητον	-ωμεν	-ητε	-ωσι	verberaverim.
	Perfect.	τετύφ	-ω	-ῃς	-ῃ	-ητον	-ητον	-ωμεν	-ητε	-ωσι	verberaverim.
	Indef. 2.	τυπ	-ω	-ῃς	-ῃ	-ητον	-ητον	-ωμεν	-ητε	-ωσι	verbĕraverim.

Infinitivi.

Præs. & Imp. τύπτειν, verberare. Fut. 1. τύψειν, verberaturum esse. Indefinit. 1. τύψαι, verberavisse. Perf. & Plus. τετυφέναι, verberavisse. Indefinit. 2. τυπεῖν, verberavisse. Fut. 2. τυπεῖν, verberaturum esse.

Participia Activa omnia flectuntur, ut τιταν, μουσα, σωμα.

Nom. Præs. τυπτ-ων-ουσα-ον, G. -οντος-ουσης-οντος, verberans.
N. Fut. 1. τυψ-ων-ουσα-ον, G. -οντος-ουσης-οντος, verberaturus.
N. Indef. 1. τυψ-ας-ασα-αν, G. -αντος-ασης-αντος, qui verberavit.
N. Perf. τετυφ-ως-υια-ος, G. -οτος-υιας-οτος, qui verberavit.
N. Indef. 2. τυπ-ων-ουσα-ον, G. -οντος-ουσης-οντος, qui verberavit.
N. Fut. 2. τυπ-ῶν-οῦσα-οῦν, G. -οῦντος-ούσης-οῦντος verberaturus.

Omnibus Participiis Activis Vocativus idem ac Nominativus.

Conjugatio per Modos et Tempora.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præs.	τυπτω	τυπτε	τυπτοιμι	τυπτω	τυπτειν	τυπτων
Imp.	ετυπτον					
Fut. 1.	τυψω		τυψοιμι		τυψειν	τυψων
Ind. 1.	ετυψα	τυψον	τυψαιμι	τυψω	τυψαι	τυψας
Perf.	τετυφα	τέτυφε	τετυφοιμι	τετυφω	τετυφέναι	τετυφώς
Plusq.	ετετυφειν					
Ind. 2.	ἔτυπον	τυπε	τυποιμι	τυπω	τυπειν	τυπων
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

Temporum Formatio.

Præsens. est Thema & Fundamentum; ut, τυπτω.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum; ut, τυπτω, ετυπτον.

Augmentum est duplex, syllabicum vel temporale, utrumque præfigitur *imperfecto, perfecto, plusquam-perfecto, paulo-post-futuro, indefinito primo* et *secundo*, in indicativo; sed in reliquis modis, tantum *perfecto* et *paulo-post-futuro.*

Syllabicum augmentum est ε præfixum verbo, cum verbum incipit a consŏnâ augens *syllabas.*

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ρ post ε, in omnibus temporibus, quæ augentur; ut, ῥιπτω ἔῤῥιπτον.

Temporāle augmentum est η vel ω præfixum verbo, augens *tempus* [pronunciandi.]

Mutabiles sunt α, ε, ο, αι, αυ, οι· α et ε in η, ο in ω mutatur, ι diphthongorum subscripto; ut, ἀκούω, ἤκουον· ἐρείδω, ἤρειδον· αἰκίζω, ᾔκιζον· οἰκίζω, ᾤκιζον.

Hæc autem *quatuor;* αω, αον, spiro, αιω αιον, audio, αηθεσσω, insuētus sum, ανδιζομαι; tædio afficior, augmentum non admittunt.

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum; ea sunt derivata ab ὄιαξ temo, οἶνος vinum, οἰωνὸς volucris, οἶστρος œstrum: ut οἰακίζω guberno, οἰνίζω vinum emo.

Sed οἰδάνω tumeo, [οἰδανον rarò legitur] οἰκουρέω domum custodio, οἰμάω cum impetu ruo, οἴομαι dēsōlor, οἰνοχοεω vinum fundo, et οἰμώζω ploro, vel recipiunt vel omittunt augmentum.

Quædam ab ε incipientia mutant ε in ει; ut, ἔχω, εἶχον habeo, ἕλω, εἷλον volvo, ἕλκω, ἑλκεω, ἑλκυω traho, ἕρπω, ἑρπυζω serpo, ἑστηκω sto, ἕπομαι sequor, ἐρέω dico, ἑστιάω convivio excipio, ἕζω sedeo, ἐάω sino, ἕω induo, ἐρύω traho, ἔθω, ἐθίζω assuefacio, ἐργαζομαι operor.

Ἔπω, εἶπον dico, usque servat augmentum in omnibus modis; ἑορτάζω festum celebro, facit εἱόρταζον et ἑώρταζον.

Si verbum incipiat ab immutabili, nullum habet augmentum: immutabiles autem sunt, η, ι, υ, ω, ει, ευ, ου, ut, ἥκω, ἧκον· οὐταζω, οὔταζον, &c.

Quæstionibus ediscentibus præponendæ.

An omnia *Futura prima* cujusque conjugationis flectuntur per persōnas suas sīcut τυψω? R. Non. Quæ excipiuntur? R. Futurum primum *quartæ* flectitur ut τυπῶ.

Flecte deindē per persōnas; ψαλῶ, νεμῶ, φανῶ, σπερῶ, τιμῶ. Quid notandum est de flexione Participii *Futuri secundi?* R. Genitivus surgit in ουντος. Quotuplex est augmentum? Unde incipiunt verba quæ admittunt *Syllabĭcum augmentum?* Unde incipiunt verba quæ gaudent *temporali* augmento? Unde quæ *nullo?*

Augmenta Compositorum.

Verba composita augmentum habent in medio, si incipiant à Præpositione, vel δυς et ευ ante mutabilem; ut, καταγινωσκω, condemno, κατεγίνωσκον, δυσαρεστέω displĭcēo, δυσηρέστεον· ευεργετέω benefacio, ευηργέτεον. Excipe pauca; ut, ἀμφισβητέω ambĭgo, ἠμφισβητεον.

Composita non incipientia a præpositione augmentum habent in initio; ut, φιλοσοφέω philosophor, ἐφιλοσόφεον.

Quædam tum principio tum medio augentur; ut, ανορθοω corrigo, ηνώρθοον, &c.

Nonnulla interdum principio, interdum medio; ut, ανοιγω, ανοιξω, ανεωχα, ηνεωχα, et ηνοιχα, aperio, trifariam varians augmentum.

Futurum Primum.

Futurum Primum formatur a *Praesente* in conjugatione Primâ mutando π-β-φ-πτ—— in ψ; ut, τερπω, τερψω. Secundâ mutando κ-γ-χ-σσ-ττ—— in ξ; ut, λεγω, λεξω. Tertiâ mutando τ-δ-θ-ζ-ω purum in-σ; ut, φραζω, φρασω. Quartâ mutando λ-μ-ν-ρ-in ῶ circumflexum, ut, ψαλλω, ψαλῶ.

Exceptiones.

Verba multa in ζω formant futurum per ξω; ut αιαζω ejulo, αβροταζω aberro, αλαλαζω clàmo, αλαπαζω populor, ατυζω consterno, γρυζω grunnio, δαιζω divido, ελελιζω torqueo, εναριζω interficio, επιμυζω labris compressis gemo, θρυλλιζω vel θρυλιζω contero, κλωζω crocito, κραζω clamo, κριζω strido, κρωζω crocito, λαπαζω evacuo, λυζω singultio, μαστιζω flagello, μερμηριζω cogito, νυσταζω dormito, οιμωζω ploro, ολολυζω ululo, πελεμιζω moveo, ρεζω facio, σταζω stillo, στεναζω suspiro, στηριζω firmo, στιζω pungo, στυφελιζω percutio, σφαζω occido.

Duo formant futurum per γξω ut κλαζω clango, πλαζω seduco.

Nonnulla formant futurum per ξω et σω, ut άρπαζω rapio, βαζω loquor, βασταζω porto, βυκολιαζω carmen pastorale canto, βριζω post cibum dormio, θεριζω meto, διςαζω dubito, ἐγγυαλιζω, praebeo, μαζω purgo, παιζω ludo, φατιζω fingo.

Σαλπιζω autem, tubâ cano, facit σαλπισω et σαλπιγξω.

Quaedam verba in σσω formant Futurum per σω: ut ἀγρωσσω venor, βρασσω ferveo, ἐρεσσω remigo, ἱμασσω loris caedo, λευσσω video, πασσω inspergo, πλασσω fingo, πρασσω vendo.

Penultima Futuri primi *quartae* corripitur, vel elidendo secundam Consŏnam; ut, τεμνω, τεμῶ, vel secundam Vocalem Diphthongi; ut, φαινω, φανῶ, vel breviando Ancipitem; ut, κρινω, κρινῶ.

Quaedam futura spīrĭtum themătis retrăhūnt, ut θρεψω à τρεφω nutrio, θρεξω à τρεχω curro, θυψω à τυφω fumum excito. Ἔχω habeo format ἕξω ob differentiam ἔξω, extra. Καιω facit καυσω, et κλαιω, κλαυσω.

Indefinitum Primum

Formatur à Futùro primo, mutando ω in α, et praeponendo augmentum; ut, τυψω, ἔτυψα.

Quinque Indefinita prima Futuri primi Characteristicam non assūmunt; ἔθηκα, ἔδωκα, ἧκα, ειπα, ηνεγκα.

Penultima Indefiniti primi semper longa, unde quartâ conjugatione α mutatur in η (ι, si deperditum sit in Futuro, hic subscripto) et ε in ει· ut φαινω φανῶ, εφηνα. appareo, σπειρω σπερῶ. εσπειρα. sero, κρινω, κρινῶ, εκρινα. cerno, θυνω, θυνῶ, εθυνα.

Præteritum Perfectum

Formatur a Futuro primo mutando in conjugatione
Primâ ψω in φα; ut, τυψω, τετυφα.
Secundâ ξω in χα; ut, λεξω, λελεχα; sed φρεξω, πεφρικα, ηξω, ηκα.
Tertiâ σω in κα; ut, τισω, τετικα.
Quartâ ῶ in κα; ut εψαλκα, sed μω in -μηκα; ut, νεμῶ νενεμηκα.

Notanda.

Verba incipientia a *consŏnis*, β, γ, δ, κ, λ, μ, ν, σ, τ, *simplicibus*, repĕtunt *ipsas* ante ε in *perfecto;* ut, βαπτω, βαψω, βεβαφα.
Sed verba incipientia a ρ præfīgunt ε ante ρ perfecto; ut, ῥιπτω, ῥιψω, ἐρριφα, non ῥεριφα.
Verba incipientia a *muta* ante lĭquĭdam, repĕtunt *mutam*, ante ε in perfecto; ut, γραφω, γραψω, γεγραφα.
Verba incipientia a ζ, ξ, ψ, vel *duplicibus* aliis, præfigunt ε *perfecto*, ut ζηλοω, ζηλωσω, εζηλωκα, æmŭlor.
Verba incipientia ab *aspiratis* φ, χ, θ, resūmunt suas tĕnŭĕs, π, κ, τ, ut φραζω, φρασω, πεφρακα, dīco, χαλεπτω, κεχαλεφα, θεραπευω, τεθεραπευκα.
Verba incipientia a κτ, vel μν repetunt primam consonam themătis, ut κταομαι, κεκτημαι, possideo; μναομαι, μεμνημαι, recordor: sed κτεινω occīdo, εκτακα,
Βλαπτω, θλαω, κρυπτω, sæpius repetunt primam consonâm cum ε.
Dissyllăba quartæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στελλω, στελῶ mitto, εσταλκα. Sed retinētur ε futuri in μῶ, ut νεμῶ, νενεμηκα.
Dissyllăba in ειvω, ινω, υνω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κρινω, κρινῶ, κεκρικα. Cætera mutant ν in γ, ut φαινω, πεφαγκα; μολυνω, μεμολυγκα, &c.
Perfecta in ηκα non raro abjiciunt primam vocalem thematis, ut καμνω, καμῶ, κεκμηκα, per Syncopen pro κεκαμηκα.

Plusquam perfectum.

Formatur à præterito mutando α in ειν, et præponendo ε, si præteritum incipiat à consonante, ut τετυφα, ετετυφειν.

Q. Unde incipiunt verba quæ repĕtunt primam consŏnam themătis ante ε in Perfecto? R. Incipiunt a *simplice* consŏnā vel *mutā* ante lĭquĭdam. Q. Nullane sit exceptio? R. Imò incipientia a ῥ, præfigunt ε ante ῥ.

Quænam est prior litera *Perfecti*, cum verbum incipiat a *duplice* consŏnâ? R. Ε præfigitur *Perfecto*, ut ψαλλω, ψαλῶ, εψαλκα. Quæ excipiuntur inde? R. Verba quædam incipientia, a μν, κτ, πτ, repetunt primam consŏnam ante ε; ut, μναομαι, μνησομαι, μεμνημαι, recordor; κταομαι, κτησομαι, κεκτημαι, possideo; πταομαι volo, πτησομαι, πεπτηκα.

Indefinitum secundum

Fit ab *Imperfecto*, imo idem est aliquando ac Imperfectum, ut εγραφον.

Penultima *Imperfecti* hyperdissyllabi, cum sit *consŏnis* longa, sic corripitur:

1. Verba quæ habent penultimam longam propter κτ, λλ, μν, πτ, abjiciunt posteriorem consŏnam, ut, τυπτω, ἐτυπτον, ἔτυπον.

2. Verba in ζω, σσω, vel ττω, si forment futurum primum in ξω, habent Indefinitum secundum in γον, ut τασσω ordino, ταξω, ἔταγον: σω vero vertitur in δον, ut φραζω, φρασω, ἔφραδον.

Duo verba σμυχω uro, ψυχω refrīgēro, faciunt ἔσμυγον, ἔψυγον.

Penultima *Imperfecti*, cum sit his *vocalibus* et *diphthongis* longa, sic corripitur;

Vocales η, ω, αι, αυ, mutantur in α, ut ληθω, ἔλαθον lateo, τρωγω comedo, ἔτραγον, φαινω, ἔφανον; παυω cessare facio ἔπαον.

[E mutātur in α ut τρεπω verto ἔτραπον: nisi in his verbis, λεγω, ἔλεγον dico, βλεπω video, φλεγω uro, τικω pario, ετικον. Τεμνω, ἔταμον et ἔτεμον: πλησσω, ἔπληγον et ἔπλαγον.]

Ευ vertitur in υ, ut φευγω fugio ἔφυγον: ου in ο, ut ἀκουω, ἤκοον.

Ει mutatur in ι, ut λειπω, linquo ἔλιπον; λειβω, ελιβον, libo.

Sed quarta conjugatione, verba dissyllăba vertunt ει in α, ut σπειρω ἔσπαρον sero.

Verba trissyllăba autem vertunt ει in ε, ut ὀφειλω ὤφελον.

Rĕlĭqua Indefinita secunda hyperdissyllăba retinent consonas thēmătis, ut τερπω delecto ἔταρπον.

Verba contracta servant et vocālēs diphthongi, ut δουπεω, ἔδουπον.

Quædam *Indefinita 2da* sumunt pro π *tenui* thēmătis consonâ,

1. *Aspiratam* φ, ut ἅπτω ἧφον necto, βαπτω tingo, δρυπτω lacĕro, θαπτω sepelio, ῥαπτω suo, ῥιπτω jacto, σκαπτω fŏdio.

2. *Mediam* β, ut βλαπτω, ἔβλαβον, θρυπτω, καλυπτω, κρυπτω.

Verba in ω purum exeuntia, carent plerumque *Indefinito* et *futuro* secundis, et *perfecto* mediæ.

Multa etiam alia, ut ληγω, præcipuè pollysyllăba in ζω, et σσω; ut, φροντιζω, φυλασσω, carent iisdem.

Futurum Secundum

Formatur ab Indefinito secundo, mutando ον in ῶ circumflexum, et abjiciendo augmentum: ut ἔτυπον τυπῶ.

Tertiis persōnis Verbōrum in ι vel ε desĭnentibus ν additur, si vocālis sèquātur; et aliquando Poētis ante consŏnam.

Persōna secundă et tertiă singularis in Subjunctīvo Verbi cujusvis Activi, et sĕcūnda singularis tempŏrum in μαι habent ι subscriptum finali: us ᾳ, ῃ, ῳ.

Vocāles α, η, ω, ante μην sub se hăbēnt ι in Perfecto Optativi Passivi, rĕtĭnentque per omnēs nŭmĕros et persōnas; ut, τετυμμῄμην, πεφιλῄμην, κεχρυσῴμην.

Ειμι. *Sum.*

Ειμὶ, ισομαι, ημην.

Indicativus

Sing.	Dual.	Plural.
Præs. ἐιμὶ, εἶς, vel εἶ, ἐςι.	ἐςὸν, ἐςὸν	ἐσμεν, ἐςε, ἐισι, sum.
Imp. ἦν, ἦς, ἦ· ἦν, Atticè.	ἦτον, ἤτην	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν, eram.
Plusq. ἤμην, ἦσο, ἦτο	ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην	ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο, fuer.
Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται	ἐσόμεθον ἔσ-εσθον-εσθον	-ομεθα-εσθε-ονται ero.

Imperativus.

Præs. ἴσθι ἔσθι vel ἔσο, ἔςω	ἔςον, ἔςων	ἔςε, ἔςωσαν, es esto.

Optativus.

Præs. ἔιην, ἔιης, ἔιη	ἔιητον, ἐιήτην	ἐιῆμεν, ἔιητε, ἔιησαν, essem.
Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο	ἐσοίμεθον &c.	ἐσοίμεθα, εσ-οισθε-οιντο, fuĕro.

Subjunctivus.

Præs. ὦ, ἦς, ἦ	ἦτον, ἦτον	ωμεν, ἦτε, ὦσι, sim.

Infinitivus.	*Participium*
Præs. εἶναι, esse.	*Præs.* ὢν, ὖσα, ὄν, existens.
Fut. ἔσεσθαι, futurum esse	*Fut.* εσομεν-ος-η-ον, futūrus.

Conjugatio per Modos et Tempora.

Indicat.	*Imperat.*	*Optat.*	*Subj.*	*Infin.*	*Partic.*
Præs. ειμὶ	ισθι, ἴσθι, ἔσο	ειην	ὦ	εἶναι	ὢν·
Imperf. ἦν					
Fut. ἔσομαι		ἐσοίμην	[εσωμαι]	ἔσεσθαι	ἐσόμενος.
Plu. perf. ἤμην					

Ειμι Eo.

Ειμι, ισομαι, εικα.

Indic. *Præs.* εἶμι, εἶς, v. εἶ, εἶσι, D. ιτον, ιτον, P. ιμεν, ιτε, ισι· eo.

Imh. εἶν, εἶς, εἶ, D. ιτον, ιτην, P. ιμεν, ιτε, ισαν, ibam.

Perf.Act. εἶκα, εἶκας, εἶκε, D. εἶκατον, εἶκατον, P. εἶκαμεν, εἶκατε, εἶκασι, ivi.

Indef. 1. εἶσα, εἶσας, εἶσε, D. εἶσατον, εἶσατην, P. εἶσαμεν, εἶσατε, εἶσαν· ἤισαν, ivi.

Indef. 2. ιον, ιες, ιε, D. ιετον, ιετην, P. ιομεν, ιετε, ιον, ibam.

Indef. 2. Sic percurrit modos, ιον, ιε, ιοιμι, ιω, ιειν, ιων, iens.

Perf.Med. εἶα, εἶας, εἶε, D. εἶατον εἶατον, P. εἶαμεν εἶατε, εἶασι, ivi.

——— ηα, ηας, ηε, D. ηατον, ηατον, P. ηαμεν, ηατε, ηαν, ivi.

——— ηια, ηιας ηιε, D. ηιατον, ηιατον, P. ηιαμεν ηιατε, ηιαν, ivi.

Plusq. ηειν, ηεις ηει D. ηειτον, ηειτην, P. ηειμεν, ηειτε, ηεισαν, iveram.

Fut. εισομαι, εισῃ, εισεται, D. εισομεθον, εισεσθον, εισεσθον, P. εισομεθα, εισεσθε, εισονται, ibo.

Imperat. *Præs.* ιθι v. ει, ιτω, D. ιτον, ιτων, P. ιτε, ιτωσαν, ito.

Infin. ιεναι, vel ιναι; et ιεναι in compositis; ut, απιεναι, abire.

Typus Barytonorum in Voce Passivâ.

		Singulariter.	Dualiter.	Pluraliter.	
INDICATIVI	*Præs.*	τυπτ -ομαι -ῃ -εται	-ομεθον -εσθον -εσθον	-ομεθα -εσθε -ονται,	verberor.
	Imperf.	ἐτυπτ -ομην -ου -ετο	-ομεθον -εσθον -εσθην	-ομεθα -εσθε -οντο,	verberabar.
	Perfect.	τετυ -μμαι -ψαι -πται	-μμεθον -φθον -φθον	-μμεθα -φθε -μμενοι εἰσι,	verberatus sum.
	Pl. perf.	ἐτετυ -μμην -ψο -πτο	-μμεθον -φθον -φθην	-μμεθα -φθε -μμενοι ἦσαν,	veberatus eram.
	Paulo p.F.	τετυψ -ομαι -ῃ -εται	-ομεθον -εσθον -εσθον	-ομεθα -εσθε -ονται,	paulo post verberabor
	Indef. 1.	ἐτυφθ -ην -ης -η	-ητον -ητην	-ημεν -ητε -ησαν,	verberatus sum.
	Indef. 2.	ἐτυπ -ην -ης -η	-ητον -ητην	-ημεν -ητε -ησαν,	verberatus sum.
	Fut. 1.	τυφθη -σομαι -σῃ -σεται	-σομεθον -σεσθον -σεσθον	-σομεθα -σεσθε -σονται,	verberabor.
	Fut. 2.	τυπη -σομαι -σῃ -σεται	-σομεθον -σεσθον -σεσθον	-σομεθα -σεσθε -σονται,	verberabor.
IMPER.	*Præs.*	τυπτ -ου -εσθω	-εσθον -εσθων	-εσθε -εσθωσαν,	verberare.
	Perfect.	τετυ -ψο -φθω	-φθον -φθων	-φθε -φθωσαν,	verberatus sis.
	Indef. 1.	τυφθ -ητι -ητω	-ητον -ητων	-ητε -ητωσαν,	verberator tu.
	Indef. 2.	τυπ -ηθι -ητω	-ητον -ητων	-ητε -ητωσαν,	verberator tu.
OPTATIVI	*Præs.*	τυπτ -οιμην -οιο -οιτο	-οιμεθον -οισθον -οισθην	-οιμεθα -οισθε -οιντο,	verberarer.
	Perfect.	τετυμμ -ενος εἴην -ης -η	-ενω -ειητον, ειητην	-ενοι εἰ-ημεν-ητε-ησαν,	verberatus essem.
	Paulo p.F.	τετυψ -οιμην -οιο -οιτο	-οιμεθον -οισθον -οισθην	-οιμεθα -οισθε -οιντο,	mox verberatus sim.
	Indef. 1.	τυφθ -ειην -ειης -ειη	-ειητον -ειητην	-ειημεν -ειητε -ειησαν,	verberatus sim.
	Indef. 2.	τυπ -ειην -ειης -ειη	-ειητον -ειητην	-ειημεν -ειητε -ειησαν,	verberatus sim.
	Fut. 1.	τυφθης -οιμην -οιο -οιτο	-οιμεθον -οισθον -οισθην	-οιμεθα -οισθε -οιντο,	verberer.
	Fut. 2.	τυπης -οιμην -οιο -οιτο	-οιμεθον -οισθον -οισθην	-οιμεθα -οισθε -οιντο,	verberer.
SUBJ.	*Præs.*	τυπτ -ωμαι -ῃ -ηται	-ωμεθον -ησθον -ησθον	-ωμεθα -ησθε -ωνται,	verberer.
	Perfect.	τετυμμ -ενος ὦ -ῇς -ῇ	-ενω ἦτον ἦτον	-ενοι ὦμεν ἦτε ὦσι,	verberatus sim v. fuĕrim.
	Indef. 1.	τυφθ -ῶ -ῇς -ῇ	-ῆτον -ῆτον	-ῶμεν -ῆτε -ῶσι,	verberatus sim v. fuĕrim.
	Indef. 2.	τυπ -ῶ -ῇς -ῇ	-ητον -ητον	-ωμεν -ητε -ωσι,	verberatus sim v. fuĕrim.

Participia omnia in -ομενος flectuntur sicut καλος, καλη, καλον.

Præs.	τυπτομε -νος	-νη -νον,		qui *verberatur.*
Perf.	τετυμμε -νος	-νη -νον,		qui *verberatus est.*
P. p. Fut.	τετυψομε -νος	-νη -νον,		qui mox erit *verberandus.*
Fut. 1.	τυφθησομε-νος	-νη -νον,		qui erit *verberandus.*
Fut. 2.	τυπησομε -νος	-νη -νον,		qui erit *verberandus.*
Indef. 1.	τυφθ-εις	-εισα-εν	G. εντος-εισης-εντος,	*verberatus.*
Indef. 2.	τυπ-εις	-εισα-εν	G. εντος-εισης-εντος,	*verberatus.*

Conjugatio per Modos et Tempora.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præs.	τυπτ -ομαι	-ου	-οιμεν	-ωμαι	-εσθαι
Imperf.	ετυπτ -ομην				
Perf.	τετυ -μμαι	-ψο	-μμενος εἰην	-μμενος ὦ	-φθαι
Pl. perf.	ἐτετυ -μμην				
Paulo p. F.	τετυψ -ομαι		-οιμην		-εσθαι
Indef. 1.	ἐτυφ -θην*	-θητι	-θειην	-θῶ	-θῆναι
Indef. 2.	ἐτυπ -ην	-ηθι	-ειην	-ῶ	-ῆναι
Fut. 1.	τυφ -θησομαι		-θησοιμην	-θησωμαι	-θησεσθαι
Fut. 2.	τυπ -ησομαι		-ησοιμην		-ησεσθαι

Partic. *Præs.* τυπτομενος, *Perf.* τετυμμενος, *Paulo p. Fut.* τετυψομενος, *Indef.* 1. τυφθεις, *Indef.* 2. τυπεις, *Fut.* 1. τυφθησομενος, *Fut.* 2. τυπησομενος.

*Augmentum Indefinitorum non procedit ultra Indicativum.

Formatio Temporum.

Præsens formatur à Præsenti Activo, mutando ω in ομαι ut, τυπτω, τυπτομαι.

Imperfectum, formatur ab Imperfecto Activo, mutando ον in ομην· ut, ἐτυπτον, ἐτυπτομην.

Perfectum fit a *Perfĕcto Activæ* mutando conjugatione,

Primâ φα purum in-μμαι, ut, τετυφα, τετυμμαι; sed

Primâ φα impurum in-μαι, ut, τετερφα, τετερμαι.

Secundâ χα in-γμαι; ut, λελεχα, λελεγμαι; at

Secundâ χα post γ in-μαι: ut, ηλεγχα, ηλεγμαι.

Tertiâ κα in-σμαι; ut, πεπεικα, πεπεισμαι; sed

Tertiâ κα in-μαι: cum Penultima Perfecti Activæ sit longa, et characteristică Præsentis sit ω purum; ut, τετικα, τετιμαι.

Quartâ conjugatione κα in-μαι; ut, εψαλκα, εψαλμαι; sed Πεφαγκα format πεφασμαι, non πεφαγμαι.

Notanda *primâ secundâ*, et *tertiâ* conjugatione.

Quædam verba in ω purum formant Perfectum,

1. Mutando κα in -σμαι cum penultima sit longa: ut, ἤκουκα, ἤκουσμαι. Sic Κελευω, κεκέλευσμαι; κρουω, κεκρουσμαι; παιω, πεπαισμαι; σειω, σεσεισμαι.
2. Mutando κα in μαι, cum penultima sit brevis aut anceps, ut, ἤροκα, ἤρομαι. Sic θυω, λυω, ὁραω, πειραω, &c.
3. Mutando κα in σμαι et μαι; ut, κεκλεικα, κεκλεισμαι et κεκλειμαι.
4. Dissyllaba primæ quæ in penultimâ habent τρε mutant ε in α, ut, στρέφω, ἔστρεφα, ἔστραμμαι.
5. In secundâ et tertiâ conjugatione penultima, ευ frequentius abjicit ε· ut, πεφυγμαι, κεχυμαι.

Notanda *quartâ* conjugatione.

Verba in αινω et υνω sæpe formant perfectum in σμαι· ut, μιαινω, μολυνω, μεμιασμαι, μεμολυσμαι.

De formatione personarum Perfecti reliquarum.

Secunda singularis *Perfecti* oritur à primā, mutando consonas ante αι in Characteristicam Futuri primi Activi; ut, τετυμμαι, τετυψαι. Solam vero μ post liquidam thematis; ut, τετερμαι, τετερψαι. In quartâ μ semper vertitur in σ. ut, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται.

Tertia singularis *Perfecti* venit à secunda, verso σ in τ, ut, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται.

Secunda et tertia dualis, et secunda pluralis *Perfecti* oriuntur à tertiâ singulari, mutando tenues in aspiratas; ut, τετυπται, τετυφθον, τετυφθε. Assumitur σ ante θ; ut, κεκρι-ται, -σθον.

Tertia pluralis *Perfecti* fit à tertia singulari desinente in ται *purum*, posito ν ante ται, ut, κεκριται, κεκρινται.

Sed cum tertia singularis desinat in ται *impurum*, tertia pluralis effertur per participium suum et tertiam pluralem verbi ἐιμὶ, ut, τετυπται, τετυμμενοι εισι.

Adhunc modum formatur tertia pluralis *Perfecti*, si υ diphthongi præcesserit ται, ut βεβουλευται, βεβουλευμενοι εισι.

Eodem ac perfectum *plusquam-perfectum* format ejus *personam* tertiam pluralem.

Plusquam-perfectum

Formatur à perfecto mutando μαι in μην et præfixo ε, si verbum incipiat à consonante, ut, τετυμμαι ἐτετυμμην.

Personæ reliquæ plusquam-perfecti formantur sicut personæ perfecti.

Perfectum Optativi et Subjunctivi usitatissime formatur per participium et ειην, ω̃, ut τετυμμενος ειην, τετυμμενος ω.

Optativus interdum fit a perfecto Indicativi; verso μαι in μην; ut τετιμημαι, τετιμημην.

Sed α, ε, ο, assumunt ι ante μην in Optatīvo, ut εκταμαι, εκταιμην.

Nonnunquam et Subjunctivus formatur ab Indicativo, vocali brĕvi ante μαι versâ in ω; ut εκταμαι, εκτωμαι.

Paulo-post Futurum

Formatur a secunda persona singulari perfecti, posito ομ ante αι, ut τετυψαι, τετυψομαι.

Indefinitum primum

Formatur a tertia persona singulari perfecti mutando ται in θην; ut ηκουσται, ηκουσθην: κ et π ante ται in suas aspiratas; ut ωρυκται, ωρυχθην: repetīta consona abjicitur, ut τετυπται, ετυφθην.

Indefinitum primum interdum assumit σ; ut εμνησθην a μεμνηται recordatus est, ερρωσθην ab ερρωται convaluit.

Indefinitum primum interdum amittit σ; ut, εσωθην a σεσωσται servatus est.

Indefinitum primum interdum vertit η in ε; ut ευρεθην ab ευρηται inventus est, ηρεθην ab ηρηται sublatus est, εσχεθην ab εσχηται habitus est.

Indefinitum primum interdum habet η et ε in penultima; ut ερρηθην et ερρεθην ειρηται dictum est, ab inusitato ρεω.

Verba, quæ in *Perfecto Passivæ* verterant ε in α, hic resumunt ε; ut, εστραπται, εστρεφθην.

Verba quæ abjecerant ν *perfecto*, hic Indefinito primo recipiunt illud; ut εκλινθην pro εκλιθην inclino.

Indefinitum secundum formatur ab indefinito primo [illegible] -ην; ut ετυπην, ετυπην.

Futurum Primum

Formatur ab Indefinito primo mutando ν in σομαι et amovendo augmentum; ut ετυφθην, τυφθησομαι.

Futurum primum Reperītur aliquando in Subjunctīvo; ut, καυθησωμαι, 1 Cor. xiii. 3. κερδηθησωμαι, 1 Pet. iii. 1. βληθησωμαι, Mat. v. 25.

Futurum secundum

Formatur à Futuro secundo Activo, mutato ω̃ in ησομαι; ut, τυπω̃, τυπησομαι.

Typus Barytonorum in Voce Media.

		Singulariter.				Dualiter.			Pluraliter.			
Indicativi	*Præs.*	τυπτ	-ομαι	-η	-εται	-ομεθον	-εσθον	-εσθον	-ομεθα	-εσθε	-ονται	verbero me, vel veberor.
	Imp.	ετυπτ	-ομην	-ου	-ετο	-ομεθον	-εσθον	-εσθην	-ομεθα	-εσθε	-οντο	verberabam me v. -abar.
	Fut. 1.	τυψ	ομαι	-η	-εται	-ομεθον	-εσθον	-εσθον	-ομεθα	-εσθε	-ονται	verberabo me.
	Ind. 1.	ετυψ	-αμην	-ω	-ατο	-αμεθον	-ασθον	-ασθην	-αμεθα	-ασθε	-αντο	verberavi v. verberabam me.
	Perf.	τετυπ	-α	-ας	-ε		-ατον	-ατον	-αμεν	-ατε	-ασι	verberavi me.
	Plu.Per.	ετετυπ	-ειν	-εις	-ει		-ειτον	-ειτην	-ειμεν	-ειτε	-εισαν	verberaveram me.
	Ind. 2.	ετυπ	-ομην	-ου	-ετο	-ομεθον	-εσθον	-εσθην	-ομεθα	-εσθε	-οντο	verberavi me, v. -atus sum.
	Fut. 2.*	τυπ	-οῦμαι	-ῇ	-εῖται	-ουμεθον	-εῖσθον	-εῖσθον	-ουμεθα	-εῖσθε	-οῦνται	verberabo me, v. -abor.
Imper.	*Præs.*	τυπτ	-ου		-εσθω	-εσθον	-εσθων			-εσθε	-εσθωσαν	verbera, verberare.
	Ind. 1.	τυψ	-αι		-ασθω	-ασθον	-ασθων			-ασθε	-ασθωσαν	verberato.
	Perf.	τετυπ	-ε		-ετω	-ετον	-ετων			-ετε	-ετωσαν	verberaveris v. -ato.
	Ind. 2	τυπ	-ου		-εσθω	-εσθον	-εσθων			-εσθε	-εσθωσαν	verberato v. -ator.
Optativi	*Præs.*	τυπτ	-οιμην	-οιο	-οιτο	-οιμεθον	-οισθον	-οισθην	-οιμεθα	-οισθε	-οιντο	veberarem v. -arer.
	Fut. 1.	τυψ	-οιμην	-οιο	-οιτο	-οιμεθον	-οισθον	-οισθην	-οιμεθα	-οισθε	-οιντο	verberem v. -avero.
	Ind. 1.	τυψ	-αιμην	-αιο	-αιτο	-αιμεθον	-αισθον	-αισθην	-αιμεθα	-αισθε	-αιντο	verberaverim.
	Perf.	τετυπ	-οιμι	-οις	-οι		-οιτον	-οιτην	-οιμεν	-οιτε	-οιεν	verberaverim v. - ssem.
	Ind. 2.	τυπ	-οιμην	-οιο	-οιτο	-οιμεθον	-οισθον	-οισθην	-οιμεθα	-οισθε	-οιντο	verberaverim v. -atus sim.
	Fut. 2.	τυπ	-οιμην	-οιο	-οιτο	-οιμεθον	-οισθον	-οισθην	-οιμεθα	-οισθε	-οιντο	verberem v. -avero.
Subj.	*Præs.*	τυπτ	-ωμαι	-η	-ηται	-ωμεθον	-ησθον	-ησθον	-ωμεθα	-ησθε	-ωνται	verberem v. -erer.
	Ind. 1.	τυψ	-ωμαι	-η	-ηται	-ωμεθον	-ησθον	-ησθον	-ωμεθα	-ησθε	-ωνται	verbera-bor v. avero.
	Perf.	τετυπ	-ω	-ης	-η		-ητον	-ητον	-ωμεν	-ητε	-ωσι	verberaverim v. -issem.
	Ind. 2.	τυπ	ωμαι	-η	-ηται	-ωμεθον	-ησθον	-ησθον	-ωμεθα	-ησθε	-ωνται	verberaverim v. -atus -fu.

* Sed hæc tria ἔδω; πίω; φάγω comĕdo non circumflectunt Fut. 2dum, ut ἔδομαι, ἔδεσαι, ἔδεται; Infin. ἔδεσθαι, &c.

Participia.

Præs.	τυπτομε	-νος	-νη	-νον	qui verberavit v. atur
Fut. 1.	τυψομε	-νος	-νη	-νον	verberaturus v. andus
Ind. 1.	τυψαμε	-νος	-νη	-νον	qui verberavit
Perf.	τετυπ	-ως	-υια	-ος	qui verberavit
Ind. 2.	τυπομε	-νος	-νη	-νον	qui verberavit
Fut. 2.	τυπουμε	-νος	-νη	-νον	verberaturus v. -andus

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indic.		Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Participia.
Præs.	τυπτ	-ομαι	ου	οιμην	ωμαι	εσθαι	ομενος
Imperf.	ετυπτ	-ομην					
Fut. 1.	τυψ	-ομαι		οιμην		εσθαι	ομενος
Indef. 1.	ε-τυψ	-αμην	αι	αιμην	ωμαι	ασθαι	αμενος
Perf.	τετυπ	-α	ε	οιμι	ω	εναι	ως
Pl. perf.	ετετυπ	-ειν					
Indef. 2.	ε-τυπ	-ομην	ου	οιμην	ωμαι	εσθαι	ομενος
Fut. 2.	τυπ	-ουμαι		οιμην		εισθαι	ουμενος

Verba Media ut plurimum *activè* accipiuntur, *præcipuè* in Futuro primo et Indefinito primo.

Formatio Temporum.

Præsens formatur a *Præsenti Activæ* mutando ω in ομαι; ut, τυπτω, τυπτομαι.

Imperfectum formatur ab Imperfecto *Activæ* vertendo ον in ομην; ut, ετυπτον, ετυπτομην.

Futurum Primum formatur a Futuro Primo Activæ, vertendo ω in ομαι· ut, τυψω, τυψομαι. Sed in quarta Conjugatione in ουμαι; ut, σπερῶ, σπεροῦμαι.

Indefinitum Primum formatur ab Indefinito primo Activo, addendo μην; ut, ετυψα, ετυψαμην.

Perfectum formatur a Perfecto Activæ, assumendo Characteristicam Indefiniti secundi loco suæ: ut, τετυφα, τετυπα.

Verba exeuntia in ω purum, abjiciunt tantum κ· ut, λελυκα, λελυα a λυω solvo.

Perfecta autem in ηκα abjiciunt Perfecto ηκ, ut, τετιμηκα, τετιμαι.

In Perfecto Mediæ

Penultima Futuri ullius ει mutatur in οι ut, πεισω, πεποιθα.

Penultima Futuri dissyllabi ε mutatur in ο; ut, σπερῶ, εσπορα.

Penultima αι Præsentis Activi mutatur in η; ut, φαινω, πεφηνα: similiter α in his θαλλω germino, τεθηλα, κλαζω clango, κεκληγα.

Plusquam perfectum formatur a perfecto ~~Activæ~~ mutando α in ειν; ut, τετυπα, ετετυπειν.

Indefinitum secundum formatur ab Indefinito secundo Activo, vertendo ον in ομην; ut, ἔτυπον, ἐτυπομην.

Futurum secundum formatur à Futuro secundo Activo, mutando ῶ in οῦμαι; ut, τυπῶ, τυποῦμαι.

Verbum deponens

Caret Activâ Voce, et sic conjugatur per modos et tempora.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Pr.	δέχομαι	δέχου	δεχοίμην	δέχωμαι	δέχεσθαι	δεχόμενος
Im.	ἐδεχόμην					
Fu. 1.	δέξομαι		δεξοίμην		δέξεσθαι	δεξόμενος
In. 1.	ἐδεξάμην	δέξαι	δεξαίμην	δέξωμαι	δέξασθαι	δεξάμενος
Per.	δέδεγμαι	δέδεξο	δεδεγμένος [εἴην	δεδεγμένος [ὦ	δεδέχθαι	δεδεγμένος
Pl. p.	ἐδεδέγμην					
P.p. f.	δεδέξομαι		δεδεξοίμην		δεδέξεσθαι	δεδεξόμενος
In. 1.	ἐδέχθην	δέχθητι	δεχθείην	δεχθῶ	δεχθῆναι	δεχθείς
Fu. 1.	δεχθήσομαι		δεχθησοίμην		δεχθήσεσθαι	δεχθησόμενος

Perpauca *Deponentia* verba habent Indefinitum secundum Mediæ; ut, πυνθάνομαι interrogo, ἐπυθόμην.

1. Verba quædam significant *active per omnes voces*, ut δῦμι vel δύω subeo, ἴσημι scio, &c.

2. Nonnulla activa in quibusdam temporibus *significant passivè vel neutraliter:* ut, ἐρείπω everto, Indef. 2. ἤριπον lapsus sum: τρέπω verto, ἔτραπον, ἵστημι statuo, σβέννυμι extinguo, ἁλίσκω capio.

3. Alia *neutra* et *passiva* significant interdum *active*, ut, ζάω vivo, ζήσω vivificabo; sic βαίνω ascendo βήσω; ποιοῦμαι fio, πεποίημαι, feci; ἀποκρίνομαι respondeo, ἀπεκρίθη respondit.

4. *Deponentia* etiam in temporibus *passivis* significant *activè*, ut Perfecto δέδεγμαι accepi: excepto Indefinito primo, quod *frequentius* exponitur *passivè*, ut ἐδέχθην acceptus sum.

5. Perfecta quædam significationem retinent præsentis: ut, ἔοικα similis sum, ἔῤῥωμαι valeo, πέποιθα confido, μέμνημαι memini, οἶδα novi, *I know*, or *I have known;* (ut apud Latinos)&c.

Verba Contracta.

Verba *tertiæ* Barytŏnōrum in -αω, -εω, -οω contrahuntur in Præsenti et Imperfecto, in cæteris formantur sicut Barytŏna.

Characteristicæ

Præs. Fut. Præt.

Character. 1. est αω, -ησω, -ηκα, ut τιμάω, τιμήσω, τετίμηκα.
Character. 2. est εω, -ησω, -ηκα, ut φιλέω, φιλήσω, πεφίληκα.
Character. 3. est οω, -ωσω, -ωκα, ut χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα.

Ratio contrahendi.

In primâ Conjugatione.

Si ο vel ω, sĕquĭtur α fit contractio in ω, ut, ετιμαον, ετιμων.
Si οι vel ου sĕquĭtur α fit contractio in ω, ut, τιμ·αοιμι·ωμι.
Si quævis alia vocālis vel diphthongus sĕquĭtur α fit contractio in α; ut, τιμαεις, τιμᾷς, τιμαει, τιμᾷ.

In secunda Conjugatione.

Ει contrahĭtur in ει; εο in ου, ut, εφιλεες, εφιλεῖς, εφιλεον, εφιλουν.
Si vocalis longa aut diphthongus sĕquĭtur ε, fit contractio tollendo ε.
Dissyllaba vēro *secundæ* admittunt tantum contractionem quæ fiĕri sŏlet in ει; aliæ terminationes mănēnt incontractæ, ut, πλεω, πλεεις, πλεις, &c. Non ĭtă quædam composĭta.

In tertia Conjugatione.

Si ω vel η sĕquĭtur ο, fit contractio in ω; ut, χρυσοω, χρυσῶ.
Si ε vel ο vel ου sĕquĭtur ο, fit contractio in ου, ut, εχρυσοον, εχρυσουν, εχρυσοεις, εχρυσους.
Si quævis alia vocālis vel diphthongus sĕquĭtur ο, fit contractio in οι; ut χρυσοη οῖ: nĭsĭ quod in Infinĭtīvo ου contrăhĭtur in ου, ut χρυσοειν, χρυσοῦν.

Formatio Temporum.

Per omnes voces eadem est quæ Barytonorum; sed vocalis Futuri primi est longa ante σω, ut τιμησω, φιλησω, χρυσωσω.

Excipe in Conjugatione prima

Verba quæ habent ε vel ι, item λ vel ρ purum ante αω, corrĭpiunt α ante σω et κα, ut, ἐαω sĭno, ἐασω, ἐιακα: κοπιαω, lăbōro: γελαω, rīdeo: ἐραω, amo.
Hæc δικαω, judico: διφαω, quæro: δραω, facio: θλαω, tundo: κλαω, frango: μαω et μαιμαω, corripiunt α ante σω, et κα.
Ναω, fluo: παω, pasco: σπαω, vello: ταλαω, suffero: φθαω, pervenio: ἐλαω, tundo, corripiunt α ante σω et κα, &c.
Verba in αννυω vel -ασκω formant *futurum* in -ασω, et perfectum, si hăbĕant, in -ακα, ut πιλαω, πιλαννυω, δραω, διδρασκω, δρασω; et corripiunt α ante σω. et κα.

Paucula *primæ* habent ασω et ησω, in *Futuro* præcipuè apud Poetas; ut, ἀλοαω, trituro: ἀνιαω, contristor: ἀφαω, contrecto: ἱλαω, propitius sum: κναω, scalpo: κρεμαω, suspendo: μυκαω, mūgio: πιλαω, propinquo: πειναω, esurio: πειραω, tento: περαω, transeo: ἀραομαι, imprecor: μειραομαι, sortior.

Nonnunquam ex perfecto tollitur κ, et penultima corripitur, ut γεγηκα, γεγαα, ex inusitato γαω, nascor: ἕστηκα, ἕσταα; unde participia magis usitata.

Γεγαως, γεγως, ἑσταως, ἑστως, quæ sic flectuntur, N. γεγ-αως,-ως, -αυια,-ῶσα,-αὸς,-ως· G. -αοτος,-ῶτος,-αυιας,-ώσης,-αοτος,-ῶτος, &c.

Excipe in Conjugatione secundâ

Quædam formant futurum in -εσω, et perfectum in εκα, ut αἰδεω erubescere facio, αἰσχεω dedecoro, ἀλεω molo, ἀρκεω sufficio, ἐμεω vomo, ἑω induo, ζεω ferveo, κεω cubo, νεικεω rixor, ξεω rado, ὀλεω perdo, τελεω perficio, τρεω tremo.

Verba inusitāta in εννυω, vel εσκω, ut εννυω, induo, ἀρεω, ἀρεσκω placeo, formant *Futura* in -εσω et *perfecta* in -εκα.

Nonnulla habent εσω-εκα, et ησω-ηκα præcipuè apud poetas, ut αἰνεω laudo, κηδεω curam gero, κορεω satio, κοτεω satio, irascor, ποθεω desīdero, στερεω privo, φορεω gesto.

Sed γαμεω -ησω uxorum duco, -εσω uxorem do, πονεω -ησω laboro, cum ad animum refertur, -εσω cum ad corpus.

Αἰδεομαι veneror, ἀκεομαι sano, et inusitata ὀζεω oleo, σβεω extinguo, ἀχθεομαι gravor, μαχεομαι pugno, quod tamen format Perfectum tantum μεμαχημαι.

Δεω ligo, facit δησω, δεδεκα: καλεω voco, καλεσω, κεκληκα.

Dissyllaba quædam in εω formant futurum in -ευσω, et perfectum in -ευκα, ut θεω curro, νεω nato, πνεω spiro, πλεω navigo, ῥεω fluo, χεω fundo.

Excipe in Conjugatione tertiâ

Quædam formant fut rum et perfectum per ο, ut ἀροω, ἀροσω, ἤροκα· ἐνοω quatio, ὀμοω juro, ὀνοω vitupero. Sed βοω pasco, facit βοσω et βωσω.

Indefinitum secundum

Formatur ab imperfecto abjecta vocali ante ον, ut ἐτιμαον, ἔτιμον. ἐφιλεον, ἔφιλον. Reperītur tantum in verbis quorum præsens vix est in usu, ut ἁμαρτεω pecco, ἥμαρτον, αἰσθεομαι sentio ᾐσθομην.

Futurum secundum

Primæ et secundæ conjugationis, si quod fuerit, ĭdem est cum præsenti contracto, ut φιλῶ, τιμῶ, legitur ἐκχεῶ effundam, Acts ii. 17.

Typus Contractorum in Voce Activâ.

			Singulariter.						Dualiter.				Pluraliter.					
INDICATIVI	*Præs.*	1. τιμ	-αω	-ῶ	-αεις	-ᾷς	-αει	-ᾷ	-αετον	-ᾶτον	-αετον	-ᾶτον	-αομεν	-ῶμεν	-αετε	-ᾶτε	-αουσι	-ῶσι
		2. φιλ	-εω	-ῶ	-εεις	-εῖς	-εει	-εῖ	-εετον	-εῖτον	-εετον	-εῖτον	-εομεν	-οῦμεν	-εετε	-εῖτε	-εουσι	-οῦσι
		3. χρυσ	-οω	-ῶ	-οεις	-οῖς	-οει	-οῖ	-οετον	-οῦτον	-οετον	-οῦτον	-οομεν	-οῦμεν	-οετε	-οῦτε	-οουσι	-οῦσι
	Imper.	1. ἐτιμ	-αον	-ων	-αες	-ας	-αε	-α	-αετον	-ᾶτον	-αετην	-άτην	-αομεν	-ῶμεν	-αετε	-ᾶτε	-αον	-ων.
		2. ἐφιλ	-εον	-ουν	-εες	-εις	-εε	-ει	-εετον	-εῖτον	-εετην	-είτην	-εομεν	-οῦμεν	-εετε	-εῖτε	-εον	-ουν.
		3. ἐχρυσ	-οον	-ουν	-οες	-ους	-οε	-ου	-οετον	-οῦτον	-οετην	-ούτην	-οομεν	-οῦμεν	-οετε	-οῦτε	-οον	-ουν.
IMPER.	*Præs.*	1. τιμ		-αε	-α	-αετω		-άτω	-αετον	-ᾶτον	-αετων	-άτων			-αετε	-ᾶτε	-αετωσαν	-άτωσαν.
		2. φιλ		-εε	-ει	-εετω		-είτω	-εετον	-εῖτον	-εετων	-είτων			-εετε	-εῖτε	-εετωσαν	-είτωσαν.
		3. χρυσ		-οε	-ου	-οετω		-ούτω	-οετον	-οῦτον	-οετων	-ούτων			-οετε	-οῦτε	-οετωσαν	-ούτωσαν.
OPTA.	*Præs.*	1. τιμ	-αοιμι	-ῷμι	-αοις	-ῷς	-αοι	-ῷ	-αοιτον	-ῷτον	-αοιτην	-ῴτην	-αοιμεν	-ῷμεν	-αοιτε	-ῷτε	-αοιεν	-ῷεν.
		2. φιλ	-εοιμι	-οῖμι	-εοις	-οῖς	-εοι	-οῖ	-εοιτον	-οῖτον	-εοιτην	-οίτην	-εοιμεν	-οῖμεν	-εοιτε	-οῖτε	-εοιεν	-οῖεν.
		3. χρυσ	-οοιμι	-οῖμι	-οοις	-οῖς	-οοι	-οῖ	-οοιτον	-οῖτον	-οοιτην	-οίτην	-οοιμεν	-οῖμεν	-οοιτε	-οῖτε	-οοιεν	-οῖεν.
SUBJ.	*Præs.*	1. τιμ	-αω	-ῶ	-αῃς	-ᾷς	-αῃ	-ᾷ	-αητον	-ᾶτον	-αητον	-ᾶτον	-αωμεν	-ῶμεν	-αητε	-ᾶτε	-αωσι	-ῶσι.
		2. φιλ	-εω	-ῶ	-εῃς	-ῇς	-εῃ	-ῇ	-εητον	-ῆτον	-εητον	-ῆτον	-εωμεν	-ῶμεν	-εητε	-ῆτε	-εωσι	-ῶσι.
		3. χρυσ	-οω	-ῶ	-οῃς	-οῖς	-οῃ	-οῖ	-οητον	-ῶτον	-οητον	-ῶτον	-οωμεν	-ῶμεν	-οητε	-ῶτε	-οωσι	-ῶσι.

INFINIT. *Præs.* 1. τιμ-αειν-ᾶν, honorare. 2. φιλ-εειν-εῖν, amare. 3. χρυσ-οειν-οῦν, inaurare.

PART.	*Præs.*	Nom. 1. τιμ	-αων	-ῶν	-αουσα	-ῶσα	-αον	-ῶν	Gen. -αοντος	-ῶντος	-αουσης	-ωσης	-αοντος	-ῶντος.	&c.
		Nom. 2. φιλ	-εων	-ῶν	-εουσα	-οῦσα	-εον	-οῦν	Gen. -εοντος	-οῦντος	-εουσης	-ουσης	-εοντος	-οῦντος.	
		Nom. 3. χρυσ	-οων	-ῶν	-οουσα	-ουσα	-οον	-οῦν	Gen. -οοντος	-οῦντος	-οουσης	-ουσης	-οοντος	-οῦντος.	

Conjugatio per Modos et Tempora Activæ Vocis.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Particip.
Præs.	τιμ-αω ῶ	αε-α	αοιμι ῷμι	αω ῶ	αειν ᾶν	τιμ-αων-ῶν.
Imperf.	ἐτιμ-αον ων					
Fut. 1.	τιμ-ησω		ησοιμι		ησειν	τιμησων.
Ind. 1.	ἐ-τιμ-ησα	ησον	ησαιμι	ησω	ησαι	τιμησας.
Perf.	τετιμ-ηκα	ηκε	ηκοιμι	ηκω	ηκεναι	τιτιμηκως.
Pl. per.	ἐτετιμ -ήκειν					
Ind. 2.	ἐ-τιμ-ον	ε	οιμι	ω	ειν	τιμων.
Fut. 2.	τιμ-ῶ		οῖμι		εῖν	τιμῶν.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Particip.
Præs.	φιλ-εω-ῶ	εε ει	εοιμι-οῖμι	εω-ῶ	εειν-εῖν	φιλεων.
Imperf.	ἐφιλ-εον-ουν					
Fut. 1.	φιλ-ησω		ησοιμι		ησειν	φιλησων.
Ind. 1.	ἐ-φιλ-ησα	ησον	ησαιμι	ησω	ῆσαι	φιλησας.
Perfect	πεφιλ ηκα	ηκε	ηκοιμι	ηκω	ηκεναι	πεφιληκως.
Pl. per.	ἐπεφιλ-ηκειν					
Ind. 2.	ἔ-φιλ-ον	ε	οιμι	ω	ειν	φιλων.
Fut. 2.	φιλ-ῶ		οῖμι		εῖν	φιλῶν.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Particip.
Præs.	χρυς-οω-ῶ	οε ου	οοιμι οῖμι	οω ῶ	οειν ουν	χρυσοων.
Imperf.	εχρυς-οον-ουν					
Fut. 1.	χρυς-ωσω		ωσοιμι		ῶσειν	χρυσωσων.
Ind. 1.	ε-χρυς-ωσα	ωσον	ωσαιμι	ωσω	ῶσαι	χρυσωσας.
Perfect	κεχρυς-ωκα	ωκε	ωφοιμι	ωκω	ωκεναι	κεχρυσωκως.
Pl. per.	ἐκεχρυς-ωκειν					

Verba *tertiæ* Conjugationis contractorum carent tum *Indefinito* secundo,tum *Futuro* secundo *Activo*, cæterisque *cognatis*.

Typus Contractorum in Voce Passiva.

INDICATIVI	*Præs.*	1. τιμ-[illegible]μαι	-ῶμαι	αη	ᾳ	-αεται	-ᾶται	αο	ω	μεθον	αε	ᾶ	σθον	αε	ᾶ	σθον	αο	ω	μεθα	αε	ᾶ	σθε	αο	ῶ	νται
		2 φιλ-εομαι	-οῦμαι	εη	ῆ	-εεται	-εῖται	εο	ου		εε	εῖ		εε	εῖ		εο	ου		εε	εῖ		εο	οῦ	
		3. χρυς-οομαι	-οῦμαι	οη	οῖ	-οεται	-οῦται	οο	οῦ		οε	οῦ		οε	οῦ		οο	ου		οε	οῦ		οο	οῦ	
	Imper.	1 ἐτιμ-αομην	-ώμην	αου	ῶ	-αετο	-ᾶτο	αο	ω	μεθον	αε	ᾶ	σθον	αε	ᾶ	σθην	αο	ω	μεθα	αε	ᾶ	σθε	αο	ῶ	ντο
		2. ἐφιλ-εομην	-ούμην	εου	οῦ	-εετο	-εῖτο	εο	ου		εε	εῖ		εε	εῖ		εο	ου		εε	εῖ		εο	οῦ	
		3. ἐχρυς-οομην	-ούμην	οου	οῦ	-οετο	-οῦτο	οο	ου		οε	ου		οε	οῦ		οο	ου		οε	οῦ		οο	οῦ	
IMPER.	*Præs.*	1. τιμ-		αου	ῶ	αεσθω	ασθω				αε	ᾶ	σθον	αε	α	σθων				αε	ᾶ	σθε	αε	α	σθωσαν
		2. φιλ-		εου	οῦ	εεσθω	εισθω				εε	εῖ		εε	ει					εε	εῖ		εε	ει	
		3. χρυς-		οου	οῦ	οεσθω	ουσθω				οε	οῦ		οε	ου					οε	οῦ		οε	ου	
OPTATIVI	*Perf.*	1. τιμ-αοιμη[illegible]	-ῴμην	αοιο	ῷο	-αοιτό	-ῷτο	αοι	ῷ	μεθον	αοι	ῷ	σθον	αοι	ῷ	σθην	αοι	ῷ	μεθα	αοι	ῷ	σθε	αοι	ῷ	ντο
		2. φιλ-εοιμην	-οιμην	εοιο	οῖο	-εοιτο	-οιτο	εοι	οι		εοι	οι		εοι	οι		εοι	οι		εοι	οι		εοι	οι	
		3. χρυς-οοιμην	-οιμην	οοιο	οῖο	-οοιτο	-οιτο	οοι	οι		οοι	οι		οοι	οι		οοι	οι		οοι	οι		οοι	οι	
	Præs.	1. τετιμ-	ῃμην	ῇο		ῃτο		ῃμεθον			ῃσθον			ῃσθην			ῃμεθα			ῃσθε			ῃντο		
		2. πεφιλ-	ῃμην	ῃο		ῃτο		ῃμεθον			ῃσθον			ῃσθην			ῃμεθα			ῃσθε			ῃντο		
		3. κεχρυς-	ῳμην	ῳο		ῳτο		ῳμεθον			ῶσθον			ῷσθην			ῳμηθα			ῷσθε			ῷντο		
SUBJUNCTIVI	*Præs.*	1. τιμ-αωμαι	ῶμαι	αη	ᾷ	αηται	ᾷται	αω	ω	μεθον	αη	ᾶ	σθον	αη	ᾶ	σθον	αω	ω	εθα	αη	ᾶ	σθε	αω	ῶ	νται
		2. φιλ-εωμαι	ῶμαι	εη	ῃ	εηται	ῆται	εω	ω		εη	ῆ		εη	ῆ		εω	ω		εη	ῆ		εω	ῶ	
		3 χρυς-οωμαι	ῶμαι	οη	οῖ	οηται	ῶται	οω	ω		οη	ῶ		οη	ῶ		οω	ω		οη	ῶ		οω	ῶ	
	Perf.	1. τετιμ-	ῶμαι	ῃ		ῃται		ωμεθον			ῆσθον			ῆσθον			ωμεθα			ῆσθε			ῶνται		
		2 πεφιλ	ῶμαι	ῃ		ῃται		ωμεθον			ῆσθον			ῆσθον			ωμεθα			ῆσθε			ῶνται		
		3. κεχρυς	ῶμαι	ῳ		ῷται		ωμεθον			ῶσθον			ῶσθον			ωμεθα			ῶσθε			ῶνται		

INFIN.	*Præs.*	1. τιμ-	αεσθαι	ᾶσθαι	honorari.
		2. φιλ-	εεσθαι	εῖσθαι	amari.
		3. χρυς-	οεσθαι	οῦσθαι	inaurari.

PART.	*Præs.*	1. Nom.	τιμαομενος,	τιμωμενος,	&c.
		2. Nom.	φιλεομενος,	φιλουμενος,	&c.
		3. Nom.	χρυσοομενος,	χρυσουμηνος,	&c.

transpose im

Conjugatio per Modos et Tempora Passivæ Vocis.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præs.	τιμ-αο-ῶ-μαι	αου-ῶ	αοι-ῷ-μην	αω-ῶ-μαι	αε-ᾶ-σθαι
Imperf.	ἐτιμ-αο-ῶ-μην				
Perf.	τετιμ-ημαι	ησο	ῃμην	ῶμαι	ῆσθαι
Pl. perf.	ἐτετιμ-ημην				
Paulo p.F	τετιμ-ησομαι		ησοιμην		ησεσθαι
Indef. 1.	ἐ-τιμ-ηθην	ηθητι	ηθειην	ηθῶ	ηθῆναι
Indef. 2.	ἐ-τιμ-ην	ηθι	ειην	ῶ	ῆναι
Fut. 1.	τιμ-ηθησομαι		ηθησοιμην		ηθησεσθαι
Fut. 2.	τιμ-ήσομαι		ησοιμην		ησεσθαι

Partic. *Præs.* τιμ-αομενος-ωμενος. *Perf.* τετιμημενος. *Paulò p.F.* τετιμησομενος. *Ind.* 1. τιμηθεὶς. *Ind.* 2. τιμεις. *Fut.* 1. τιμηθησομενος. *Fut.* 2. τιμησομενος.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præs.	φιλ-εο-ῦ-μαι	εου-ῦ	εοι-οι-μην	εω-ῶμαι	εε-εῖ-σθαι
Imperf.	ἐφιλ-εο-ῦ-μην				
Perfect	πεφιλ-ημαι	ησο	ῆμην	ῶμαι	ῆσθαι
Pl. perf.	ἐπεφιλ-ημην				
Paulo p.F.	πεφιλ-ησομαι		ησοιμην		ησεσθαι
Ind. 1.	ἐ-φιλ-ηθην	ηθητι	ηθειην	ηθῶ	ηθῆναι
Ind. 2.	ἐ-φιλ-ην	ηθι	ειην	ῶ	ῆναι
Fut. 1.	φιλ-ηθησομαι		ηθησοιμην		ηθησεσθαι
Fut. 2.	φιλ-ησομαι		ησοιμην		ησεσθαι

Partic. *Præs.* φιλεομενος. *Perf.* πεφιλημενος. *Paulo p. F.* πεφιλησομενος. *Ind.* 1. φιληθεις. *Ind.* 2. φιλεις. *Fut.* 1. φιληθησομενος. *Fut.* 2. φιλησομενος.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præs.	χρυς-οο-οῦμαι	οου-ῦ	οοι-οι-μην	οω-ῶμαι	οε-ῦ-σθαι
Imperf.	ἐχρυς-οο-ῦ-μην				
Perfect.	κεχρυς-ωμαι	ωσο	ωμην	ῶμαι	ῶσθαι
Pl. perf.	ἐκεχρυς-ωμην				
Paulo p.F.	κεχρυς-ωσομαι		ωσοιμην		ωσεσθαι
Ind. 1.	ἐ-χρυς-ωθην	ωθητι	ωθειην	ωθῶ	ωθῆναι
Fut. 1.	χρυς-ωθησομαι		ωθησοιμην		ωθησεσθαι

Partic. *Præs.* χρυσοομενος. *Perf.* κεχρυσωμενος. *Paulo p. F.* κεχρυσωσομενος. *Ind.* 1. χρυσωθεις. *Fut.* 1. χρυσωθησομενος.

Conjugatio per Modos et Tempora Vocis Mediæ

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præs.	τιμ-αο-ῶ-μαι	αȣ ῶ	αοι-ῷ-μην	αω-ωμαι	αε-ᾶ-σθαι
Imperf.	ἐτιμ-αο-ῶ-μην				
Fut. 1.	τιμ-ησομαι		ησοιμην		ησεσθαι
Ind. 1.	ἐ-τιμ-ησαμην	ησαι	ησαιμην	ησωμαι	ησασθαι
Perf.	τέτιμ-α	ε	-οιμι	ω	εναι
Pl. perf.	ἐτετιμ-ειν				
Ind. 2.	ἐ-τιμ-ομην	ȣ̃	οιμην	-ωμαι	εσθαι
Fut. 2.	τιμ-ȣ̃μαι		οιμην		εῖσθαι

Partic. Præs. τιμαομενος. Fut. 1. τιμησομενος. Ind. 1. τιμησαμενος. Perf. τετιμως. Ind. 2. τιμομενος. Fut. 2. τιμȣ̃μενος.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præs.	φιλ-εο ȣ̃-μαι	εȣ ȣ̃	εοι-οι- μην	εω-ῶμαι	εε-εῖ-σθαι
Imperf.	ἐφιλ-εο- ȣ̃-μην				
Fut. 1.	φιλ-ησομαι		ησοιμην		ησεσθαι
Ind. 1.	ἐ-φιλ-ησαμην	ησαι	ησαιμην	ησωμαι	ησασθαι
Perf.	πεφιλ-α	ε	οιμι	ω	ἐναι
Pl. perf.	ἐπεφιλ-ειν				
Ind. 2.	ἐ-φιλ-ομην	ȣ̃	οιμην	ωμαι	εσθαι
Fut. 2.	φιλ-ȣ̃μαι		οιμην		εῖσθαι

Partic. Præs. φιλεομενος. Fut. 1. φιλησομενος. Ind. 1. φιλησαμενος. Perf. πεφιλως. Ind. 2. φιλομενος. Fut. 2. φιλȣμενος.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præs.	χρυς-οο-ȣ-μαι	οȣ ȣ̃	οοι-οι-μην	οω-ῶ-μαι	οε-ȣ̃-σθαι
Imperf.	ἐχρυς-οο-ȣ̃-μην				
Fut. 1.	χρυς-ωσομαι		ωσοιμην		ωσεσθαι
Ind. 1.	ἐ-χρυς-ωσαμην	ωσαι	ωσαιμην	ωσωμαι	ωσασθαι

Partic. Præs. χρυσοομ-ενος-ȣμενος. Fut. 1. χρυσωσομενος. Ind. 1. χρυσωσαμενος.

Verba tertiæ contractorum carent Perfecto, Indefinito, et Futuro secundis, Mediæ, cætĕrisque cognatis.

Quæstiones.

An Futurum primum reperītur unquam in Subjunctivo passīvæ? An Verba *Passīva* unquam significant *Active?* Nonne *quædam Perfecta* habent significationem *Præsentis?*

Verba in MI.

Inusitata quædam in -αω-εω-οω pariunt verba in μι.

1. Mutando ultimam ω in μι, penultimam α vel ε in η; ὁ in ω.

2. Præponendo reduplicationem. Reduplicatio verò est vel propria, cum repetitur primæ consona thēmătis cum ι; ut, δοω, διδωμι, vel impropria; ι præfixum, cum verbum incipiat vel a σῖ, ut σῖαω, ἱσῖημι; vel duabus *mutis;* ut πῖαω, ἱπῖημι, vel cum verbum incipiat, a vocali, ut ἑω, ἱημι.

Characteristica 1mæ est η ex α ante μι, ut, ἱςημι ex ςαω.
Characteristica 2dæ est η ex ε ante μι, ut, τιθημι ex θεω.
Characteristica 3tiæ est ω ex ο ante μι, ut, διδωμι ex δοω.

1. ἵςημι, ςησω, ἕςηκα. 2. τιθημι, θησω, τεθηκα. 3. διδωμι, δωσω, δεδωκα.

Typus Vocis Activæ.

			Singulariter.			Dualiter.		Pluraliter.		
Indicativi.	*Præs.*	1.	ἵς-ημι	-ης	-ησι	-ατον	ατον	-αμεν	-ατε	-ᾶσι.
		2.	τιθ-ημι	-ης	-ησι	-ετον	ετον	-εμεν	-ετε	-εῖσι.
		3.	διδ-ωμι	-ως	-ωσι	-οτον	οτον	-ομεν	-οτε	-οῦσι.
	Imper.	1.	ἱς-ην	-ης	-η	-ατον	-ατην	-αμεν	-ατε	-ασαν.
		2.	ἐτιθ-ην	-ης	-η	-ετον	-ετην	-εμεν	-ετε	-εσαν.
		3.	εδιδ-ων	-ως	-ω	-οτον	-οτην	-ομεν	-οτε	-οσαν.
	Ind. 2.	1.	ἔς-ην	-ης	-η	-ητον	-ητην	-ημεν	-ητε	-ησαν.
		2.	ἔθ-ην	-ης	-η	-ετον	-ετην	-εμεν	-ετε	-εσαν.
		3.	ἔδ-ων	-ως	-ω	-οτον	-οτην	-ομεν	-οτε	-οσαν.
Imperativi	*Præs.*	1.	ἱς-αθι		-ατω	-ατον	-ατων	-ατε	-ατωσαν.	
		2.	τιθ-ετι		-ετω	-ετον	-ετων	-ετε	-ετωσαν.	
		3.	διδ-οθι		-οτω	-οτον	-οτων	-οτε	-οτωσαν.	
	Ind. 2.	1.	ςηθι	ςητω		-ςητον	ςητων	ςητε	ςητωσαν.	
		2.	θες	θετω		-θετον	θετων	θετε	θετωσαν.	
		3.	δος	δοτω		-δοτον	δοτων	δοτε	δοτωσαν	
Optativi	*Præs.*	1.	ἱςαι-ην	-ης	-η	-ητον	-ητην	-ημεν-	ητε-	ησαν & -εν.
		2.	τιθει-ην	-ης	-η	-ητον	-ητην	-ημεν-	ητε-	ησαν & -εν.
		3.	διδοι-ην	-ης	-η	-ητον	-ητην	-ημεν-	ητε-	ησαν & -εν.
	Ind. 2.	1.	ςαι-ην	-ης	-η	-ητον	-ητην	-ημεν	-ητε	-ησαν.
		2.	θει-ην	-ης	-η	-ητον	-ητην	-ημεν	-ητε	-ησαν.
		3.	δοι-ην	-ης	-η	-ητον	-ητην	-ημεν	-ητε	-ησαν.
Subjunctivi	*Præs.*	1.	ἱς-ῶ	-ᾷς	-ᾷ	-ᾶτον	-ᾶτον	-ῶμεν	-ᾶτε	-ῶσι.
		2.	τιθ-ῶ	-ῇς	-ῇ	-ῆτον	-ῆτον	-ῶμεν	-ῆτε	-ῶσι.
		3.	διδ-ῶ	-ῷς	-ῷ	-ῶτον	-ῶτον	-ῶμεν	-ῶτε	-ῶσι.
	Ind. 2.	1.	ςῶ	ςῇς	ςῇ	ςῆτον	ςῆτον	ςῶμεν	ςῆτε	ςῶσι.
		2.	θῶ	θῇς	θῇ	θῆτον	θῆτον	θῶμεν	θῆτε	θῶσι.
		3.	δῶ	δῷς	δῷ	δῶτον	δῶτον	δῶμεν	δῶτε	δῶσι.

Infinitivi.	Participia.
Præs. 1. ἱςαναι. 2. τιθεναι. 3. διδοναι.	*Præs.* 1 ἱςας. 2. τιθεις. 3. διδους.
Indef. 2. 1. ςῆναι. 2. θεῖναι. 3. δοῦναι.	Indef. 2. 1. ςας. 2. θεις. 3. [illegible]

Præsens est thēmă et fundamentum; ut, τίθημι.

Imperfectum formatur à *Præsenti* mutato μι in ν, et præfixo augmento, si verbum incĭpiat a simplice consŏnâ; ut, τίθημι, ἐτίθην; δίδωμι, ἐδίδων; sed ἵστημι, ἵστην.

Numerus singularis et tertia pluralis *Imperfecti* aliunde formantur, quăsĭ ab, ἱστάω, τιθέω, διδόω.

1. ἵστ-ων-ας-α-ων. | 2. ἐτίθ-ουν-εις-ει-ουν. | 3. ἐδίδ-ουν,-ους,-ου-ουν.

Imperativus ἵστα formatur quăsĭ ab ἵσταε; τίθει formatur quasi a τίθεε; δίδου formatur quasi a δίδοε.

Indefinitum secundum formatur ab Imperfecto, abjectâ reduplicatione; ut, ἐτίθην, ἔθην, ἐδίδων, ἔδων, ἵην, ἧν. Ante Consŏnam reduplicatio impropria ι vertitur in ε. ut, ἵστην, ἔστην.

Imperfectum, et *Indefinitum secundum*, si verbum careat reduplicatione, est ĭdem; ut, φημί, ἔφην.

Penultima *Indefiniti secundi* longa est in Duali et Plurali; nĭsĭ in hīs trĭbus, ἔθην, ἔδων, et ἧν ab ἵημι mitto.

Indefinitum 2dum Imperativi 2dâ Conjug. fīnit. in ες; ut, θές.

Relĭqua formant Imperativum more Indefiniti secundĭ Passivi Barytoni; ut, ἔστην, στῆθι, σταίην, στῶ, στῆναι, στάς: ἔγνων, γνῶθι, γνοίην, γνῶ, γνῶναι, γνούς. Unĭcum ἔδων facit δός.

Conjugatio per Modos et Tempora vocis Activæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	ἵστ-ημι	αθι	αίην	ῶ	άναι	άς
Imperf.	ἵστην					
Fut. 1.	στ-ήσω		ήσοιμι		ήσειν	ήσων
Ind. 1.	ἔστησα	στῆσον	ήσαιμι	ήσω	ῆσαι	ήσας
Perf.	ἕστ-ηκα	ῆκε	ήκοιμι	ῆκω	ηκέναι	ηκώς
Pl. p.	ἑστήκειν					
Ind. 2.	ἔστην	στῆθι	αίην	ῶ	ῆναι	άς
Præs.	τίθ-ημι	ετι	είην	ῶ	έναι	είς
Imperf.	ἐτίθ-ην					
Fut. 1,	θ-ήσω		ήσοιμι	ήσω	ήσειν	ήσων
Ind. 1.	ἔθηκα					
Perf.	τέθ-ηκα	ηκε	ήκοιμι	ήκω	ηκέναι	ηκώς
Pl. p.	ἐτεθήκειν					
Ind. 2.	ἔθην	θὲς	είην	ῶ	εἶναι	είς
Præs.	δίδ-ωμι	οθι	οίην	ῶ	όναι	ούς
Imperf.	ἐδίδ-ων					
Fut. 1.	δ-ώσω		ώσοιμι	ώσω	ώσειν	ώσων
Ind. 1.	ἔδωκα					
Perf.	δέδ-ωκα	ωκε	ώκοιμι	ώκω	ωκέναι	ωκώς
Pl. p.	ἐδεδώκειν					
Ind. 2.	ἔδων	δὸς	οίην	ῶ	οῦναι	ούς

Vox Passiva.

			Singulariter.			Dualiter.			Pluraliter.		
Indicativi	*Præs.*	1. ἵστ-αμαι	-ασαι	vel -ῃ	-αται	-αμεθον	-ασθον	-ασθον	-αμεθα	-ασθε	-ανται
		2. τιθ-εμαι	-εσαι	vel -ῃ	-εται	-εμεθον	-εσθον	-εσθον	-εμεθα	-εσθε	-ενται
		3. διδ-ομαι	-οσαι		-οται	-ομεθον	-οσθον	-οσθον	-ομεθα	-οσθε	-ονται
	Imper.	1. ἱστ-αμην	-ασο	vel -ω	-ατο	-αμεθον	-ασθον	-ασθην	-αμεθα	-ασθε	-αντο
		2. ἐτιθ-εμην	-εσο	vel -ου	-ετο	-εμεθον	-εσθον	-εσθην	-εμεθα	-εσθε	-εντο
		3. ἐδιδ-ομην	-οσο	vel -ου	-οτο	-ομεθον	-οσθον	-οσθην	-ομεθα	-οσθε	-οντο
Imper.	*Præs.*	1. ἵστ	-ασο	vel -ω	-ασθω		-ασθον	-ασθων		-ασθε	-ασθωσαν
		2. τιθ	-εσο	vel -ου	-εσθω		-εσθον	-εσθων		-εσθε	-εσθωσαν
		3. διδ	-οσο	vel -ου	-οσθω		-οσθον	-οσθων		-οσθε	-οσθωσαν
Optativi	*Præs.*	1. ἱστ-αιμην	-αῖο		-αῖτο	-αιμεθον	-αῖσθον	-αισθην	-αιμεθα	-αῖσθε	-αῖντο
		2. τιθ-ειμην	-εῖο		-εῖτο	-ειμεθον	-εῖσθον	-εισθην	-ειμεθα	-εῖσθε	-εῖντο
		3. διδ-οιμην	-οῖο		-οῖτο	-οιμεθον	-οῖσθον	-οισθην	-οιμεθα	-οῖσθε	-οῖντο
	Perf.	1. ἑσται-μην	-ο		-το	-μεθον	-σθον	-σθην	-μεθα	-σθε	-αιντο
		2. τεθει-μην	-ο		-το	-μεθον	-σθον	-σθην	-μεθα	-σθε	-ντο
		3. δεδοι-μην	-ο		-το	-μεθον	-σθον	-σθην	-μεθα	-σθε	-οιντο
Subj.	*Præs.*	1. ἱστ-ῶμαι	-ᾷ		-ᾶται	-ωμεθον	-ᾶσθον	-ᾶσθον	-ωμεθα	-ᾶσθε	-ῶνται
		2. τιθ-ῶμαι	-ῇ		-ῆται	-ωμεθον	-ῆσθον	-ῆσθον	-ωμεθα	-ῆσθε	-ῶνται
		3. διδ-ωμαι	-ῷ		-ῶται	-ωμεθον	-ῶσθον	-ῶσθον	-ωμεθα	-ῶσθε	-ῶνται
	Perf.	1. ἑστ-ωμαι	-ᾷ		-ᾶται	-ωμεθον	-ᾶσθον	-ασθον	-ωμεθα	-ᾶσθε	-ωνται
		2. τεθ-ωμαι	-ῇ		-ῆται	-ωμεθον	-ῆσθον	-ησθον	-ωμεθα	-ῆσθε	-ωνται
		3. δεδ-ωμαι	-ῷ		-ῶται	-ωμεθον	-ῶσθον	-ωσθον	-ωμεθα	-ῶσθε	-ωνται

Infin. *Præs.* 1. ἵστ-ασθαι. 2. τιθ-εσθαι. 3. διδ-οσθαι. *Perf.* 1. ἑστασθαι. 2. τεθεῖσθαι. 3. δεδοσθαι.

Part. *Præs.* 1. ἱστ-αμενος. 2. τιθ-εμενος. 3. διδ-ομενος. *Perf.* 2. ἑσταμενος. 2. τεθειμενος. 3. δεδομενος.

Conjugatio per Modos et Tempora vocis Passivæ.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præs.	ἵσταμαι	ἵστασο	ἱσταίμην	ἱστῶμαι	ἵστασθαι
Imperf.	ἱστάμην				
Perf.	ἕσταμαι	ἕστασο	ἑσταίμην	ἑστῶμαι	ἑστάσθαι
Pl. perf.	ἑστάμην				
Paulo p. F.	ἑστάσομαι		ἑστασοίμην		ἑστάσεσθαι
Indef. 1.	ἑστάθην	στάθητι	σταθείην,	σταθῶ	σταθῆναι
Fut. 1.	σταθήσομαι		σταθησοίμην		σταθήσεσθαι

Partic. Præs. ἱστάμενος. Perf. ἑστάμενος. Paulo p. F. ἑστασόμενος. Ind. 1. σταθείς. Fut. 1. σταθησόμενος.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præs.	τίθεμαι	τίθεσο	τιθείμην	τιθῶμαι	τίθεσθαι
Imperf.	ἐτιθέμην				
Perfect.	τέθειμαι	τέθεισο	τεθείμην	τεθῶμαι	τεθεῖσθαι
Pl. perf.	ἐτεθείμην				
Paulo p. F.	τεθείσομαι		τεθεισοίμην		τεθείσεσθαι
Ind. 1.	ἐτέθην	τέθητι	τεθείην	τεθῶ	τεθῆναι
Fut. 1.	τεθήσομαι		τεθησοίμην		τεθήσεσθαι

Partic. Præs. τιθέμενος. Perf. τεθειμένος. Paulo p.F. τεθεισόμενος. Ind. 1. τεθείς. Fut. 1. τεθησόμενος.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præs.	δίδομαι	δίδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	δίδοσθαι
Imperf.	ἐδιδόμην				
Perfect.	δέδομαι	δέδοσο	δεδοίμην	δεδῶμαι	δεδόσθαι
Pl. perf.	ἐδεδόμην				
Paulo p. F.	δεδόσομαι		δεδοσοίμην		δεδόσεσθαι
Ind. 1.	δοθήσομαι		δοθησοίμην		δοθήσεσθαι
Fut. 1.	ἐδόθην	δόθητι	δοθείην	δοθῶ	δοθῆναι

Partic. Præs. διδόμενος. Perf. δεδομένος. Paulo p. F. δεδοσόμενος. Fut. 1. δοθησόμενος. Ind. 1. δοθείς.

Formatio Temporum.

Præsens formatur à præsente Activæ mutando μι in μαι, et penultimam *longam* in suam *brevem:* ut, ἵστημι, ἵσταμαι· τίθημι, τίθεμαι· δίδωμι, δίδομαι.

Excipe ἄημαι flo: δίζημαι quæro, ὄνημαι et ὄναμαι juvor.

Imperfectum formatur à Præsenti; verso μαι in μην; et præfixo augmento; ut, τίθεμαι, ἐτιθέμην, ἵσταμαι, ἱστάμην, δίδομαι, ἐδιδόμην.

Perfectum fit à Perfecto Activæ mutando κα in μαι, et penultimam *longam* in suam brevem; ut, ἕστηκα, ἕσταμαι, τέθεικα, τέθειμαι, δέδωκα, δέδομαι.

Vox Media.

INDICATIVI	*Præs.*	1. ἱϛ-αμαι	-ασαι V. -ῃ	-αται	-αμεθον	-ασθον	-ασθον	-αμεθα	-ασθε	-ανται
		2. τιθ-εμαι	-εσαι V. -ῃ	-εται	-εμεθον	-εσθον	-εσθον	-εμεθα	-εσθε	-ενται
		3. διδ-ομαι	-οσαι	-οται	-ομεθον	-οσθον	-οσθον	-ομεθα	-οσθε	-ονται
	Imper.	1. ἱϛ-αμην	-ασο V. -ω	-ατο	-αμεθον	-ασθον	-ασθην	-αμεθα	-ασθε	-αντο
		2. ἐτιθ-εμην	-εσο V. -ου	-ετο	-εμεθον	-εσθον	-εσθην	-εμεθα	-εσθε	-εντο
		3. ἐδιδ-ομην	-οσο V. -ου	-οτο	-ομεθον	-οσθον	-οσθην	-ομεθα	-οσθε	-οντο
	Ind. 1.	1. ἐϛησ-αμην	-ω	-ατο	-αμεθον	-ασθον	-ασθην	-αμεθα	-ασθε	-αντο
		2. ἐθηκ-αμην	-ω	-ατο	-αμεθον	-ασθον	-ασθην	-αμεθα	-ασθε	-αντο
		3. ἐδωκ-αμην	-ω	-ατο	-αμεθον	-ασθον	-ασθην	-αμεθα	-ασθε	-αντο
	Ind. 2.	1. ἐϛ-αμην	-ασο V. -ω	-ατο	-αμεθον	-ασθον	-ασθην	-αμεθα	-ασθε	-αντο
		2. ἐθ-εμην	-εσο V. -ου	-ετο	-εμεθον	-εσθον	-εσθην	-εμεθα	-εσθε	-εντο
		3. ἐδ-ομην	-οσο V. -ου	-οτο	-ομεθον	-οσθον	-οσθην	-ομεθα	-οσθε	-οντο
IMPER.	*In.*	1 ϛησ	-αι	-ασθω		-ασθον	-ασθων		-ασθε	-ασθωσαν
	Ind. 2.	1. ϛ	-ασο V. -ω	-ασθω		-ασθον	-ασθων		-ασθε	-ασθωσαν
		2. θ	-εσο V. -ου	-εσθω		-εσθον	-εσθων		-εσθε	-εσθωσαν
		3. δ	-οσο V. -ου	-οσθω		-οσθον	-οσθων		-οσθε	-οσθωσαν
OPT.	*Præs.*	1. ἱϛ-αιμην -αιο -αιτο, &c. 2. τιθ-ειμην -ειο -ειτο, &c. 3. διδ-οιμην -οιο -οιτο, &c.								
	Indef. 2.	1. ϛαι-μην -αιο -αιτο, &c. 2. θει-μην -ειο -ειτο, &c. 3. δοι-μην -οιο -οιτο, &c.								
SUBJUNCTIVI	*Præs.*	1. ἱϛ-ωμαι	-ᾶ	-ᾶται	-ωμεθον	-ᾶσθον	-ασθον	-ωμεθα	-ᾶσθε	-ωνται
		2. τιθ-ωμαι	-ῃ	-ηται	-ωμεθον	-ησθον	-ησθον	-ωμεθα	-ησθε	-ωνται
		3. διδ-ωμαι	-ῳ	-ωται	-ωμεθον	-ωσθον	-ωσθον	-ωμεθα	-ωσθε	-ωνται
	Ind. 2.	1. ϛ-ωμαι	-ᾶ	-ᾶται	-ωμεθον	-ασθον	-ασθον	-ωμεθα	-ασθε	-ωνται
		2. θ-ωμαι	-ῃ	-ηται	-ωμεθον	-ησθον	-ησθον	-ωμεθα	-ησθε	-ωνται
		3. δ-ωμαι	-ῳ	-ωται	-ωμεθον	-ωσθον	-ωσθον	-ωμεθα	-ωσθε	-ωνται

Conjugatio per Modos et Tempora Vocis Mediæ.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præs.	ἱςαμαι	ἱςασο	ἱςαιμην	ἱςωμαι	ἱςασθαι
Imperf.	ἱςαμην				
Fut. 1.	ςησομαι		ςησοιμην		ςησεσθαι
Ind. 1.	ἐςησαμην	ςησαι	ςησαιμην	ςησωμαι	ςησασθαι
Ind. 2.	ἐςαμην	ςασο	ςαιμην	ςωμαι	ςασθαι

Partic. Præs. ἱςαμενος Fut. 1. ςησομενος Ind. 1. ςησαμενος Ind. 2. ςαμενος.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præs.	τιθεμαι	τιθεσο	τιθειμην	τιθωμαι	τιθεσθαι
Imperf.	ἐτιθεμην				
Fut. 1.	θησομαι		θησοιμην		θησεσθαι
Ind. 1.	ἐθηκαμην				
Ind. 2.	ἐθεμην	θεσο	θειμην	θωμαι	θεσθαι

Partic. Præs. τιθεμενος Fut. 1. θησομενος Ind. 2. θεμενος.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præs.	διδομαι	διδοσο	διδοιμην	διδωμαι	διδοσθαι
Imperf.	ἐδιδομην				
Fut. 1.	δωσομαι		δωσοιμην		δωσεσθαι
Ind. 1.	ἐδωκαμην				
Ind. 2.	ἐδομην	δοσο	δοιμην	δωμαι	δοσθαι

Partic. Præs. διδομενος Fut. 1. δωσομενος Ind. 2. δομενος.

Vix aliud verbum *tertiæ* nīsĭ διδωμι reperītur in *Mediā* vocĕ.

Indefinitum secundum Mediæ vōcis verborum in μι formatur ab Imperfecto, abjiciendo reduplicationem; ut, ἐτιθεμην, ἐθεμην, ἐδιδομην, ἐδομην.

Indefinitum secundum vix occurrit in primâ conjugatione.

Verba Deponentia in μι

In omni conjugatione, tum *Contractorum*, tum verborum in μι, conjugantur per modos in *Præsenti*, ad formam suæ conjugationis; per cætera tempora formantur more Barytonorum.

Verba Heteroclita

Variantia a commūni formâ, terminant in υμι et in σκω.

Verba Heteroclita in υμι.

Fiunt à verbis (plerumque inusitatis) in υω, vertendo solum ω in μι; ut, ζευγνυμι, ζευγνυω, ζευγω, ζευξω, εζευχα, jungo. Characteristica est υ ante μι.

Vox Activa.

Indi. *Præs.*	ζευγν-υμι -υς -υσι	-υτον -υτον	-υμεν -υτε -ῦσι.
Indi. *Imp.*	εζευγν-υν -υς -υ	-υτον -υτην	-υμεν -υτε -υσαν.
Imp. *Præs.*	ζευγν-υθι -υτω	-υτον -υτων	-υτε -υτωσαν.

Infin. *Præs.* ζευγν-ῦναι Participium *Pr.* N. ζευγν-υς ῦσα -υν. G. ζευγν -υντος, υσης, υντος, D. ζευγνυντι, ζευγνυσῃ, ζευγνυντι.

Indi. *Pr.*	ζευγν υμαι-υσαι-υται	-υμεθον-υσθον-υσθον	-υμεθα-υσθε-υνται
Indi. *Im.*	εζευγν-υμην-υσο-υτο	-υμεθον-υσθον-υσθην	-υμεθα-υσθε-υντο
Imp. *Præs.*	ζευγν-υσο-σθω	-υσθον -υσθων	-υσθε -υσθωσαν

Infin. *Præs.* ζευγνυσθαι. Participium. *Præs.* ζευγνυμεν-ος -η -ον.

Conjugatio per Modos & Tempora.

		Indicat.	Imp.	Infin.	Partic.
Activa	*Præs.*	ζευγν-υμι	υθι	ῦναι	υς.
	Imp.	εζευγν-υν			
Passiva	*Præs.*	ζευγν-υμαι	υσο	υσθαι	υμενος.
	Imp.	εζευγν-υμην			

Formatio Temporum Activæ vocis

In υμι patet ex Paradīgmăte præcedente.

Cætera tempora sumuntur à themate remotiori (plerumque inusitato) ad quod pervenītur vertendo μι in ω, ut, δῦμι, δυω, et abjiciendo (quoties adsint) νυ vel ννυ; ut, ζευγνυμι ζευγω, κεραννυμι κεραω, κορεννυμι κορεω, ζωννυμι ζωω· unde Futura ζευξω: κερασω, κορεσω, ζωσω.

Formatio Temporum Passivæ vocis.

Præsens formatur a Præsenti Activæ mutando μι in μαι, et penultimam longam in suam brĕvem; ut, ζευγνυμι, ζευγνυμαι. Futura κερασω, κορεσω, penultimā brevi; ζωσω, penultimā longa.

Verba Hĕtĕrŏclĭta.

Verba Heteroclita in -σκω. magnam habent convĕnientiam cum verbis in μι, nŭmĕro, orīgĭne et formatione.

Verba in -σκω oriuntur à tribus *contractis*, et verbis in νω, (σκ posito ante ω;) ut, γηρασκω, à γηραω, senesco, αρεσκω, ab αρεω placeo, βοσκω a βοω pasco, μεθυσκω, ebrium reddo a μεθυω.

Verba multa in -σκω præponunt reduplicationem; ut, διδρασκω a δραω..

In verbis in σκω penultimæ α et ε non raro in η mutantur; ut, θνησκω a θναω morior; αλδησκω ab αλδεω augeo; ο sæpissime in ω mutatur; ut, βρωσκω à βροω comĕdo.

In verbis sĕquentibus in σκω ι pro ε sumitur; ut, ευρισκω ab ευρεω invenio, αμφισκω pro αμφιεσκω indŭo, γαμισκω jungo matrimonio, κυισκω in utero gesto, μολισκω venio, οιδισκω tumefacio, ονισκω jŭvo, οφλισκω mulctor, στερισκω privo.

Sed in verbis in σκω rarius ι pro ο sūmitur; ut, αλισκω capio, ab αλοω; αμβλισκω ab αμβλοω abortivum pario.

Verba in σκω formant reliqua tempora ex themate primitivo *futurum* per σω, et *præteritum* per κα; ut, γηρ-ασκω -ασω γεγηρ-ακα; ευρ-ισκω -ησω -ηκα; αλ-ισκω -ωσω, ηλωκα, reduplicatione plerumque abjectā; ut, γιγνωσω, γνωσω.

Διδασκω doceo, autem facit διδαξω (σ et κ quasi transpositis) sic αλυσκω facit αλυξω, ab αλεω evīto.

Indefinitum secundum verbi ex σκω deducti, si quod fuerit, formatur more tertiæ conjugationis verborum in μι ut, αλισκω, ηλων; βρωσκω, εβρων; γιγνωσκω, εγνων, &c.

Redundantia

1. In *Præsenti*. Innumera ferè sunt verba ejusdem originis et diversæ terminationis, tum Barytŏna, tum contracta, et verba in μι; κιννω -εω -οω κινεω, κιννμι, κονιω, κονιζω, φθιω, φθινω, πειραζω, πειραω, tento.

Poetæ alias efformant termĭnationes præcipuè ex Circumflexis; ut, αιδομαι ex αιδεομαι veneror.

Poetæ interpōnunt litĕras; ut, ολεκω perdo ab ολεω inusitato; vel abjiciunt literas; ut, αγρομαι pro αγειρομαι; itidem mutant vocales; ut, μιμνω à μενω maneo.

2. In *Futuro*. Barytona formantur more contractorum; ut, γραφω scribo, γραψω et γραφησω.

Contracta è contra formantur sicut Barytona; δοκεω, δοξω et δοκησω.

Defectiva.

Defectiva seu anŏmăla sunt verba præcipuè duorum temporum, Præsentis et Imperfecti, ultra quæ vix leguntur: rĕlĭqua illorum tempŏra mutuantur a thēmăte obsŏlēto.

Sequentia nullum aliud tempus nisi Imperfectum regulariter habent; reliqua formant aliunde tempŏra.

1. Signantia *similitudinem* vel *desiderium*, γαληνιαω quiesco; μαθητιαω cupio discere, μαχαω cupio pugnare.

2. Verba poetica in αιω; κιρναιω à κιρναω misceo; σκιδαιω à σκιδαω dissĭpo, λιλαιομαι à λιλαιω cupio.

3. Verba derivativa Futuro, βρωσειω esurio, οψειω ab οψομαι videre cupio, γαμησειω, nupturio, a γαμεω, nubo.

4. Verba in υιω; αγυιω comitor, αλυιω animo angor.

5. Verba in νω, δεικνυω ostendo, ρηγνυω frango, σβεννυω, extinguo.

6. Μαρμαιρω a μαιρω niteo; μορμυρω murmuro, δαρδαπτω dilanio.

7. In ιλλω, et υλλω; δινδιλλω oculos contorqueo, βδυλλω abhorreo, abomĭnor.

8. Frequentativa in ιζω et αζω; ut τροχαζω cursĭto, a τρεχω curro; αιτιζω ab αιτεω quæro, προκαλιζω à προκαλεω, provŏco.

9. Verba poëtica in -αθω-εθω-υθω-σθω-θω-κω-λω-μω; αμυναθω ab αμυνω auxilior: φλεγεθω a φλεγω uro: φθινυθω a φθινω corrumpo: εσθω ab εδω edo: ερεχθω ab ερεικω scindo: ολεκω ab ολεω perdo: ερυκακω ab ερυκω cohibeo: πελω, πελομαι sum: κελω, κελομαι hortor: τετμω invenio.

10. Verba poetica in ιζω et αζω quæ gradatim a se formantur. Αλυσκαζω ab αλυσκω, quod ab αλυω fŭgio: ερπυσαζω serpo, ab ερπυζω: τρωπαλιζω a τρεπω verto: βιβασθω a βαινω eo.

11. Verba poetica a *futuro* aut *præterito* aliorum formata. Αξω ab αγω dūco: οισω ab οιω fĕro: ορσω, [ορω] ab ορσω concĭto, futuro; πεφρικω a πεφρικα horreo: εγρηγορω a γρηγορεω vigĭlo.

12. Verba poetica in -βλω-γρω-κλω-σπω-σσω-φλω, a primitivis formata per *Syncopen*, *Epenthĕsĭn* aut *Antithĕsĭn*: εγρομαι ab αγειρομαι concĭtor: μεμβλομαι ab μελομαι curo: ενισσω a ενεπω dico.

☞ Conjugationem Anomalorum plenius vidēbĭmus Appendĭce.

Impersonalia

In his vulgo proferuntur tria tempora principalia.

Ανηκει et προσηκει convenit, ανῆκε et προσηκε conveniebat.

Αρεσκει placet, ηρεσκε placebat, αρεσει placebit, ηρεσε placuit.

Δεῖ oportet, εδει oportebat, δεησει oportebit, εδεησε oportuit, δεῖν oportēre, participium Præs. δεον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, εδοκει videbatur, δοξει videbitur, εδοξε visum est.

Μελει curæ est, εμελε curæ erat, μελησει curæ erit, εμελησε curæ fuit.

Χρη oportet, per Apŏcŏpen pro χρησι, πρεπει dĕcet, επρεπε decebat, το πρεπον id quŏd dĕcet, πρεπειν decēre, εχρην et χρην oportebat, χρησει oportebit, χρηναι oportēre.

Compŏsĭtum αποχρη suffĭcit, απεχρη sufficiebat, αποχρησει sufficiet, απεχρησε suffĕcit, αποχρηναι, et αποχρην sufficere.

Passiva impersonalia sunt ενδεχεται accĭdit; ειμαρται fatis decrētum est, πεπρωται in fatis est.

Plurima verba usurpantur aliquando impersonalĭter; ut, φιλει solet; a φιλεω amo, συμβαινει contingit, συμβησεται continget, συμβεβηκε contĭgit, λεγεται dicĭtur, cum multis aliis passivis.

ADVERBIUM.

Adverbium est pars orationis invariabilis, quod *verbo*, vel aliis *vocibus* adjectum, quasdam eorum circumstantias explĭcat.

Adverbia Græcis fere sunt innumera; hæc præcipue digna sunt quæ nŏtentur,

Primĭtiva; ut, νυν nunc, τοτε tunc, αει semper, αγαν valde.

Derivativa in ϛι; ut, Ἑλληνιϛι Græcè, Ῥωμαϊϛι Romanè.

In δον; ut, κυνηδον caninè, κοσκινηδον modo cribri, σωρηδον, cumulatim, πετρηδον more petrārum.

In α; ut, παντυδα omnino, πανσυδιη, cum omni impĕtu.

In obliquis εξης, εφεξης ordine, κοινη communĭter, ιδια proprie.

In ην; ut, κρυβδην secretò, ὑποβλην, interpellāto sermōne.

In ως; a genitivo plurali adjectivorum; ut, αληθως verè ab αληθων, οξεως ab οξεων acutè.

Imperativi aliquot fiunt Adverbia; ut, αγε, ια, δευτε, venīte.

Adjectiva *neutralia* sæpius fiunt *Adverbia*; ut, οξυ, αριϛα.

Duo ĕtiam *masculina*, ευθυς rectà, ιθυς rectà fiunt Adverbia.

Syllabĭcæ adjectiones δε, ζε, σε, significant ad locum; ut, οικαδε domum, Αθηναζε Athēnas, ουρανονσε in cœlum.

Θεν et θε significant *a* loco; ut, ανωθε desuper, ουρανοθε de cœlo.

Finĭtă in θι, σι, σι, χου, χη, significant *in* loco; ut, ουρανοθι in cœlo, οικοι domi, Αθηνησι Athenis, πανταχου et πανταχη ubique.

Particŭlæ in compositione præfixæ.

Αρι, βου, ερι, ζα, λα; adaugent significationem; ut, αριδακρυς valdè lacrymosus, βουπαις grandis puer, λαβρος nimium vorax.

Δα, λι apud Poetas augent significationem; ut, δαφοινος valdè cruentus, εριαυχην altæ cervicis, ζαθεος admodum divinus, λιλαιομαι valdè volo. Ἡμι significat semi; ut, ἡμιθανης, semimortuus.

Νη et νε (*particulæ poeticæ*) privant; ut, νηκερδης non lucrosus, νεφος nubes; rarissimè augent; ut, νηδυμος valdè dulcis.

Particula δυς, *difficultatem* seu *malignitatem* nŏtat; ut, δυσαλωτος difficilis captu; δυσμενης malĕvŏlus.

Εὖ significat *facilitatem* seu *benignitatem;* ut, ευαλωτος, facilis captu; ευμενης benevolus.

Particula α est vel Privativa pro ανευ sĭne; ut, κακος malus, ακακος innocens, ὁρατος visibilis, αορατος invisibilis.

Particula α est vel Conjunctiva pro ἁμα sĭmul; ut, ακοιτις consors lecti, ab α et κοιτη lectus.

Particula α est vel Intensiva pro αγαν valde; ut, ατενης valdè intentus.

Particula α est quoque Redundàns; ut, σταχυς spica, ἀσταχυς ĭdem.

Privativa α sæpe adsciscit ν ante vocalem; ut, αξιος dignus, αναξιος indignus.

Privativa α interdum adsciscit γ vel μ pro ν; ut, αγνοεω ignoro, αμβροτος immortalis.

Ερι *valde* etiam assumit γ, ut, εριγδουπος valdè sonōrus.

Αγαν *valde* retinet vel abjicit ν; ut, αγαννιφος valdè nivōsus, αγακλυτος percelebris, ἠγαθεος (η pro α) admodum divīnus.

Adverbia Tempŏris.

νῦν, nunc.	αρτι, nuper.	αυριον, cras.
πριν, ante.	εως, quamdiu.	δην, diu.
χθες, heri.	τεως, tamdiū.	ἁπαξ, semel.
αει, semper.	ηδη, jam.	δις, bis.
αὖ, rursus.	θαμα, crebro.	πολλακις, sæpe.
παλιν, iterum.	οψε, sero.	ὑστερον, post.
ἐτι, adhuc.	παλαι, olim.	πρωτερον, primum.
ἁμα, simul.	ευθυς, statim.	ουδεποτε, nunquam.
εστε, donec.	σημερον, hodie.	ουπω, nondum.

2. *Adverbia Loci.*

ποθεν, unde.	χαμαι, humi.	ποι, quo.
ουρανοθεν, cœlitus.	αλλοθι, alĭbi.	πελας, prŏpe.
οικοθεν, dŏmo.	εντευθεν, hinc.	εγγυς, prŏpe.
Αθηνηθεν, Athēnis.	ανω, sursum.	αγχι, prŏpe.
εκειθεν, inde.	κατω, deorsum.	αψ, retro.
κατωθεν, inferne.	μεταξυ, interea.	τηλε, prŏcul.
χαμοθεν, ex humo.	ταυτη, hac.	αποθεν, prŏcul.
ενθα, εκει, hic, illic.	οπη, ubi.	χωρις, separatim.
εκεισε, illuc.	που, ubi.	περαν, ultra.

3. *Adverbia Mŏdi.*

εὖ, καλῶς, ὀρθῶς, bĕnè.
κακῶς, mălè.
ἶφι, ἰσχυρῶς, fortiter.
εἰκῆ, temĕre.
μάτην, μάψ, frustra.
οὕτω, οὕτως, sic.
ὁμῶς, ὁμοίως, simīliter.
πανδημεὶ, publĭcè.
ὁμοθυμαδὸν, unanimiter.
ἐθελοντὴν, vŏlenter.
ἀνδρείως, virīliter.
ἀναφανδὰ, manifeste.

ὥστε, ut.
οἷως, quăsi.
ὁμοῦ, unà.
ὡσεὶ, quasi.
ὥσπερ, sicut.
ὧδε, ita, sic.
ἅλις, abundè.
μέχρι, usque.
ἄχρι usque.
ἄγαν, valde.
μάλα, valde.
λίαν, valde.

ἦκα, paulŭlum.
σχεδὸν, prŏpe.
μόλις, vix.
μόγις, vix.
σπουδῆ, diligenter.
ἀλλὰ, οὖν, sed.
γὲ, γὰ, certe.
ἕνεκα, gratiâ.
χάριν, gratiâ.
εἶτα, deinde.
ἑξῆς, postmŏdo.
εἶεν, fiat.

CONJUNCTIO.

Conjunctio est pars orationis invariabilis, quæ vōces et sententias connectit; e quibus nonnullæ sunt.

Adversativæ: καίπερ, εἰ, καὶ, κἂν εἰ, etsi; γε, quidem, καίτοι, καίτοι, quanquam.

Causāles: γάρ, καὶ, γὰρ, ἦ, γὰρ, γάρτοι, γάρπου, γὰρ, δήπου, nam, enim, etenim; οὖν, γὰρ, ἀλλὰ etenim; ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, οὕνεκα, quia, quòd, quoniam; ἐπεὶ, ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, ἐπείτοι, ἐπεὶη poëticè, quoniam quandoquidem; ἵνα, ὄφρα, ὡς, ὅπως, ὥστε, ut.

Conditionales: εἰ, ἐὰν, ἂν, ἤν, si; εἴγε, εἴπερ, εἰδὴ, εἰδήπερ, siquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, etsi; εἰ δὲ μὴ, sin minús, alioqui; εἰ γοῦν, si saltem; εἰ ἄρα, sin verò.

Copulatīvæ: καὶ, et, τε que, ἠδὲ (poëticè,) atque; καὶ μέντοι, καὶ μὴν καὶ, καίτοι, καὶ, atque, adeò; ἀλλά, δή.

Connexivæ: ἔτι, προσέτι, πρόσγε, μενοῦνγε, prætereā, quinetiam; ἐπὶ τούτοις, πρὸς ταῦτα, ἐπὶ ταδε, ἅμα δὴ, porrò, quinīmo; καὶ γὰρ αὖ, rursus, etiam.

Discretīvæ: μὲν, quĭdem, δὲ vēro; γε, δὴ, ἀτὰρ, ἀλλα, sed, verùm; μέντοι saltem; ἀλλὰ, μέντοι, ου μὴν ἀλλὰ, verumtămen; δέγε, δέπου, δῆτοι, porrò, autem.

Disjunctīvæ: ἢ, ἤτοι, ἤπου, aut, vel, sive; μηδὲ, μήτε, οὐδὲ, οὔτε, neque, nec.

Illatīvæ: οὖν, ἄρα, ἄραγε, τοιγὰρ, τιγάρτοι, τοιγαροῦν, τοίνυν, καὶ δὴ, quare, igitur, idcirco, ergo; οὐκοῦν, igitur.

Redditīvæ adversativis: ὅμως, δῆπου, γε δῆπου, ἔμπης, tămen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὴν, ἀλλὰ οὖν, attămĕn, sed tămĕn, at vero.

Potentiālēs: ἂν, ἐὰν, si, Poëticè κε si, κεν si, vocali sequente.

Explētīvæ, quæ interdum nihil per se significant, vim tamĕn et elĕgantiam orationi adfĕrunt: ἄρα, ἂρ, ῥα, γε, θην, κε, κεν, νυ, νυν, περ, ποι, που, πω, τοί.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octŏdĕcim.

Monosyllăbæ sex, ἐκ ante consŏnam, ἐξ ante vocălem, ἐν, εἰς, πρὸ, πρὸς, σύν.

Dissyllăbæ duodĕcim, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ. ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὲρ, ὑπὸ, quarum significationes variant cum regimine, ut posthac patebunt.

Ἐν, εἰν poeticè, in; εἰς, ἐς, Atticè, ad, in; ἐκ, ἐξ, ex; Πρὸ, ante. Πρὸς, ad, a, coram; σὺν, cum, Atticè ξύν.

Ἀμφὶ de, circa, ἀνὰ per, ἀντὶ pro, contra, ἀπὸ a, ab, διὰ per, cum, propter, ἐπὶ, in, ab, ob, super, κατὰ contra, de secundum. μετὰ cum, post: παρὰ a, apud, contra, περὶ de, circa, ὑπὲρ super, pro, supra, ὑπὸ sub, propter.

Præpositiones inter se compositæ migrant in Adverbia; ut, παρὲξ, vel παρὲκ, extra, foras.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus finalem suam amittunt vocalem; ut, ἐπέχω. Excipe περὶ et πρὸ; ut, περιέχω, προάγω.

Ἀμφὶ in compŏsĭtione mŏdò amittit, mŏdo retĭnet ι; ut, ἀμφιλίσσω, et ἀμφιελίσσω.

Ἐν et σὺν in compositione (et aliæ dictiones in ν finītæ) mutam suum ν in γ ante γ, κ, ξ, χ.

Ἐν et σὺν in compositione mūtant suum ν in μ ante β, μ, π, φ, ψ.

Ἐν et σὺν in compositione mūtant suum ν in λ ante λ; συλλέγω.

Σὺν amittit ν ante ζ, vel σ, sĕquēnte consŏnâ; ut, συζητέω.

Sed ante vocalem resumitur propria consŏna; ut, συνεζήτουν.

Omnis dictio exĭēns in vocălem, si præponātur in compositione ante ρ, gĕmĭnat ρ; ut, ἀναῤῥέω. Παρὰ autem sæpius omittit; ut, παραρίπτω.

SYNTAXIS

Est recta vocum in oratione compositio.
Ejus partes sunt duæ *concordantia* et *regimen*.

Concordantia Græcis est quadruplex. 1. Adjectīvi cum Substantīvo. 2. Verbi cum Nominatīvo. 3. Relativi cum Antĕcēdente. 4. Substantīvi cum Substantivo.

1. *Regula prima.*

Adjectivum, concordat cum Substantīvo, in gĕnĕre, numĕro, et casu; ut Χρηςος ανηρ εςι κοινον αγαθον: *Vir bonus est commūne bŏnum.*

Obs. 1. Adjectiva sæpe permūtant suum substantīvum in Genĭtīvum; ut Φαῦλοι ανθρωποι, vel, Φαῦλοι τῶν ανθρωπων; *impii homines.*

Obs. 2. Sæpe subaudītur ανθρωπος masculino, et χρῆμα neutro genere; ut πολλοι λεγουσι; κοιρανια ουκ αγαθον. *Homer.*

Obs. 3. Sæpe usurpantur substantīva pro adjectīvis: ut Μαγος τεχνη, *ars magica.* Την Ἑλλαδα φωνην εξεμαθον.

2. *Regula secunda.*

Verbum concordat cum Nominativo, ante se in numero et persōna; ut Πολλακις και μωρὸς ανὴρ καῖα καιριον ειπε, *Sæpe etiam stultus oportūnum locutus est.*

Obs. 1. Neutrum plūrāle gaudet verbo singŭlāri; ut Τὰ αργυρια ὑπακουσεται παντα; *Pecuniæ obēdiunt omnia.*

Aliquando etiam masculina et fœminina gaudent singulari, ut εξεφυετο αι τριχες: *Crines nascebantur.*

Neutrum plurale gaudet etiam Plurali; ut παντα ὑποτασσονται.

Obs. 2. Αμφω et δυω, quamvis dualia, sæpe junguntur verbo plurali ut Αμφω εξεπνευσαν αθλιον βιον. *Ambo efflaverunt miseram animam.*

Articulus ὁ, ἡ, το; *illĕ, illă, illŭd.*

Articŭlus sĕquente δε, γε, μεν, sūmĭtur pro αυτος, ὑτος, vel εκεῖνος.

Articŭlus cujuscunque gĕnĕris cum Adverbio, pro Nomine sumitur in omni casu; ut ὁ πλησιον, *vicinus,* τῦ πλησιον, *vicini.*

Artĭcŭlus το adjunctus Adverbio quandoque adverbiascit; ut το παλαι, *olim.*

Artĭcŭlus Præpŏsitīvus aliquando pōnĭtur pro Relatīvo; ut Το ῥαςον απαντων, pro ὁ ῥαςον.

Cum plūră sint substantīva, illŭd sensu præcēdit verbum cui artĭcŭlus præfīgĭtur; ut Θεος ἦν ὁ λογος, *sermo erat Deus,* πνεῦμα ὁ Θεος, *Deus spiritus,* τα εμα σα εςι, κὴ τα σα εμα.

At prōnōmen viduum articŭlo pŏtĕst locō et sensu præcēdĕre; ut εγω ειμι ἡ οδος.

1, Adjungitur *articulus* propter Excellentiam rei sive Emphăsin; ut Τὸ ἀγαθὸν, *summum bonum*, ἀγαθὸν, *quodvis bonum*.

2. Additur *Articulus* propter Demonstrationem vel Expositionem rei certæ; ut Ιωάννης ὁ Βαπτιστης, *Joannes Baptista*.

3. Annectitur *articulus* propter Modulationem suaviorem; ut Πολυ διεςωσας ἐυρησομεν τας τε τῶν ασπȣδαιων γνωμας, ϗ τας τῶν φαυλων διανοιας, *multum differentes inveniemus et bonorum sententias, et improborum cogitationes.*

4. Adjectiva sine Substantivo posita sæpissime vestiuntur Articulo; ut ἐις τα ἰδια ηλθε, *in propria venit.*

5. *Articulus* metri causâ apud Poetas, neglĭgĭtur aut rĕdundat.

6. Quinĭmo de præfĭgendo vel omittendo *articulo* certa vix dari pŏtĕst rĕgŭla: sæpe enim eō utuntur vel respŭunt *autores* pro arbĭtrio vel euphoniâ.

3. *Regula tertia.*

Relatĭvum ὁς, ἡ, ὁ, *qui, quæ, quod* concordat cum antecedente, genĕre, numero, et persōna; ut Χαριν οἶδα τῆς τιμῆς, ἡ με τιμᾶτε: *Gratias ago pro honore, quo me honoratis.*

Obs. Atticè relatĭvum et antecēdens eōdem casu pōnuntur: ut Χρῶμαι βιβλιοις, οἷς εχω: *Utor libris, quos habeo.*

4. *Regula quarta.*

Substantĭva eandem rem significantia in eodem casu appōnuntur; ut Παυλ☉ αποςολ☉ Ιησȣ Χριςȣ. Sed

I. Cum duo substantiva diversæ significationis concurrant, postĕrius in Genitivo pōnĭtur; ut Ὁ ὑιος τοῦ Θεοῦ: *Filius Dei.*

Obs. 1. Ponitur Genitivus sæpe per *Ellĭpsin* in nominibus propriis; ut Νηλευς ὁ Κοδρου, vel, Νηλευς τοῦ Κωδρου, subaudi ὑιος; *Neleus Codri filius*. Εις ᾳδου, *ad inferos*: subaudi οἶκον. Item per defectum *vocis* ἑνεκα; ut Μακαριος τῆς πιςεως, *beatus propter fidem.*

Obs. 2. Genitivus per se pŏsĭtus est abomĭnantis; ut Τῆς αναιδειας! *O impudentiam!*

Adjectiva.

I. Adjectiva neutralia non rarò fiunt adverbia; ut Οξυ *celeriter*, καλα *pulchrè*, τα πρῶτα *primùm*, τα αρχαῖα *olim*, μετρια *mediocriter*, αλυποτατα *lætissimè*.

II. Adjectiva, interdum etiam fœminina singularia fiunt Adverbia; ut Ιδιᾳ *privatim*, δημοσιᾳ, *publicè*.

Genitivus post Adjectivum.

I. Adjectiva, quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, significant; atque quædam alia

Genitivo gaudent; ut Δυσερως πρεθυμος της δοξης; *gloriæ perditè cupidus*. Απειρος των πραξεων, *rerum imperitus*.

II. Partitīva, interrogatīva, numeralia; comparātiva et superlativa, Genitivo plurali gaudent; ut Ἑκαςον των ζωων, *unumquodque animalium*.

Obs. 1. Comparativa, cum exponuntur per *quam*, Genitivum exĭgunt; ut Της πολυπραγμοσυνης ουδεν κενωτερον αλλο: *Nihil vanius curiositate*.

Obs. 2. Nomina etiam, quæ superlativorum natūram indŭunt, gaudent Genitivo; ut Εξοχος παντων, *præcipuus omnium*: Δῖα θεαων, *Diva dearum*.

Dativus post adjectivum.

I. Adjectiva quæ signant commŏdum vel incommŏdum, similitūdĭnem vel contraria, regunt *Dativum*; ut Φιλος σοι, *amīcus tibi*; εναντιος τῳ νομῳ, *contrarius legi*.

II. Huc referuntur adjectīva ex συν et ὁμου compŏsĭta; ut Συντροφος, *una nutrītus*; ὁμογλωσσος, *eadem lingua utens*.

Obs. Quædam, quæ similitudinem significant, etiam Genitivo gaudent; ut Ὁμοιος ανθρωπου. *Similis hominis*.

Accusativus post adjectivum.

I. Adjectiva, subaudīto κατα, Accusativum regunt; ut Πατριδα Ῥωμαῖος, *Romanus patria*. Ουδεις ανθρωπων άπαντα σοφος: *Nemo hominum in omnibus sapiens est*.

Constructio pronominum.

I. Genitivus pronōmĭnis primĭtīvi pōnĭtur, cum *persōna* significātur; ut Εικων σου, *imāgo tui*.

II. Cum *possessio* vel *relatio* significatur, locum habet pronōmen possessīvum; ut Πατηρ εμος, *pater meus*.

Obs. 1. Genitivus autem primitivi loco possessivi sæpe pōnĭtur; ut Πατηρ μου pro πατηρ εμος.

Obs. 2. Pronōmĭna interdum construuntur loco adverbiorum: ut Ταυτα τοι, ταυτ' αρα, *proinde*; ταυτῃ, *sic*; ταυτῃ τοι, *itaque*.

Regimen verborum.

Nominativus post verbum.

I. Verba substantiva τυγχανω, ειμι, ὑπαρχω, γιγνομαι *sum*, et illa poëtica πελω, πελομαι, τελεθω, κυρω, *sum*; utrinque nominativum habent; ut Κακων επικαλυμμα εστιν ὁ πλουτος: *Malorum operculum sunt divitiæ*.

Obs. 1. Verbo τυγχανω eleganter postponitur participium, ων cum alio *Nominativo*: ut Σωκρατης τυγχανει ων σοφος: *Socrates est sapiens*.

Obs. 2. Sin participium sĕquātur; ŏmittĭtur ων; ut Σωκρατης τυγχανει περιπατων: *Socrates ambulat.*

II. Verba vocandi passiva, et quæ gestum vel statum rei significant, utrinque Nominativum postŭlant; ut Δημοσθενης προσαγορευεται ρητωρ: *Demosthĕnes dicitur orator.*

Obs. Mutatur Nominativus post verbum in Genitivum: ut Κροισος εστι των πλουσιων, i. e. πλουσιος: *Crœsus est dives.*

Genitivus post verbum.

I. Verba incipiendi, desinendi, appetendi, abstinendi, aberrandi, amandi, admirandi, consequendi, contemnendi, differendi, excellendi, imperandi, parcendi, participandi, recordandi, fruendi, egendi, emendi, vendendi, *Genitīvo** gaudent; ut Του ζην απο λυπης αρχομεθα: a dolore vitam auspicamur.

Obs. Verba implendi, separandi, privandi, æstimandi, accusandi, damnandi, absolvendi, exĭgunt *Accusatīvum* cum *Genitivo*; ut Καρπων πληθουσιν αλωας: frugibus implent areas.

II. Verba *sensus* gaudent Genitivo, præter illa, quæ ad *visum* pertĭnent; ut Ηκουσε της βοης: audīvit clamorem.

Obs. Atticè verò omnia verba *sensûs* *Accusativum* regunt.

III. Sæpissime *Genitivus* absolūtè ponitur; ut Θεου διδοντος, μηδεν ισχυει φθονος: Deo favente, nihil valet invidia.

Aliquando verò *Nominativus*, *Dativus*, et *Accusativus* Atticè ponuntur absolutè cum *Participio*; ut συγκαλεσας τους ηγεμονας, cum convŏcāvĕrit duces; παρελθοντι ενιαυτω, anno peracto; ως τον ανδρα τουτο ποιησαντα, postquam homo fecisset hoc.

Dativus post verbum.

I. Omnia verba acquīsītīve pŏsĭta rĕgūnt Dativum ejus rei, cui acquīrĭtur aliquid, vel tribuitur; ut Φιλιππω ζη, ου τη πατριδι: Philippo vivit, non patriæ.

II. Verba sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, Dativum exĭgunt; ut επομαι τοις παλαιοις: veteres sĕquor.

III. Quodvis etiam verbum admittit *Dativum*, significantem causam, instrumentum, aut modum actioniis; ut Αργυρεαις λογχαις μαχου, και παντα κρατησεις: Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.

Accusativus post verbum.

I. Verbum actīvē significans regit *Accusativum*; ut Νεκρον ιατρευειν, και γεροντα νουθετειν, τ' αυτο εστι: Mortuum curare, et senem erudire, idem est.

II. Verba rŏgandi, dŏcendi, celandi, vestiendi, testandi, et alia quædam, duplĭcem, rĕgūnt *Accusativum*; ut Χρη αιτειν τους θεους αγαθα: oportet bona poscere Deos. Æsch.

Obs. Hæc variam hăbĕnt constructionem; Επιλειπει μοι, vel με τοδε: hoc mihi deest. Αρχει της πολεως, vel τη πολει præest

civitati. Λοιδορῶ σοι, vel σε: convicior tibi. Προσκυνω τῷ Θεῷ, vel τον Θεον: adōro Deum.

Verba Passiva.

I. Passiva exĭgūnt *Genitivum* ăgēntis cum præpositione ὑπο, απο, παρα, et προς: ut Ὁ νοῦς ὑπο οινου διαφθειρεται: mens a vino corrumpĭtur.

Obs. 1. Præpositio autem interdum rĕtĭcētur; ut Φιλων νικῶνται φιλοι, pro απο φιλων: amīci ab āmīcis flectuntur. Soph.

Obs. 2. Genitivus ĕtiam aliquando in Dativum vertĭtur; ut Πεποιηται μοι: factum est a me.

II. Passīva per synecdŏchēn *Accusativo* junguntur: ut Πληττεται την κεφαλην: percutĭtur caput.

III. Passiva rĕgūnt *Accusativum* activorum suorum; ut μωρῷ πιστευεται την αρχην; quia dīcĭmus, μωρῷ ου πιστευομεν την αρχην: stulto imperium non committimus.

Obs. Plurīma activa passīvè sæpe significant, et passīvam hăbēnt constructionem; ut Απαλλαττω υπο σου: liberor a te. Sic τελῶ censeor, αναλαμβανω recreor, αναγναμπτω reflector, ριπτω jactor, συναπτω conjungor, ασκῶ exerceor, κρυπτω occultor.

Rĕgĭmēn Infinitivi.

I. Infinitivus rĕgĭtur a verbis, participiis, adjectivis vel substantivis.

Obs. 1. Infinitivus quoque rĕgĭtur ab αχρι, μεχρι, ὡς, πριν; vel tali particulā.

Obs. 2. Infinitivus cum articulo neutro pro nōmĭne sumi potest in omni casu; ut εκ του ὁρᾶν γινεται το ερᾶν.

II. Infinitivus cum Præpositione et articulo, sequente Accusativo, idem valet ac Genitivus absolute posĭtus; ut εν τῳ ελθειν αυτον, id est, αυτου ελθοντος, vel ὁταν αυτος ελθη.

III. Cum significatur necessitas, usurpatur *verbale* in τεον, quod admittit casum sui verbi; et insūper Dativum agentis; ut γραπτεον εμοι επιστολην, scribendum est mihi epistolam.

De tempore.

I. Nomina, quæ partem temporis significant, adjiciuntur verbis frequentius in *Genitivo;* ut Ηλθε νυκτος: venit nocte.

II. Continuatio autem temporis in *Dativo* vel *Accusativo* ponitur; ut Εβασιλευσε οκτωκαιδεκα ετεσι: regnavit octodĕcim annos. Herodian. Εὑδω ὁλην νυκτα: dormio totam noctem. Plat.

De loco.

I. Spatium loci adjĭcĭtur verbis in Accusativo; ut Απεχει τριῶν ἡμερῶν ὁδον: Distat iter trium dierum. Xenophon.

Obs. Græci sæpissimè in locis designandis *utuntur proprio nomine loci* cum præpositione; ut εξ Αθηνῶν, ex Athenis; εις Βρεταννιαν, ad Britanniam.

Verba impersonalia.

I. Impersonalia regunt Genitivum, ut εστι σου tuum est; Ουχ ὑμῶν εστι: non vestrum est.

II. Impersonalia hæc regunt Dativum εστι, ενεστι, εξεστι, ὑπαρχει, licet; ut Ενεστι σοι πριασθαι: licet tibi emere.

III. Impersonalia hæc regūnt Dativum persōnæ cum Genitivo rei δεῖ, δεῖται, ενδεῖ, προσδεῖ, ελλειπει, χρη, opus est, ut Χρη σοι φιλων: opus est tibi amicis.

IV. Δει, χρη, οφειλει *oportet* rĕgunt Accusativum cum Infinitivo; ut δει αυτον ελθειν oportet ipsum venire.

V. Sed δεῖν *deesse* absolūte pōnĭtur cum Genitivo; ut μικρου δειν, i. e. μικρου δεοντος.

Regimen participiorum.

I. Participia rĕgūnt casus suorum verborum; ut Ολιγωρῶν τῆς παιδειας contemnens disciplinam.

Obs. 1. Participia ponuntur lŏcō nōmĭnum; ut Τοξων εὖ ειδως, pro ειδημων, arcuum perītus.

Obs. 2. Participium non raro pro Infīnītīvo usurpatur; ut Αγαπῶν με διατελει: persĕvērā me ămāre. Ου παυσομαι γραφων.

Obs. 3. Participia item pro verbo finito usurpantur; ut τις εμε παταξας; quis percussit me.

Regimen adverbiorum.

I. Adverbia loci, temporis, quantitatis, ordinis, causæ, exceptionis *Genitivum* regunt; ut αλλοθι πατρης ωλετο: seorsum a patria periit.

II. Ἁμα, ὁμοῦ, et alia quædam, Dativum pŏstŭlant; ut ἁμα τοῖς αλλοις, simul cum aliis.

III. Μα et νη jurandi Accusativo gaudent; ut μα Δια, per Jovem; νη Δια, per Jovem.

IV. Ω gaudet Nominativo, Genitivo, Accusativo, et Vocativo; *admirantis*, *dolentis* vel *exclamantis*.

V. Ω circumflexum *vocantis* est, et cum Vocativo construitur.

Obs. Alĭquando sōlŭs Genitivus ponitur, ŏmisso adverbio; ut Τῆς τυχης, pro Ω τῆς τυχης! O fortunam!

VI. Optandi partĭcŭlæ, αιθε, ειθε, et ως, præpōnuntur Imperfecto ωφειλον sive οφειλον, et Indefinito secundo ωφελον sive οφελον, sĕquente infinitivo; ut Ηλυθες εκ πολεμου, ως ωφελες αυτοθ' ολεσθαι: Vēnisti ex pugnā, ŭtĭnam ĭbĭ periisses. Hom.

VII. Εως, pro *quamdiu*, omni mŏdo jungĭtur, nĭsĭ Impĕrātīvo.

VIII. Ὅταν et ὁποταν, *quando*, *Subjunctīvo*, interdum *Optatīvo*, *rārĭus Indicatīvo*, junguntur.

Obs. 1. Μη omnibus inservit modis nĭsĭ Indicativo; ut μη μεθυσκεσθε οινω, ne este ebrii vino. Μη θεομαχωμεν.

Obs. 2. Duæ negatīvæ vehementiùs nĕgānt; ut Ου μη πιω: Nequaquam bibam Luc. xxii. 18.

Obs. 3. Plures negatīvæ adhuc vehementius nĕgant, ut ου μη φαγω, non amplius non omnīno bībo.

Duæ autem Negativæ, interventu verbi sepărātæ, affirmant; ut ου δυναμαι μη μεμνησθαι αυτου, nequeo non quin reminisci ipsius.

Obs. 4. 'Ουτω ante consŏnas lŏcum hăbet; ὁυτως et ὁυτωσιν ante vocālēs lŏcum hăbent.

Regimen Conjunctionum.

I. Conjunctiones copŭlatīvæ et disjunctīvæ sĭmĭles cāsus, mŏdōs, et tempora, ni sensus aliud postŭlat, connectunt.

II. Αν, εαν si, επειδαν quoniam, ἱνα ut, καν, etsi, οφρα, ὁπως ut, cum sĭmīlibus, Subjunctīvo gaudent; ut αν Θεος θελη: si Deus velit. *Demosthĕnēs.*

Αν vim hăbens pŏtentialem, omnibus mŏdĭs jungĭtur, præter Imperativum; ut Ειπερ αν ἑωρων, si vidērem.

Αν indēfinītē sumpta iisdem mŏdīs inservit; ut Τους ἂν εγων επιλεψομαι: hos ego legam.

III. Ει, ειγε, ειπερ si, ειποτε siquando, ειπως si quo modo, Indicativo, interdum Optativo, rariùs Subjunctivo, junguntur; ut Ει εξεστι, si licet.

IV. Επει quum, quoniam, Indicativo gaudet, interdum et Infinitivo; ut Επει ἑωρα, quum videret. *Xenophon.*

V. 'Οτι, διοτι quod, καθοτι quatĕnus, Indicativo, Optativo et Subjunctīvo rariùs jungitur; ut Ειπεν, ὁτι βουλεται: dixit quodcunque vult. Xen.

VI. 'Ως quòd, *Indicativo* interdum *Optativo* et Subjunctivo, *Infinitivo* rariùs gaudet; ut ελεγον ὡς δικαιον ῃ, dīcēbant quòd justum sit.

"Ως ut, Indicativo, Optativo, Subjunctivo, Infinitivo, sed Indicativo rariùs gaudet; ut 'Ως συνιωσιν οἱ ακουοντες, ut intelligant auditores. *Lucian.*

VII. "Ωστε *ut, adeò ut*, omnibus mŏdīs jungĭtur; ut 'Ωστε προς Περσην αποσταλκατε, ut ad Persam miseritis. Demosth.

Regimen Præpositionum.

Monosyllabæ Præpositiones.

1. ΕΙΣ, Atticè ες, *ad* et *in*, jungitur Accusativo; ut "Ηλθεν εις δεσποιναν: venit ad heram. Εις ὑδωρ γραφω: in aquam scribo.

Εις Composita *ad*, *in* etiam denŏtat; ut εισπλεω adnavigo, εισαλλομαι insilio.

2. ΕΚ, vel εξ, *ex* Genitivo gaudet; ut Εξ απραξιας πραγματα: ex otio negotia.

Εκ composita auget; ut εκπινω ebĭbo: ĭdem quoque significat quod εξω extra; ut εκβαλλω ejicio.

3. ΕΝ *in* soli Dativo jungitur; ut Εν οικῳ, in domo.

Sed εν per Ellipsin gaudet Genitivo; ut Εν ᾁδου, subaudi οικῳ; in dòmo Plutonis.

Εν composita *in* significat; ut εμβαλλω, injicio.

4. ΠΡΟ *ante* soli Genitivo jungitur; ut Προ θυρῶν, præ foribus.

Προ composita *præ* significat; ut προβαλλω præpono.

5. ΠΡΟΣ cum Genitivo *a* significat; ut Προς Θεοῦ, a Deo.

Προς item *officium* significat; ut Ου προς φιλοσοφου, non est *officium* philosophi.

Προς significat et *coram;* ut προς Επισκοπου, coram Episcŏpo.

Προς Jurandi quoque nŏta est; ut Προς χαριτων, per Gratias.

Προς cum Accusativo *ad* notat; ut Προς γυμνασιον, ad scholam.

Προς item notat *contra;* ut Προς Ῥωμαιους, contra Romanos.

Προς composita valet *ad;* ut προσκαλῶ, advŏco.

6. ΣΥΝ, Atticè ξυν, *cum;* semper Dativo jungitur; ut Συν Θεῷ, cum Deo.

Συν composita conjungit; ut συμβαλλω conjicio.

Dissyllabæ Præpositiones.

1. ΑΜΦΙ cum Genitivo significat *de;* ut αμφι αστερων, de astris.

Αμφι cum Dativo poëticè significat *pro;* ut Αμφι Οδυσσῆι, pro Ulysse.

Αμφι cum Accusativo significat *circa;* ut Αμφι το λυκαυγες, circa diluculum matutīnum.

Αμφι composita *circum* denŏtat; ut αμφιβαλλω circumjicio.

2. ΑΝΑ *per* cum solo Accusativo legĭtŭr; ut Ανα στρατον, per exercitum; sed poetice cum Dativo *in* vel *cum* denŏtat.

Ανα compŏsĭtione *re* significat; ut ανατρεχω recurro.

3. ΑΝΤΙ cum Genitivo significat *pro;* ut αντι αγαθῶν αποδιδοναι κακα, mala pro bonis reddere.

Αντι item valet *contra;* ut Ανηρ αντ' ανδρος ιτω, vir contra virum eat. Hom.

Αντι item compositione valet *contra;* ut αντιστρεφω inverto.

4. ΑΠΟ cum genitivo *a* vel *ab* significat; ut Απο τῆς κεφαλῆς, a capite; απ' αρχῆς, ab initio.

Απο item *propter* dénŏtat; ut απο τοῦ οχλου, propter turbam. Luc. xix. 3.

Απο compositione *auget;* ut αποτεινω extendo.

Απο denŏtat etiam *contrarium;* ut ευχομαι precor, απευχομαι imprĕcor.

Απο item significat *exemplum;* ut απογραφω descrībo.

5. ΔΙΑ cum genitivo *per* significat; ut Δια βιου per vitam.

Δια etiam *cum* significat; ut Δια μαχαιρῶν, cum gladiis.

Δια item *potentiam* denŏtat; ut Δι' ἑαυτῶν, suis viribus.

Δια Accusativo junctă vălet *propter*; ut Δια φοβον, propter timorem.

Δια compositione *di* vel *dis* significat; ut διαιρειν dividěre.

6. ΕΠΙ cum Genitivo *in* denŏtat; ut Βους επι γλωττης, bos in lingua. Επι etiam denŏtat *super*: ut Εφ' ἵππου, super equo.

Επι cum Dativo valet *ob*, *propter*; ut Επι τῳ κερδει, ob lucrum.

Επι item denŏtat *in*; ut Επι τῳ βασιλει, in regis potestate.

Επι valet *super*; ut Επι τῳ θεμηλιῳ, super fundamentum.

Επι etiam significat *post*; ut Επι τουτοις, post hæc.

Επι cum Accusativo *ad* significat; ut Επι τους διδασκαλους.

Επι sed aliam significationem; ut επιτιμαω, reprehendo.

Επι item *propter* denŏtat; ut Επι τουτο, propter hoc.

Επι *contra* significat; ut Επ' εμε, adversus me.

Επι compositione *in* vel *super* denŏtat; ut επιγραφω inscribo.

Επι item significat *sero* vel *post*; ut επιμηθευομαι, post factum consŭlo.

7. ΚΑΤΑ cum Genitivo significat *contra*; ut Κατα Χριστιανων, contra Christianos.

Κατα etiam significat *de*; ut Κατα σπουδαιων, de studiosis.

Κατα in jurando significat *per*; ut Κατα ανδρας, per viros.

Κατα item denŏtat *præ*; ut Κατα χειρων, præ manibus.

Κατα item significat *de loco*; ut Κατα πετρων, de petris.

Κατα Accusativo juncta *secundum* denŏtat, ut Κατα τυπον, ad exemplar.

Κατα item significat *pro*; ut Κατα δυναμιν, pro viribus.

Κατα composita valet *deorsum*; ut Καταβαινω descendo.

8. ΜΕΤΑ cum Genitivo significat *cum*; ut Μετα φιλων, cum amicis.

Μετα cum Dativo poetice significat *inter*; ut Μετα πρωτοισιν, inter primos.

Μετα Accusativo juncta significat *post*; ut Μετα τον πολεμον συμμαχια, post bellum auxilium.

Μετα composita *mutationem* denŏtat; ut μεταφερω transféro.

9. ΠΑΡΑ cum Genitivo *a* significat; ut Παρα κυριου, a Domino.

Παρα significat item *excellentiam*; ut Παρα παντων τυγχανει: Omnes excellit.

Παρα etiam significat *contrarium*; ut Παρα λογου, contra rationem.

Παρα Dativo juncta valet *apud*; ut Παρα τῳ Κυριῳ ελεος: Apud Dominum est misericordia.

Παρα etiam significat *prope*, *juxta*; ut Παρα κακῳ εσθλον εθηκε: Juxta malum bonum apposuit.

Παρα cum Accusativo denŏtat *ad*; ut Παρα σε, ad te.

Παρα item significat *in;* ut Παρα τα μαθηματικα, in studiis mathematicis.

Παρα et significat *præter;* ut Παρα πρεπον, præter decōrum.

Παρα composita *augmentum* aut *diminutionem* significat; ut παρασημος ῥητωρ, illustris aut ignobilis orator.

Παρα etiam *comparationem* significat; ut παραβαλλω confero.

Παρα item significat *contrarium;* ut παρανομος iniquus.

Παρα significat *prope;* ut παρακολουθω proximè sequor.

10. ΠΕΡΙ cum Genitivo valet *de;* ut Περι ψυχης, de anima: et *præ;* ut Περι απαντων, præ omnibus.

Περι cum Dativo *ex* significat; ut ὁν περι κηρι φιλω, quem ex animo amo. Hom.

Περι Accusativo valet *circa;* ut Περι μεσημβριαν, circa meridiem.

Περι significat *in;* ut Περι τα φοβερα ἡ ανδρεια: Fortitudo in terribilibus versatur.

Περι compositione *circum* denŏtat; ut περιπατεω obambulo.

Περι item nŏtat *excellentiam;* ut περικαλλης admŏdum venustus, περιγινομαι præsto.

11. ΥΠΕΡ cum Genitivo significat *pro;* ut Ὑπερ ἡμων; pro nobis.

Ὑπερ item valet *de;* ut Ὑπερ ονου σκιας, de umbra asĭni.

Ὑπερ valet *supra;* ut Ὑπερ κηπων ορος κειται: supra hortos mons jacet.

Ὑπερ cum Accusativo valet *supra, ultra;* ut Ὑπερ ανθρωπον φρονει: supra hominem sapit.

Ὑπερ item significat; *præter;* ut Ὑπερ μοιραν, præter fatum.

Ὑπερ composita *defensionem* indĭcat; ut ὑπερασπιζω defendo.

Ὑπερ etiam denŏtat *augmentum;* ut ὑπερμαινομαι nĭmĭs insanio.

12. ΥΠΟ cum Genitivo significat *sub;* ut ὑπο κολπου, sub sinu.

Ὑπο valet *propter;* ut ὑπο αιδους, propter pudorem.

Ὑπο cum Dativo etiam nŏtat *sub;* ut Ὑπο γην λεοντη πιθηκος: sub pelle leonina simia.

Ὑπο cum Accusativo *subter;* ut Ὑπο γην, subter terram.

Ὑπο composita *sub* denŏtat; ut ὑπογραφω subscrībo.

Ὑπο item *diminutionem* significat; ut ὑποδειδω subvereor.

Ὑπο et *improbitatem* notat; ut ὑποχρυσος aurum adulterinum.

Obs. 1. Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur; ut Ειρηνης περι, de pace.

Obs. 2. Præpositiones, vĭcem sustinent verborum; ut ενι pro ενεστι, licet; επι pro επεστι, inest, adest; περι pro περιεστι, superest; Ανα (*iterum*) pro usurpatur αναστηθι, surge.

Obs. 3. Poëtæ sæpe præpŏsĭtĭōnēs per *Tmēsin* dissolvunt, ut Κατα γαια καλυψε, pro κατεκαλυψε: terra obtexit. Hom.

Notum id sit primum, Romana juventa magistro
Sub Graio didicit linguæ rudimenta Latinæ. BUSBEIUS.

Romani namque omnia Græcis abstraxerunt.

PROSODIA.

1. PROSODIA *rectam* vocum pronunciationem *Græcarum* docet; adeoque primum rēgŭlās tradit quibus earum *quantitatem*, deinde *accentum* ediscere possŭmus: nam syllabæ *accentūs quantitate* ejus est solā regendus:

2. *Græci* antiqui, nullis de *Oxytŏnis*, *Paroxytŏnis*, *Proparoxytŏnis*, *Perīspomĕnis*, et aliis quamplurĭmis, sicut *Nostrates*, regulis unquam usi sunt. Hæc sententia, multorum auctoritate doctorum confirmata est, quorum nulli, quos consului, ullum *Accentuum* usum sensere aut experti sunt.

3. Quisnam Græcorum ab *Inacho* ad *Codrum*, vel a Codro usque ad *Archiam* poetam, *regulas de promovendo*, vel *retrahendo vocum Accentum Græcorum* unquam audivit? Quis tandem veterum aut recentiorum Græcæ gentis, sic de monosyllaborum *accentu* scripsit? "Τις indefinitum sæpe servat "suum *accentum*." "ου vel ουκ *acuitur* ante quodvis punc-"tum;"—"Εξ positum casui acuitur quandoque."

4. Quocirca, Græcos antiquos *accentus* cognitionem a *quantitate* intellectā omnino duxisse, statuĕre possŭmus. *Editor.*

Notanda.

Accentuum omnium Græcorum omnis hodie ratio præpostera est et perversa. BENTLEY.

As to the *Accents*, I have wholly omitted any rules concerning them; and I should be glad to see these shackles, of our own putting on, taken off for ever: they had their rise in barbarism, when the true pronunciation was lost; and have ever since answered, either no purpose at all, or a very bad one. For, that the Greeks did not use them, is plain (as *Vossius* has observed) both from their inscriptions and ancient coins—*Græcos non solere signare Accentiunculas et lapides arguunt et vetera numismata* STACKHOUSE.]

Vossius, *Grævius*, *H. Stephanus*, and many other learned men assert that the *Ancients* never practised the *Accents*, but they conjecture that their rise and continuance proceeded either from the error of ignorant and inconsiderate transcribers, or from the invention of some modern puzzling grammarians.

For, that the *Accents*, now used, are of a *modern* date, say

Quantitas syllabarum *Regulis* seu *Auctoritate* cognoscitur.
Quantitas syllabæ ejus tempus seu moram mētītur.
Syllaba *brĕvis* unius est tempŏris, *longa* vero duorum.

De Quantitate Syllabarum.

Vocales *longæ* η, ω; *breves* ε, ο; *ancipites* α, ι, υ.
Nulla difficultas adest pronuncianti η, ω; ε, ο.
Omnis autem difficultas est pronuncianti α, ι, υ.

---

they, appears plainly from hence, that there are none ever found on ancient monuments or coins, nor indeed in any authors themselves of nine hundred or a thousand years standing.

Obs. To these rules of accent, and those referred to, I might, with *Mr Weller* and *Dr. Busby*, have added large and tedious tables of *oxytones*, ποιητὴς, ἀγαθά, &c. *paroxytones*, πρακτέος, ἀηδόνος, &c. *proparoxytones*, Μενέλεως, μητρόκτονος, &c. *perispomenons*, Ποσειδῶν, γῆ &c. *properispomenons*, τριταῖος, ὀχῖνος, &c. *Barytones*, ἀέρος δῆλος, &c.—could I have seen that they can be of any use to learners. HOLMES.

Observations on Accents from *Messieurs De Port Royal.*

I. It is proper to observe here, that the rules of *quantity* are the foundation of the *accents.*

II. By the knowledge of ETYMOLOGY, and the *origin* of words, we may attain to that of *quantity* and *accent*, and frequently even of ORTHOGRAPHY. Thus we see that ῥᾴθυμος, *idle, effeminate,* must be written with an ι under α in the first syllable, and a θ in the second, because it comes from ῥᾳδίως, *facilis*, and θυμος, *animus*. Thus we say αὑτη with a rough breathing, because it comes from ἡ αὐτη, hæc.

III. The *accent* and *breathing* are frequently of use in distinguishing several words from one another; as εἰ, *if*, εἶ, es, *thou art:* ὁ, hic, ὅ, quod, *which:* ἡ hæc, *she;* ἥ, quæ, *which;* ἤ, vel, *or*, quam, *than*, alioqui, *otherwise;* ἦ, dixit, *he has said* or ἦν erat, *he was;* ᾖ, sit, *he may be;* ᾗ, cui *to whom;* ἧ, suæ.

In like manner, ἀλλὰ sed, *but;* ἄλλα, alia, *other things;* ὦμος, ου, *the shoulder;* ὠμὸς, *cruel:* ἐχθρὰ, *hostile things;* ἔχθρα, *enmity:* εἶσι, *he goeth;* εἰσὶ, *they are:* κρίνω, *I judge;* κρινῶ, *I will judge:* στρέβλη, *rack* or *torment;* στρεβλὴ, ῆς, *crooked:* ζωὸν, *alive;* ζῶον, *an animal:* τὸ κῦδος, *glory;* ὁ κυδὸς, *disgrace:* μόνη, *alone;* μονὴ, *a mansion.*

IV. Sometimes words are neither distinguished by the *accent* nor by the *breathing;* the difference therefore must be

De quantitate Vŏcaliŭm *et* Dĭphthŏngorum.

Rĕg. I. Naturâ longa est omnis *Syllaba circumflexa* aut *contracta.*

Vocales η, ω; et omnēs *Diphthongi* sunt *longæ;* ut πῦρ, τιμᾷ pro τιμαει, λῆλω, πλοῦτοις.

Exc. Vocales autem longæ et Diphthongi, pŏsĭtæ ante aliam *Vocalem* aut *Diphthongum,* aut etiam *liquidam,* fiunt ancĭpĭtēs; ut,

> Χαιρετε, κηρυκες, Διος αγγελοι ηδε και ανδρων.
> Αξω ἑλων, ὁ δε κεν κεχολωσεται ὁν κεν ικωμαι.
> Αλλοι μεν ρα θεοι τε και ανερες ἱπποκορυσται.
> Πεμψαι επ᾽ Ατρειδῃ Αγαμεμνονι ουλον Ονειρον. *Homer.*

---

found out by the sense, and by the context; as οὗ, ubi, *where;* οὗ, cujus, *of whom:* ἦτε, eratis, *ye were;* ἦτε, sitis, *ye may be:* ἐρευνᾶτε, investīgātis, *ye search;* ἐρευνᾶτε, investīgātĕ, *search ye:* γινωσκουσι, existĭmant, *they think;* γινωσκουσι, existimantibus, *to those that think:* ἐν τῇ θλιψει (in the dative singular) ᾗ θλιψει (third sing. fut. act. indicat.) σε ὁ ἐχθρος σου, Deut. xxviii. 57. *in the affliction wherewith thy enemy will oppress thee;* πεισομαι, *I will persuade,* or *I will believe* or *obey,* taken from πειθω; πεισομαι, *I shall suffer,* for πησομαι, taken from πηθω, whence comes πασχω, *to suffer:* ἡ ποσις, εως, *a potion* or *draught;* ὁ ποσ -ις -εος, *a husband:* μην, *nevertheless;* μ- ην -ηνος, *a mouth:* ἔστησαν δυο (Indefinitum primum actīvæ) *they presented two of them,* Acts i. 13. οἱ ἔστησαν πορρωθεν (Indef. 2. active) *who stood at a distance from him,* Luke xvii. 12.

V. Since we are upon this subject, it will not be improper to observe, that there are several other methods of distinguishing between words, as by the gender: as ὁ ἅλς, ἁλος, *salt;* ἡ ἅλς, ἁλος, *the sea:* ἡ βατος, ου, *a bramble-bush;* ὁ βατος, ου, *a sort of liquid measure.*

[Sunt et apud Latinos voces haud paucæ ejusdem *formæ, nominis,* et *pronunciationis;* sunt et multæ diversæ *quantitatis,* et *accentus,* quæ *sensu* et *quantitate* solâ distingui possunt; *nonnullæ* quarum hic *sequuntur.* Amāre-ămārĕ, măre-măris-maribus -ōrīs, ōrĭs, ĕs; ēs, esse, esse, lĕgis, lēgis, lĕgi, lēgi, lĕgit, lēgit, lĕgĭmus, lēgĭmŭs, ĕdĭtis, ēdĭtis.]

Reg. II. *Vocales*, ε, ο, sunt naturâ breves: ut,

Αρχετε βωκολικας, μῶσαι φιλαι, αρχετε αοιδας. Theocritus.

Græci Poetæ raro, sicut Latini, elidunt α, ε, ι, ο, αι, οι *finales* versibus suis, cum vox proxima incipiat a *vocale*.

Exc. Sed Vocalis brevis ante mutam, sequente Liquidâ; item ante πl, κl, μν; et nonnunquam ante solam Liquidam communis redditur; ut,

Μετρα δε, τευχε θεοισι, το γαρ μετρον εςι αριςον.
Ἡρωων, αυτως δ' ελωρια, τευχε κυνεσσι.

De Quantitate α, ι, υ, *in* prioribus Syllabis.

Reg. III. Α, ι, υ, ante Vocales, plerumque brevia sunt; ut,
Exc. 1. Α penultĭma nominum in αων, crescentium per ο, et femininorum propriorum in αις, longa est; ut, Μαχαων, Θαϊς.
Exc. 2. Ι penultĭma Nominum in ιων, -ιονος (exceptis Comparativis quæ ferè brevia sunt) longa est; ut, βραχιων.
Sed Nomina in ια penultimam habent communem, sæpius tamen correptam; ut Σοφια.

Reg. IV. Α ante Consonantes β, γ, δ, θ, κ, λ, μ, ν, π, ρ, σ, τ, φ, χ, plerumque brevis est; ut,
Αλλα κακως αφιει κρατερον δ' επι μυθον ετελλε. Hom.

Reg. V. Ι ante β, γ, δ, θ, κ, λ, μ, ν, π, σ, τ, φ, χ, brevis est; sed ι *ante* vel *post* ρ producitur ut plurimum; ut λιρος.

Βριθυ μεγα στιβαρον, τω δαμνησι στιχας ανδρων. Hom.

Exc. Sed *Dissyllaba* in -ινη, et Nomina in -ικη, ιτη, ιτης *penultimam* habent *longam*; ut, Δινη, νικη: sed δι in δικη brĕvis.

Reg. VI. Υ, ante β, δ, θ, κ, λ, ν, π; ρ, τ, φ, corrĭpĭtur; ut,
Υμεις, μαρτυροι, εςε, φυλασσετε δ' ορκια πιςα. Hom.
Exc. 1. Sed υ ante γ, μ, σ, χ, plerumque *producitur*; ut, ῡμεις.
Exc. 2. Est υ longa in *penultimâ* Verbâlium in -υτηρ, υτης, υτος, υτωρ; ut, λυτηρ, μηνυτης, κωμυτος, ῥυτωρ: paucis in -υτος exceptis.
Exc. 3. *Longa* etiam sunt *Dissyllăba* in -υλη, υνη, υνος; *Adverbia* in υδον; ut βοτρυδον, in mŏdum racēmi, sunt longa.

Reg. VII. Α, ι, υ, ante -μα, in quamplurimis *neutris* sunt *longa*; ut, κλιμα, χυμα.

POSITIO.

Reg. VIII. *Vocalis brĕvis* ante duas Consonas aut duplĭcem in *eadem* dictione, aut *diversis*, positione *longa* est.

Κιλλαν, τε ζαθεην Τενεδοιο τε, ιφι ανασσεις. Hom.

De Derivatis et *Compŏsĭtis.*

IX. Derivata tĕnēnt mensūram primogēnōrum; ut νικη victoria, τιμη honor, ατιμος inhonoratus.

Privativa a, in Compŏsĭtionĕ corrĭpĭtur; nĭsĭ proptĕr dŭās sĕquentēs brĕvēs syllăbās, ubi sæpe prōdūcĭtur.

Particŭlæ ĕtĭam ζα, αρι, ερι, βρι, δυς, in Compŏsĭtĭone præfixæ corrĭpĭuntŭr.

De Incremento Nominum.

A.

1. A Incrementum *Genitivorum* Æolicum est *longum;* ut, Αινειαο, Ænēæ, Μουσαων, Musarum.

2. A Incrementum tertiæ, brĕve est *neutris* in α, ας, αρ; ut σῶμα, σωματος; κερας, κερατος; νεκταρ, νεκταρος.

A in *Fœmininis* et *Masculinis* in ας; ut Παλλας, Παλλαδος, ὁ μελας, μελανος, breviatur.

A est *breve* Nominibus in ψ; ut Αραψ, Αραβος.

A est *breve* plurimis ξ; ut κολαξ, κολακος.

A est *breve* in Masculinis et Fœmininis in αρ et λς; ut ὁ μακαρ, μακαρος: ἡ ἁλς, ἁλος: excipe ψαρ, ψαρος.

3. A *Genitivus* in ᾶνος *longum* est; ut τιταν, τιτᾶνος, præter in ταλανος et μελανος.

4. *Genitivus* in αος, à Nominibus in αυς brevis est; ut ναυς, ναος.

Penultima Dativi pluralis in Nominibus quæ *Syncopen* patiuntur *est brevis;* ut ανδρασι, μητρασι, πατρασι.

De Incremento Nominum.

I.

1. I. breve est in Incremento *Neutrorum;* ut το μελι μελιτος.

2. I. est breve in Fœmininis et Masculinis in ιδος, ιος, et ιτος; ut ερις, εριδος.

I item in Fœmininis in ιδος, est breve; ut ἡ πατρις, πατριδος, patria.

3. I Incrementum *longum* est in *Fœminīnis* et *Masculīnis* quæ duas habent Terminationes in recto; ut δελφις; et δελφιν, δελφινος.

I quŏque est *longum* in Monosyllabis; ut ἰ vel ἡ θιν, θινος: Sed I Incrementum in Διος a Δις est breve.

4. I Incrementum Nominum in ιξ, et ιψ, in quamplurimis breve est; ut ἡ θριξ, τριχος; ἡ χερνιψ, χερνιβος.

De Incremento Nominum.

Υ.

1. Υ Incrementum brĕve est in *Monŏsyllăbis* in υς, item in *Circumflexis* in υς et υρ, et *Neutrĭs* in υ; ut μῦς, μυος; μαρτυς, μαρτυρος; το γονυ, γονυος.

2. Nomina in υν, quæ etiam in υς desĭnunt, habent *longum incrementum*; ut Φορκυς et Φορκυν, Φορκυνος, Phorcys.

3. In ξ et ψ dēsĭnentia ferè habent *breve Incrementum*; ut ονυξ, ονυχος; χαλυψ, χαλυβος.

Sed γρυψ, γρυπος gryps; et γυψ, γυπος vultur, *augentur longa*.

Quantitas Verborum.

1. *Immutabilis Vocalis* eandem quantitatem in præsenti et imperfecto per omnes voces modos et participia habent; ut κρινω, εκρινον, κρινομαι, εκρινομην, κρινων κρινομενος.

2. Verba in ανω *Penultimam* habent brevem; ut λανθανω, lateo, λαμβανω, capio.

Sed αυξανω, augeo; ικανω, venio; κιχανω, invenio, habent penultimam *longam*.

3. Verba in υνω habent penultimam *brevem* in Præsenti et Imperfecto; ut μολυνω, contamino.

4. Verba in ιω et υω quoddāmmŏdo *penultimam* habent *communem*.

5. *Quantitas* Futurorum et Indefinitorum ex Verborum formatione sătis constat.

6. Penultima *Indefiniti primi* in quarta Conjugatione *longa* est; ut εκριναν μεγα νεικος· judicaverunt magnam litem.

7. Penultima *Perfecti Activi* aut *Medii* plerumque brevis est; ut, τετυφα, τετυπα.

8. Porro si *anceps* sit brevis, in *Futuro* vel *Indefinito* primo est quoque *brevis* in *Perfecto activæ* et *passivo* etiam in *Indefinito* et *Futuro* primo *passivæ* omnium modorum; ut γελαω, γελασω, γεγελακα, rideo.

9. Penultima tertiæ pluralis Perfecti in ασι semper longa est.

10. Penultima Participii *fœminīni* Indefiniti primi in -ασα longa est; ut τυψασα.

Quantitas Verborum in *μι*.

1. Propria reduplicatio Verborum in *μι*, nisi obstet pŏsĭtio, brevis est; ut τιθημι· ιστημι.

2. Α *primæ* in *μι*, ubīque *corrĭpĭtur*, extra tertiam persōnam pluralem præsentis Indicativi, modum Subjunctivum, et Participia activæ Vocis.

3. Υ *penultima* Verborum in υμι, in Indicativo singulari *Activæ* producitur; ut δεικνυμι—υς—υσι. In cæteris corripitur. Sed in Dissyllabis Vocis activæ ubique producitur; ut ιδυτην. Infinitivus verborum in -υμι: ut ζευγνῦναι, est longus.

Quantitas α, ι, υ, *in* ULTIMIS SYLLABIS.

Si α, ι, υ, *anceps* sit *longa* in ultima Vocis rectæ; *manet longa* plerumque in *ultimâ* Vocis variatæ. Si υ, ι, π, sit *brevis* vel *communis*, *quantitatem* servat in Accusativo et Vocativo singularibus.

2. Finita in α, αν, αρ, in ι, ιν, ις, in υ, et υς *corripiuntur;* ut τραπιζά, αν, αὖταρ, μελι, παλιν, πολις, σῦ, βαθυς.

Exc. 1. Sed *longa* sunt *desinentia* in ια, αν, δα, et pleraque in ρα desinentia, non præcedente Diphthongo; ut Χαρα.

Exc. 2. Masculina in αν, desinentia; ut τιταν sunt *longa*. Desinentia item in εια, à Verbis in ευω; ut προφητειας; et in ια, præter Δια, μια, ποτνια, sunt *longa*.

Adverbia, præter ὁταν quando, sunt *longa*.

Exc. 3. Monosyllaba in αρ et ις, præter δις, τις, sunt *longa*.

Adverbia, in τι, sed non in στι, exeunt *longa*

Nomina *tertiæ* in ιν, ινος; ut δελφιν, δελφινος, sunt longa.

Exc. 4. Articuli fœminini dualis numeri longantur; ut τα.

Vocativus Nominum in ας primæ et dualis Nominum primæ est *longus*..

Exc. 5. Mŏnosyllaba in υς finita sunt *longa;* ut μυς, mus.

Participia desinentia in υς sunt longa; ut ζευγνυς.

Nōmĭna quæ declinantur per υος; ut ιλυς limus, sŭnt *longa*.

Hæc *longantur;* κωμυς, fasciculus; αρκυς, rete; αχλυς, caligo.

3. Nomina in ΑΣ finita longa; ut Αινειας, τας μυσας, τυψας.

Exc. 1. Nomina in ας, αδος; ut ἡ λαμπας, ὁ μεγας, το σελας, sunt brevia.

Exc. 2. Accusativi plurales *tertiæ* in ας, *exeunt breves;* ut τιτανας, etiam ἡμιας· ὑμιας, σφιας, desĭnunt *breves*.

Exc. 3. Secunda persona singularis *Indefiniti primi* et *Perfecti activi;* ut ετυψας, τετυφας desĭnit *brevis*.

Exc. 4. Adverbia in ας ut ατιμας, quiete; εκας, procul; desĭnunt *brevia*.

In YN fininita corripiuntur; ut πολυν, βραδυν, συν, τοιουν.
Excipiuntur. *Nomina* in υν, υνος; ut μοσσυν turris, sunt *longa*.
Nomina in υν ab υς, υος; ut ιλυς, ιλυν lutum, sunt *longa*.
Prīma persōna verborum in υμι; ut εζευγνυν, est *longa*.
Circumflexæ voces in υν; ut μῦν murem, νυν nunc, sunt *longa*.
Fīnīta in YP; ut ψιθυρ, ψιθυρος; πῦρ, πυρος, ignis, sunt *longa*.

Auctoritas Poetica est *alia ratio* cognoscendi *quantitatem* syllabarum quæ quibusdam perhibētur certissima; non omnino res se ĭta habet; merito et jūrĕ vŏcētur

Licentia Poetica.

Nullis ĕnim lĕgĭbus, *Poetæ* constricti *longas vŏcālēs* corrĭpiunt, et *brĕvēs* longant; *ĭĭdem* in eādem dictione, in eodem versu breves *prodūcunt* et longas *corripiunt:* et sīvĕ *metri necessitate* cogantur, sive numerorum varietate; elegantiæ, symphoniæ studeant; sive etiam furori suo et αυθαδιᾳ, obsequantur; cunctis superiorem rēgŭlis sibi vendicant licentiam. Unum et alterum *poeticæ licentiæ* exemplum e pluribus accipe.

Αρες, Αρες, βροτολοιγε, μιαιφονε τειχεσιπλῆτα. Hom.

Πολλακις, ω πολυφαμε, τα μη καλα καλα πεφανται Theoc.

Figūræ Dictionis:

Prosthĕsis est, cum Litera vel Syllaba principio dictionis additur; ut σμικρος, pro μικρος, parvus.

Aphærĕsis est, cum Litera vel Syllaba principio dictionis aufertur; ut αῖα pro γαῖα, terra.

Epenthĕsis est, cum medio dictionis Litera vel Syllaba interseritur; ut ηγαγον pro ῆγον, duxi.

Syncŏpe est, cum Litera vel Syllaba è medio dictionis subtrahitur; ut ευραμην pro ευρησαμην, inveni.

Paragōge est, cum fini dictionis Litera vel Syllaba adjungitur; ut εγων pro εγω, ego. *Huic* possunt addi φι vel φιν.

Apŏcŏpe est, cum fini dictionis Litera vel Syllaba detrahitur; ut δῶ pro δῶμα, domus.

Antĭthĕsis est unius vel plurium Literarum commutatio; ut θαλαττα pro θαλασσα mare.

Metaplasmus est mutatio terminationis in eodem casu; ut αλκι pro αλκῆ, robori.

Metathĕsis est Literarum ordo mutatus; ut καρτος pro κρατος, robur.

Synalæpha est elisio Vocalis ante alteram in diversis dictionibus; ut τάμα pro τα εμα, mea.

Diærĕsis est, cum ex unâ syllabâ dissectā fiunt duæ; ut παϊς pro παῖς.

Synærĕsis est, cum duæ Vocales in unam ita coëunt, ut ambæ serventur; ut τειχει pro τειχεϊ.

Crasis est, cum una vel plures coëuntium Vocalium mutantur, ut τειχη pro τειχεα, τενεκα pro τε ἑνεκα.

Hæc *Crasis exempla* tironibus erit utile observare. Τενθεν pro τε ενθενδε; κατα pro και ειτα; καν pro και αν; κει pro και ει; καγω pro και εγω; καπειτα pro και επειτα; κακ pro και εκ; τεμον pro τε εμον; εγωδα pro εγω οιδα; ἀυτος pro ὁ αυτος, idem; χὡπως pro και ὁπως; ωνθρωπος pro ὁ ανθρωπος; θωπλα pro τα οπλα; μεςιν pro μοι εςιν; per *crasin* et *echthlipsin*, θατερα pro τα ετερα.

Apostrŏphus est, cum elīduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sĕquēnte dictiōne à Vocali vel Diphthongi incipiente: sed hoc non raro omittunt Græci; cum sæpius non elīdunt α, ε, ι, ο, αι, οι; ut,

Ω γυναι ἦ μαλα τετο επος νημερτες εειπες. Hom.

Cæsūra est, cum post pedem finītum *Syllăba brevis* in fine dictionis *prodūctur*, eaque fit apud *Græcos* post *primum*, *secundum*, *tertium*, *quartum*, et etiam post *quintum* pedem; ut,

Ου χρη παννυχιον ευδειν βουληφορον ανδρα. Hom.

I. *Carmen Hexametrum.*

Μηνιν αειδε θεα πηληιαδεω Αχιληος
Ουλομενην, ἡ μυρι᾽ Αχαιοῖς αλγε εθηκε. Hom.

Attămen Græci sæpe *Spondæum* habent quinto loco.

Στεμματ᾽ εχων εν χερσιν ἑκηβολε Απολλωνος.
Ου γαρ εγω Τρωων ἑνεκ᾽ ηλυθον αιχμητεων.

II. *Carmen Hexametrum* et *Pentametrum.*

Παιγνιον εςι τυχης μεροπων βιος οικτρος αλητης,
Πλετε και πενιης μεσσοθι ρεμβομενος.

III. *Carmen Iambicum* purum.

Ὁ ταν ςυγῇ τις ανδρα, τον θεον φιλεῖ.

IV. *Carmen Asclepiadæum.*

Πορνη και βαλανευς ταυτον εχες᾽ εθος,
Εν ταυτᾳ πυελα τον τ᾽ αγαθον λεει,

V. *Carmen Sapphicum.*

Φαινεται μοι κεῖνος ισος θεοῖσιν
Ἐμμεν ανηρ, οςις εναντιος τοι
Ἱζανει, και πλασιον ἁδυ φωνευσας ὑπακεει.

Qui de his quinque aliisque Poetarum carminibus Græcorum plura cognoscere vellet, Prosodiam *P. Wilson*, L.L.D. Et in Colleg. Columb. Neo. Ebor. Litt. Lat. et Græc. Prof. perlegat; necnon et Prosodiam Græcam *Georgii Dunbar*, S. R. S. E. Et in Academia Edinensi, Litt. Græc. Prof. qui fusiùs rem ordine panderunt.

Quæstiones.

Quamobrem *regulæ* et *observationes* de *promovendis* et *retrahendis* accentibus, quæ vulgò institutionibus Grammaticalibus notantur, his ita neglectæ fuerunt? Q. An crēdis *Nostrates*, aut *Peregrīnos* erudītos, ullum sensisse vel revērā usum fuisse expertos accentibus perlegendis? Q. Unde igitur est omnino ducendus, et optime discendus syllabarum accentus? R. A *quantitate* recte intelligendā. Quisnam ex accentibus ullum discentibus præbet usum; R. Circumflexus. Q. Quisnam e spiritibus præbet usum? R. Asper solus.

DE DIALECTIS.

Dialectus, a διαλεγω *loquor*, est loquendi forma, varia à communi, et certæ cuidam provinciæ seu populo peculiaris.

Dialecti numerantur vulgò quatuor; *Attica*, *Ionica*, *Dorica*, et *Æolica*, quibus addatur *Bœotica*. *Poetæ* omnes miscent pro arbitrio, et dialectum suam insŭper suo jure cudunt.

Hæ pauculæ ex fere innumeris selectæ sunt.

In Orthographiâ.

Attici pro ρ posteriori sæpe scrībunt σ; ut Θαρσος pro θαρρος.

Attici pro σ scribunt ξ in συν et inde natis; ut ξυμφορα.

Attici pro σ medio, scribunt non rarò δ; ut Ιδμεν pro ισμεν.

Attici pro σσ scribunt ττ; ut Θαλαττα; et pro λ scribunt γ.

Attici pro ει scribunt η; atque pro η vicissim scribunt ει.

Attici amant plurimum ω; et scribunt ι pro α, et ω pro ο.

Attici *Contructionibus* et *Crasi* imprīmis gaudent, etiám in diversis vocăbulis.

Iones pro ε penultimâ frequentur ponunt α; ut μεγαθος, ταμνω pro μεγεθος, τεμνω.

Iones pro π in Interrogativis et Redditivis scribunt κ; ut κοσα pro ποσα.

Iones pro σσ, scribunt ξ; ut διξαι pro δισσαι, duplicēs.

I. The *Attic* dialect was used at Athens by *Thucydĭdēs*, *Aristophănēs*, *Plăto*, *Isocrătēs*, *Xĕnophōn*, and *Demosthĕnēs*.

II. The *Ionic* dialect, differing very little from the ancient Attic, was used by *Hippocrătēs*, and *Herodŏtūs*.

III. The *Doric* dialect was used first at *Lacedæmon*, and *Argos*; afterwards in *Epīrus*, *Libya*, *Sicily*, *Rhodes*, and *Crete*. It was used by *Archimēdes*, *Theocrĭtus*, and *Pindar*.

IV. The *Æolic* dialect was used at first in *Bœotiă*, and afterwards in *Æolia*. The chief writers were *Sappho* and *Alcæus*; and we find it occasionally used by *Theocrĭtus*, *Pindar*, *Homer*, and others.

Iōnēs assūmunt ι post ε; ut ετελειετο pro ετελειτο, et ω post ο.
Iones gaudent Metăthĕsi; ut τετρατος pro τεταρτος quartus.
Iones præcĭpuè gaudent resolutione diphthongorum et circumflexarum vocalium; ut κληϊσθεντες pro κλεισθεντες.
Iŏnes pōnunt *tĕnues* pro aspirātis; ut εποραν pro εφοραν.
Iones, dissimiles *Atticis*, contractionibus pĕnitus abstĭnent.
Vocalis *Ionibus* usitatissima est η.

Dōres usurpant α pro η; ut φαμα pro φημη fama.
Dores pro ι usurpant α; ut πιαζω pro πιεζω premo, εγωγα.
Dores scribunt α pro ου; ut χρυσα pro χρυσου.
Dores pro ω scribunt α; ut πρᾶτος pro πρῶτος primus.
Dores pro ει scribunt α; ut κλᾶδας pro κλεῖδας clāves.
Dores usurpant η pro α; ut ζῆν pro ζᾶν vivere.
Dores usurpant η pro ει; ut κοσμῆν pro κοσμεῖν ornare.
Dores scrībunt ω pro οι; ut πωμην pro ποιμην, pastor.
Dores ω pro ου; ut μῶσα pro μοῦσα musa, ὤνεκα pro οὔνεκα.
Dores scrībunt ν pro λ; ut ηνθε pro ηλθε.
Dores utuntur αι pro ει; ut αιθε pro ειθε utinam.
Dores scribunt ευ pro ου; ut αλευμαι pro αλουμαι saliam.
Dores οι scribunt pro ου; ut τυπτοισα pro τυπτουσα verberans.
Dores scribunt σδ pro ζ; ut συρισδω pro συριζω sibilo.
Dores scribunt σ pro θ; ut Σιος pro Θεος Deus.
Dores κ pro τ; ut ποκα et ὄκκα, pro ποτε et ὅτε, aliquando.
Dores contra usurpant τ pro κ; ut τῆνος pro κεῖνος ille.
Dores pōnunt quoque χ pro θ; ut ορνιχες pro ορνιθες aves.
Dores ex omnibus vocalibus maxime gaudent α.

Æŏles utuntur ι pro α; ut θερσος pro θαρσος audacia.
Æoles utuntur ω pro ο; ut κῶρος pro κορος puer.
Æoles scribunt contra ο pro ω; ut ερος pro ερως amor.
Æoles αις pro ας; utuntur ut καλαις pro καλας bonas.
Æoles utuntur ππ pro μμ; ut οππατα pro ομματα oculos.
Æoles β ante ρ utuntur; ut βρακος pro ῥακος pannĭculus.
Æoles aspirationem rejiciunt omnīno, ut ηλιος pro ἥλιος sol.
Æoles extrīto ι diphthongi consŏnam sequentem geminant; ut σπερρω pro σπειρω, χερρες pro χειρες, εμμι pro ειμι.

In Etymologiâ.

Æŏles Numerum Dualem tollunt haud unquam usi.
Dores in *Articulis* οι et αι *præpositivis* scribunt τοι, ται.
Iones pro ου *rĕlatīvo* utuntur ὅτευ—pro ᾧ *D.* utuntur ὅτεῳ.
Attici pro ᾧ Dativo singulari *Articuli* præpositivi scribunt ὅτῳ.
Attici et *Iones* pro ὧν Genitivo plurali scribunt ὅτεων, ὅτεοισι.
Cæteræ variationes *Articulorum* agnoscentur ex analogiâ.

In *Nominum* Declinatione *primâ.*

Pro α dicitur η *Ionice:* pro η dicitur α *Dorice* et *Æolice.*
Pro ου — εω *Ionice:* — pro ου — α *Dorice:* pro ου — ευ *Æolice.*
Pro ου — αο *Æolice:* — pro ου — αο *Bæotice.*
Pro ου Gen. Sing. primæ Declinationis *Poetæ* scribunt εω.
Pro αν et ην *Masculīnum* ταμιαν, τελωνην *Iones* scribunt -εα.
Pro ων Genitivo plurali *Iones* scribunt εων; ut προφητεων.
Pro ων Genitivo plurali *Dores* scribunt αν; ut τιμᾶν.
Pro ων Genitivo plurali *Æoles* et *Bæoti* scribunt αων.
Pro αις Dativo plurali *Iones* scribunt ης et ησι; ut τιμησι.
Pro αις Dativo plurali *Dores* scribunt αισι; ut τιμαισι.
Pro ας Masculino *Iones* scribunt εας; ut τελωνεας.
Pro ας plurali Fœminino *Æŏles* scribunt αις; ut τιμαις.

In *secunda* Declinatione.

Pro ου *Iōnĭcē* οιο, pro ου *Dōrĭce* ω, pro ουν, *Pōetĭce* οιιν.
Pro οις, *I.* scribunt οισι, ως et ος *D.* pro ους -ος, *D.* ως *Æŏles.*
Pro *Atticis* Genitivum et Dativum ω,ῳ, scribunt *Poetæ* ωο,ῳο.
In nominibus *formæ mixtæ*, pro εα -ω *A.* ων *Æ.* ῶν *Ionice.*
Nominativo plurali-ως *Æolice;* ut αιδως, sic ūtĭtur *Alcæus.*

In *tertia* Declinatione.

Poetæ pro υν scribunt υα; ut αχλυα pro αχλυν, calīgĭnem.
Æoles pro σι Dat. Pl. scribunt τοις; ut γεροντοις pro γερουσι.
Attici usurpant Vocativum (i. e. formâ) pro Nominativo.
Attici in *prima* contractorum pro εα Accusativum singularem scribunt ην; ut Αριστοφανην.
Iones et *Poetæ* in *secunda* contractorum pro ι penultima in obliquis scribunt ε *Ionice* η *Poetice.*
Iones pro ε penultima nominibus in ευς vel υς, scribunt η.
Attici in Primitivo *Pronomine* pro εγω scribunt εγωγε.
Æoles in Primitivo pro εγω scribunt εγων, εγωνη, εγωνγα.
Æoles in Primitivo pro εγω, -εγων. *Bæoti* pro εγω ιωγα,-ιωνγα.
Adjectiva trium terminationum *Attici* flectunt per *duas.*
Dores et *Æŏles* scribunt in *Duali* pro νωι, νῶ,—ἄμμε.
Dores et *Æŏles* scribunt in *Plurali* pro ἡμεις, ἁμες, et αμμες.
Æŏles scribunt pro ἡμεῖς,—ἡμων et ἡμιν.
Dores pro συ scribunt τυ, τυγα, τυνη; et in *obliquis* τευ,τοι,τε.
Dores et *Æŏles* in *Duali* pro σφωι, σφῶ scribunt ὑμμε ὀμμε.
Dores et *Æŏles* in plur. pro ὑμεῖς; ὑμῖν scribunt ὑμμες, ὑμμιν.
Dores et *Æŏles* in plurali pro ὑμεῖς scribunt ὑμμας, ὑμμες.

Sed notandum est ν terminationem *Genitivi* singularis omnium primitivorum efferri per ιο et -οιο *Ionice*, -ευ *Poetice*, εοθεν et εθεν *Attice* et *Poetice*.

Iōnes pro ε Accusativo singulari ab ου *Genitivo*, scribunt ἕ.

Dores scribunt pro ε, Accusativo singulari μιν et νιν; sed Μιν poeticum [uti fere et ἑμιν et τιν in sing.] indeclinabile est, et per omnes oblīquos omnisbusque in numeris usitatum est.

Dores pro σφας, scribunt σφε et ψε. *Dores* pro σος scribunt τεος.

Poetæ pro ὁς quod est *Pronomen* possessīvum scribunt ἑος.

Dores à propriis sibi Nominativis pluralibus nova cūdunt possessiva, ἁμος et ὑμος. Sic et σφος.

Iones in ἑτος et αυτος et inde compositis intersĕrunt ε ante vocales longas vel diphthongos (excepto Nominativo plurali) ut τετεω, ἑμαυτεω, &c.

Attici addunt ι nominibus, et adverbiis ad rem præsentius indīcandam; ut ὁυτοσι, τετι, ταυτι νυνι, *jam nunc*.

Augmenta, *literæ mediæ*, et *terminationes* verborum sic variantur *dialectis*.

I. *Augmenta* mutantur; syllabicum mutatur in tempŏrāle.

Attici immutabiles ει et ευ mutant in η, et ηυ; ut ημελλον pro εμελλον, ηὐχομην pro ευχομην.

Attici etiam loco reduplicandarum λε et με in quibusdam adhĭbent ει; ut ειληφα, ειμαρμαι pro λεληφα, μεμαρμαι.

II. *Augmenta* multiplicantur *Attici* et *Poetæ* præponunt ε temporibus quovis modo inchoatis; ut εειπα, εηκα.

Attici utuntur et augmento syllabico et temporali ut ἑωρων.

Attici in verbis ab α, ε, ο, incipientibus duas priores literas geminant; ut ερηρεικα pro ερεικα ab ερειζω.

Attici, si postea tres *syllăbas* excesserit dictio, *tertiam* corripiunt; ut εληλυθα pro εληλευθα, quod pro ηλυθα.

Iones in utroque indefinito utuntur reduplicatione per omnes modos; ut τετυφα, κεκαμον, pro ετυψα, εκαμον.

Iones quandōque reduplicationem ad *futurum secundum* extendunt; ut τεταγω, pro ταγω.

Iones nullo unquam utuntur augmento; ut τευχε, ὀλεκοντο.

Iones sæpius *aufĕrunt augmentum* cum reduplicatione; ut βλῆτο pro βεβληντο.

III. *Attici* futura polysyllăba in ιῶ futuri primi Mediæ mutant in ῦμαι; ut αφοριυμαι pro αφοριομαι.

Dores futura prima in ισω efferunt in ιξω; ut καθιξῶ pro καθισω.

Attici é quibusdam indefinītis primis abĭgunt σ (et quandŏque servīle υ) ut εχευσα, εχευα, εχεα, a χεω fundo.

Æŏles reddunt futura in -ρω per -ρσω barytŏnum; ut ιρω, ορσω.
Attici in plusquamperfectis activis penultimam tertiæ pluralis *corripiunt* ut ετετυφισαν pro ετετυφεισαν.

Bœŏti corripiunt primam et secundam persōnam plusquamperfecti; ut ετετυφιμεν pro ετετυφειμεν.

Poetæ mutant Ω penultimam primæ pluralis subjunctivi *activæ* in ο; ut τυπτομεν pro τυπτωμεν.

Dōres in penultima participiorum fœmininorum mutant -ας in -οις; ut παθοῖσα λιποισα; et alĭbi; ut υπακοισω pro υπακουσω.
Attici spoliant Passiva quædam præterita in -σμαι σ; ut κεκονιμαι unde κεκονιμενος.
Attici è contra à verbis in νω formant perfecta in σμαι; ut μεμολυσμαι pro μεμολυμαι.
Poetæ in indefinito primo passivæ resūmunt ν: ut εκλινθην.

Varietas in *terminationibus* verborum mira est.

Attici in *Voce Activa*, secundis singularibus quarundam indicativi addunt θα; ut οἶσθα pro οιδας, quod pro ειδωσθα.
Æoles Subjunctivis addunt θα; ut τυπτησθα pro τυπτης.
Dores effĕrunt primas plurales in ν finītas per ς; ut τινομες, et tertias plurāles in σι per ντι; ut τυψοντι, τετυφαντι.
Bœoti efferunt 3tiam pluralem in αν; ut τετυφαν pro τετυφεισαν.
Dores efferunt ισαντι, τισεντι, διδοντι per ισᾶσι, τιθεῖσι, διδουσι.

Iŏnes numerum sing. et tertiam plur. imperfecti et indefinīti secundi et Indefiniti primi, effĕrunt per εσκον, εσκες, εσκε, sæpe augmento abjecto; ut κρυπτεσκον -ες, -ε, τυψασκον.

Bœŏti numĕrum singularem, et tertiam pluralem Imperfecti et Indefiniti secundi terminant in σαν; ut ετυπτοσαν, ετυψασαν, ετυποσαν.
Iŏnes et *Bœŏti* plusquam perfectum, sed perfectum effĕrunt rarius, per -εα, εας, -εε.
Attici in *Imperativo*, pro tertia plurali præsentis et utriusque indefinīti, utuntur *Genitivo plurali* Participiorum; ut τυπτοντων τυψαντων, τυποντων pro τυπτετωσαν, τυπετωσαν, τυψατωσαν.
Dores pro ι terminatione indefiniti secundi scribunt ον; ut ειπον pro ειπε.
Æoles et *Attici* in *Optativo*, Indefiniti primi primam, secundam, et tertiam singularem, et tertiam plur. effĕrunt per -εια, -ειας, -ειε, ειαν; ut λεξεια, -ειας, -ειε, -ειαν.

Iones in *Subjunctivo* tertiis singularibus in η desinentibus ι *subscriptum* adscribunt, interserto σ; ut τυπτῃσι pro τυπτῃ.

Iones Infinitivos quoslibet in -ειν et -ναι effĕrunt per εμεν.

Attici et *Dores* Infinitivos in -ειν et -ναι effĕrunt per εμεναι.

D. et *A.* scribunt -ημεναι pro ηναι; ut φανημεναι pro φανῆναι.

Dores et *Attici* mutant ειμεν in ειν; ut ακουειμεν pro ακουειν.

Dores scribunt θεμεναι, δομεναι pro θεῖναι δοῦναι.

Dores Infinitīvo pro ειν scrībunt εν; ut γαρυεν pro γαρυειν.

Æoles Partĭcĭpii perfecti termĭnatīvum ως mŭtant in ων.

Passiva Voce *secundă* singŭlăris tempŏrum in μαι antīquĭtus efferebatur per σαι; ut τυπτεσαι pro τυπτῃ.

Iones, extrito σ, terminant secundam *persōnam* in εαι; ut τυπτεαι pro τυπτῃ.

Græci communes contraxere εαι in ῃ; *Attici* hic mutant η in ει.

Dores pro μεθα scribunt μεσθα. *Æoles* pro μεθα scribunt μεθι.

Iones scribunt ειρυαται pro ειρυνται tertiâ persōnā plūrāli.

Bœoti pro θησαν scribunt θεν, et pro ησαν, ασαν, scribunt εν, αν.

Iones in *Perfecto* et *Plusquamperfecto* formant tertiam *pluralem* a tertia singulari intersĕrēndo α ante ται vel το; ut εψαλαται pro εψαλμενοι εισι; εψαλατο pro εψαλμενοι ησαν.

Iones usurpant τετυφαται pro τετυπται tertiâ persōnâ sing.

Iones usurpant πεφραδαται pro πεφρασται tertia persōnâ sing.

Iones scribunt πεποιεαται pro πεποιηνται tertiâ persōnâ plur.

Poetæ sīcŭt *Iones* scrībunt τυπτοιατο pro τυπτοιντο optatīvo.

Attici in *Impĕrătivo* tertiam pluralem -σθωσαν contrăhunt in σθων; ut επαιρεσθων.

Poetæ interpōnunt ε; ut φανεω pro φανῶ, fŭtūro prīmo.

Poetæ scribunt φανειω pro φανῶ, indef. primo Subjunctivi.

Iones utuntur *Pleonasmo* in indefinito primo Subjunc. φανηω.

Dores Media Voce, fŭturum prīmum cujūsvis conjugationis, terminant in ῦμαι et εῦμαι; ut κισσῦμαι, κισσεῦμαι.

Dores prima *Contractorum* contrahunt αει in η; ut ὁρῆς.

Attici Primâ contractorum contrăhunt αει in η (non in α) verbis his tribus, πεινῶ, διψῶ, χρῶμαι.

Æoles adscribunt ι subscribendum; ut γελαῖς, pro γελᾷς,

Poetæ altērum α interpōnunt ante α contractum; ut τιμαασθαι pro τιμᾶσθαι.

Poetæ interpōnunt ο ante ω contractum, si brevis *vocalis* præcessĕrit; ut ορoω.

Poetæ interpōnunt ω ante contractum, si longa *vocalis* præcesserit; ut ηβωω.

Iones secunda *Contractorum* ει contractum resolvunt quandoque in εα; ut ποιεασθαι.

Dores contrahunt εο in ευ; ut καλεῦντα pro καλεοντα.

Attici et *Æoles*, in TERTIA et SECUNDA conjugatione μι *Optativi contracti*, vertunt in ην; ut ποιοιην, χρυσοιην.

Dores imitantes *Atticos* vertunt οι penultimam in ῳ; ut βοῳην, ποιῳην, χρυσῳην.

Æoles Indicativos effĕrunt per ς; ut γιλαις, φρονεις, ει tertiæ verso in οι; ut ορθοις, non ορθοῖς.

Bœoti Perfecto Activæ secundæ verborum in μι, utuntur ει pro η; ut τεθεικα pro τεθηκα.

Bœoti et *Perfecto Passīvæ* utuntur ει pro ε; ut τεθειμαι pro τεθεμαι.

Poetæ VERBIS in μι a vocali exorsis *reduplicationem* à communi *diversam* adjiciunt; ut αλαλημι, ονινημι.

Æoles η penultimam ex ε natam in ε reddunt, μι geminato; ut τιθεμμι.

Bœoti mutant η penultimam in ει; ut πιφιλειμαι pro πεφιλημαι.

Dores tertiâ singulari præsentis Indicativi pro σι utuntur τι; ut ἱστατι, τιθητι, διδωτι.

Iones tertiam pluralem terminant in εασι, et οασι; ut τιθεασι, διδοασι.

Poetæ flectunt *Optativum* primæ per -γην, -ηης, -γη, &c.

Attici et *Poetæ* flectunt optativum tertiæ per -ῳην, -ῳης, &c.

In *Adverbiis*.

Attici δε particulam finalem mutant in δι et δη; ut οικαδι.—

Poetæ in penultimis *Adverbiorum* quæ desĭnunt in θην vel θε interpōnunt σ; ut ουρανοσθε.

Poetæ multa variè augent; ut εχθες heri, pro χθες heri, τιη.

Poetæ alia minuunt; ut τιπτε cur? pro τιποτε cur?

Poetæ σ et ν finalia pro arbitrio tollunt; ut χῶρι, οπισθε.

Æoles Adverbia in θεν terminant in α; ut ατερφα.

Dores in *Conjunctionibus* pauciora variant; ut αικα pro εικεν.

Dores scribunt τημος, *quando*, *cum* pro ἡμος quando, cum.

Poetæ habent mutationes tales fere infinitas.

Poetæ Præposĭtiones quasdam augent, ι vel inserto vel adjecto; ut, ὑπειρ, pro ὑπερ, εισ et ενι pro εν.

Dores scribunt ποτι, et προτι pro προς. *Æoles* πρες pro προς.

Poetæ scribunt ὑπαι pro ὑπο; παραι pro παρα, et παρ pro παρα.

In Syntaxi.

Nominativus cum Articulo apud *Atticos* pro Vocativo usurpatur.

Attici in omni declinatione *vocativum* faciunt similem *nominativo*.

Attici masculinum pro feminino usurpant; ut κοσμιος γυνη modesta mulier.

Æŏles Nominativo scribunt -τα pro -της; ut ἱπποτα pro ἱπποτα; ποιητα pro ποιητης.

Æŏles sed nomina *primæ*, in της termĭnant Vocativum in τα vel τη; ut κτιστης.

Attici dualibus *fœmininis* adjungunt Articulum *masculinum*; ut τω ἡμερα.

Dores mutant η in α longum; ut ἁμερα pro ἡμερα diēs.

Attici gaudent *pleonasmo* Verbi φαναι quod sæpe redundat āpud *Xenophontem*, et *alios*.

Dores Verba dualia pro pluralibus adhĭbent.

Græci Ablatīvo penĭtus carent, sed ejus loco utuntur Dativo.

Dores Subjunctivo pro Indicativo utuntur; ut τυπτωμεν pro τυπτομεν

Attici pro Præpositione εις utuntur ὡς; ut ὡς εμε pro εις εμε.

Numĕrus Duālis non unquam occurrit *Græco Testamento*.

In Prosodia.

Iones in Præpositionibus compŏsĭtis *tĕnŭēs* rĕtĭnent, cum mutandæ forent in *aspiratas*; ut αποριζω pro αφοριζω.

Æoles finxerunt *Digamma*, suum F, dicentes Fυδωρ aqua pro ὑδωρ; Fελενα pro ἑλενα; Fηλιος sol pro ἡλιος; sed alii V.

[*Æolica lingua dĭcĭtur esse māter totius linguæ Latīnæ.*]

Attici in Adverbiis et Conjunctionibus scribunt βαβαιαξ pro βαβαι papæ, δαι pro δε etiam, μογις pro μολις vix.

Iones scribunt αληθεως pro αληθῶς verè, ενθαῦτα pro ενταῦθα hic.

Dores scribunt αι pro ει si, αιες pro αιει, αλλοκα pro αλλοτε.

Dores utuntur εμπροθεν pro εμπροσθεν coram, ενδοῖ pro ενδον.

Dores scribunt καλως pro καλῶς, μεις pro μεν, ὁκα et ὁκκα pro ὁτε quando.

Dores utuntur οπιθεν pro οπισθεν retro, ποκα pro ποτε.

Attici in Præpositionibus utuntur ενι pro εν, ες pro εις.

Æoles scribunt αμπι pro αμφι, απαι pro απο; καὶαι pro καὶα.

De plurimis aliis ferè innumeris *mutationibus* quas *dialectis* subeunt *Articuli*, *Nomina*, *Pronomina*, *Verba* præcipue, *Participia*, *Adverbia*, *Præpositiones*, (*Interjectiones* nullas habent Græci; nam numerantur inter Adverbia) et *Conjunctiones*, nil ultra addendum; omnes Lexico *C. Schrevelii* inveniantur.

Δοξα μονῳ τῷ Θεῷ.

APPENDIX.

Alphabetismus Anomalorum.

A.

Mīror Αγαμαι, αγασομαι, ηγασμαι, ab αγαζομαι.

Frango Αγνυμι, αγνυω, αγω, αξω, ἦχα, εαξα, unde κατεαξα, Attice εαχα, ind. 2. εαγον; perf. m. εαγα, unde κατεαγα.

Ago Αγω, αξω, ἦχα, A. αγηοχα, ind. 2. A. ηγαγον pro ηγον.

Căno Αδω, pro αειδω, fut. 1. med. ᾳσομαι, indefinitum *I.* ᾖσα.

Satio Αδω, ασω, indefinitum primum infinitivi ασαι.

Plăceo Ἁδω, ἑαδον pro ἧδον, fut. 2. ἁδῶ; perf. med. ἑαδα pro ἧδα.

Căpio Αἱρεω, αἱρησω, ind. 2. εἷλον ab ἑλω, fut. 2. ἑλῶ; ind. 2. med. ειλομην; fut. 2. ἑλοῦμαι.

Sentio Αισθανομαι, αισθησομαι, ησθημαι ind. 2. med. ησθομην ab αισθεομαι.

Arceo Αλεξω, αλεξησω, αλεξησα ab αλεξεω, unde αλεξεῖν; *epitularia*; sed ind. 1. inf. αλεξαι, et αλεξασθαι.

Văgor Αλημι et A. αλαλημι, inf. αλῆναι, part. αλεις; præs. pass. αλαλημαι et αλημαι, perf. ηλημαι et ηληλημαι, ab αλαω.

Căpio Ἁλισκω, ἁλωσω, ἡλωκα, et Attice ἑαλωκα, ab ἁλοω; ind. 2. ἥλων ἁλωθι, ἁλοιην, αλω, αλωναι, ἁλους, ab ἁλωμι.

Consūmo Αναλισκω, αναλωσω, ανῆλωκα et ηνάλωκα; inde αναλωμαι.

Pecco Ἁμαρτανω, ἁμαρτησω, ἡμαρτηκα, ind. 2. ἥμαρτον, ab ἁμαρτεω.

Abortior Αμβλισκω, verbum Heterocliton αμβλωσω quasi ab αμβλοω.

Indŭo Αμφιεννυμι, αμφιεσω, ημφιεσα, ημφιεσμαι; Heteroclitum.

Lĕgo Αναγινωσκω, αναγνωσω, ανεγνωκα, ind. 2. ανεγνων, ab αναγνοω, αναγνωσομαι et αναγνωμι.

Renŭo Αναινομαι, ανηνημαι et ηνηνημαι, ind. 1. med. ηνηναμην ab αναινεω.

Admŏneo Αναμιμνησκω, verbum Heteroclitum αναμιμνησω; ind. 1. pass. ανεμνησθην.

Apĕrio Ανοιγω, ανοιξω, ανεῳξα, ηνοιξα, ηοιξα; ανεῳγα; ανεωγμαι, ind. 1. ανεῳχθην.

Privo Απαυραω, ind. 1. απηυρα pro απηυρησα, ind. 2. απηῦρον.

Odi Απεχθανομαι, απεχθησομαι, απηχθημαι; ind. 2. m. απηχθομην ab απεχθομαι.

Perdo Απολλυμι, Heteroclitum απολεσω, απωλεκα, perf. med. απωλα.

Placeo Αρεσκω, αρεσω, ηρεκα; ηρεσα, perf. pass. ηρεσμαι ab αρεω.

Augeo Αυξανω et αυξω, αυξησω, ηυξησα et ηυξα; perf. pass. ηυξημαι; ab αυξεω.

Dŏleo Αχθομαι, αχθησομαι, et αχθεσομαι; ind. 1. pass. ηχθεσθην ab αχθεομαι.

B.

Vado Βαινω, βησομαι; βεβηκα et per syncopēn I. βεβαα. Ind. 2. εβην, βηθι, βαιην, βω̃, βηναι, βας.

Jacio Βαλλω, βαλησω et βλησω, βεβληκα, ind. 2. εβαλον, fut. 2. βαλω̃ à βαλεω.

Vīvo Βιωσκω, βιοω, βιωσω, ind. 2. εβιων, quasi à βιωμι.

Germĭno Βλασταινω, εβλαστανον, βλαστησω, ind. 2. εβλαστον, à βλαστεω.

Pasco Βοσκω, βοσω, et βωσω à βοω, βοσκησω, ind. 1. εβοσκησα à βοσκεω.

Vŏlo Βουλομαι, βουλησομαι, βεβουλημαι, βεβουλα; εβουληθην à βουλεομαι.

Edo Βρωσκω et βιβρωσκω, βρωσω, βεβρωκα, à βροω, ind. 2. εβρων quasi à βρω̃μι.

Γ.

Duco Γαμεω, γαμησω, εγαμησα, et εγημα, γεγαμηκα; ind. 1.
uxorem. m. εγημαμην.

Gignor Γεινομαι, fut. 1. m. γεινȣμαι, ind. 1. m. εγειναμην genui à γεινω.

Lætor Γηθεω et γηθω, γηθησω; perf. med. γεγηθα, part. γεγηθως.

Senesco Γηρασκω, γηρασω, ind. 1. εγηρα; ind. 2. med. infinitivi γηραναι, part. γηρας à γηρημι.

Sum, Γινομαι et γιγνομαι, γενησομαι, γεγενημαι, εγενησαμην,
Fio, perf. m. γεγονα et γεγαα à γαω, ind. 2. m. εγενομην, à γενω, fut. 2. med. γενȣ̃μαι; ind. 1. εγενηθην.

Nosco Γινωσκω et γιγνωσκω, γνωσω; et γνωσομαι εγνωκα, à γνοω; εγνων, à γνω̃μι; ind. 1. act. εγνωσα, perf. pass. εγνωσμαι; perf. med. γεγονα, γεγονε, γεγονοιμι, γεγονα, γεγονηναι, γεγονως.

Δ.

Dīvĭdo Δαζομαι, δασομαι; δεδασμαι, δαιζω, δαιξω, εδαιξα, ind. 1. δεδαϊγμαι;

Sĕco Δαιω, δαισω et δαϊσω, δεδαισμαι.

Disco Δαω, δαησω, δεδαημαι, perf. med. δεδαα à δεδαηκα; à δαεω.

Uro Δαιω, perf. med. δεδηα, combustus sum, p.perf. εδεδηειν.

Mordeo Δακνω δηξω, δεδηχα, ind. 2. εδακον; perf. pass. δεδηγμαι, ind. 1. εδηχθην.

Dormio Δαρθανω, δαρθησομαι; δεδαρθηκα à δαρθεω, ind. 2. εδαρθον et per Metăthĕsin εδραθον.

Tĭmeo Δειδω, δεισω, δεδεικα; perfecto mediæ δεδοικα pro δεδοιδα, perf. med. δεδια vĕnit à διω; δεδιθι à δεδιμι.

Ostendo Δεικνυμι, δεικνυω, δεικω, δειξω, δεδειχα; δεδειγμαι a δεικω.

Struo Δεμω, futuro primo caret; perf. δεδμηκα pro δεδεμηκα.

Rŏgo Δεομαι, δεησομαι; δεδεημαι, ind. 1. εδεηθην à δεεομαι.

Video Δερκω, ind. 2. εδρακον metathĕsi, perf. med. δεδορκα.

Lĭgo Δεω, δεσω et δησω, δεδηκα; perf. pass. δεδεμαι et δεδημαι.

Doceo Διδασκω, διδαξω et διδασκησω, δεδιδαχα.

Fugio Διδρασκω, διδρασω, δρασω, δεδιδρακα, ind. 2. εδρην, D. εδραν, part. Præ. δρας à δρημι.

Existimo Δοκεω, δοκησω et δοξω, εδοξα, δεδοκηκα; δεδογμαι à δοκω.

Possum Δυναμαι, δυνησομαι, δεδυνημαι, imperf. εδυναμην, A. ηδυναμην, ind. 1. εδυνησαμην: ind. 1. εδυνηθην, A. ηδυνηθην, à δυναω, item εδυνασθην et ηδυνασθην, à δυναζω.

Subeo Δυνω, et δυω, δυσω, δεδυκα, ind. 2. εδυν à δυμι.

E.

Sĭno Εαω, εασω, ειακα et εακα ind. 1. ειασα cesso.

Excĭto Εγειρω, εγερῶ, ηγερκα; ηγειρα, ηγερμαι, pro εγηγερμαι.

Vigilo Εγρηγορεω, et γρηγορεω, εγρηγορησω, εγρηγορηκα pro εγρηγορηκα; εγρηγορημαι; perf. m. εγρηγορα, P. εγρηγορθα.

Edo Εδω vel εσθιω, imp. ησθιον, perf. ἦκα, A. εδηκα et εδηδοκα; εδηδεσμαι; ἦδα et εδηδα, fut. 2. mediæ εδομαι pro εδοῦμαι.

Volo Εθελω, seu θελω, θελησω, τεθελημαι.

Suesco Εθω, perfecto mediæ ειωθα per pleonasmum pro εἶθα.

Video Ειδω, ειςομαι, et ισομαι, ειδον et ιδον, perf. med. οιδα, οισθα, οιδασθα, ind. 2. ειδον, ιδον, ιδε, ιδοιμι, ιδω, ιδειν, ιδων.

Scio Ειδεω et ειδησω, ειδηκα, plusq. ειδηκειν; et per Syncopēn ειδειν, A. ηδειν.

Similis sum Εικω, ειξω, οἶκα et εοικα, ind. 1. εἶξα et ειξα, et εἶκον; plusq. εοικειν et εωκειν, part. εικως.

Abĭgo Ελαυνω, ελασω, ηλακα, A. εληλακα; ηλαμαι et ηλασμαι, ind. 1. ηλαθην et ηλασθην, part. ηλαθεις ab ελαω.

Spēro Ελπομαι, ελψομαι, εολπα, εολπειν et εωλπειν. Ελπω sperare facio.

Dico Επω, εἶπον, εἶπα ind. 2. ειπον, ειπε, ειποιμι, ειπω, ειπεῖν, ειπων.

Dico Ειρω et ερεω, ερῶ, ερησω, ειρηκα; ειρημαι, paulo-post-fut. ειρησομαι.

Opĕror Εργαζομαι, εργασομαι, ειργασμαι, ειργασθην, ειργασαμην.

Facio Ερδω, vel ρεζω, ρεξω, εοργα, vidē ρεζω.

Rogo Ερομαι, ερησομαι, ειρησαμην, ηραμην, ind. 2. ἤρομην, ειρομην.

Pereo Ἐῤῥω, ἐῤῥησω, ἐῤῥηκα.

Venio Ερχομαι, ελευσομαι, ἦλθον per syncopen pro ηλυθον, perf. med. ηλυθα, Attice, εληλυθα, plusq. perf. εληλυθειν ab ελευθω.

Dormio Εὕδω, εὑδησω, εὑδησα, cæteris caret.

Invenio Εὑρισκω, εὑρησω, εὑρησα, εὑρηκα ind. 2. εὗρον; εὑρημαι, ind. 1. εὑρηθην; ind. 1. med. εὑρησαμην et ηὑραμην, part. εὑραμενος, ind. 2. εὑρομην ab εὑρεω.

Habeo Εχω, ἕξω et σχησω, εσχηκα à σχεω, ind. 2. εσχον, σχες, σχοῖμι, A. σχοιην, σχῶ, σχεῖν, σχων.

adhæreo Εχομαι, ἕξομαι et σχησομαι, εσχημαι, ind. 1. εσχηθην; ind. 2. med. εσχομην, σχοῦ, σχοιμην, σχωμαι, σχεσθαι, σχομενος à σχεω.

Z.

Vivo Ζαω, ζησω, εζησα, Præterito caret. imperativo ζῆ et ζῆθι, opt. ζαιην, et ζωην, à ζῶμι, inf. ζῆν Dorice pro ζᾶν, part. ζῶν, imp. εζην a ζημι.

Cingo Ζωννυμι, ζωννυω, ζωω, ζωσω, εζωκα; εζωσμαι, ind. 1. εζωσθην à ζοω.

H.

Pubesco Ἡβασκω, ἡβησω, ἥβησα, ἥβηκα, ab ἡβαω.

Lætor Ἡδομαι, ἥδω rarius, ἡσομαι, ἧσμαι, ind. 1. med. ἡσαμην; ind. 1. ἡσθην.

Sĕdĕo Ἡμαι, ἥσομαι, ἡμαι, Poëtice, ἧσμαι.

Θ.

Vŏlo Θελω seu εθελω, θελήσω et εθελησω, εθελησα et ηθελησα, à θελεω et εθελεω.

Acuo Θηγανω, θηξω, ind. 1. εθηξα, τεθηχα, à θηγω.

Attingo Θιγγανω, θιξω, τεθιχα, ind. 2. εθιγον à θιγω.

Mortior Θνησκω, θνηξω et τεθνηξω; τεθνηκα, et Bœotice τεθνεικα.

Τεθνηκως et τεθνειως, ind. 2. εθανον, fut. 2. θανῶ a θεινω; fut. 1. med. θνηξομαι et τεθηξομαι.

Perf. med. τεθνεα, τεθνᾶναι, τεθνεως et τεθνεως, fut. 2. θανοῦμαι.

I.

Constituo Ἱδρυνω, ἱδρυσω, ἱδρυκα; ἱδρυσα, ἱδρυμαι, ἱδρῦσθαι, ἱδρυθην ab ἱδρυω.

Mitto Ἱημι, ἡσω, εἱκα, Indefinitum primum ἡκα.

Sīdo Ἱζανω, ἱζησω, ἱζησα et ἷσα, ab ἱζεω.

Vĕnio Ἱκνεομαι, ἵξομαι, ἱγμαι; ind. 2. m. ἱκομην ab ἱκομαι, ἱκου, ἱκοιμην, ἱκωμαι, ἱκεσθαι, ἱκομενος.

Plăco Ἱλασκομαι, ἱλασομαι, ἱλαξομαι, ἵλασμαι, ind. 1. ἱλασαμην; ind. 1. ἱλασθην ab ἱλαομαι.

Volo Ἵπταμαι, πτήσομαι, πέπταμαι; ind. 2. ἐπτάμην et ἐπτόμην. Subj. Πτῶμαι, inf. πτάσθαι et πτέσθαι, πτάμενος et πτόμενος.

Vŏlo Ἵπτημι, πτήσω, ind. 2. ἔπτην rarius, cæteris caret.

K.

Purgo Καθαίρω, καθαρῶ, ind. 1. ἐκάθηρα, regulariter: præterito caret.

Sĕdeo Καθέζομαι, fut. 2. καθεδοῦμαι; ind. 1. pass. ἐκαθέσθην.

Stătŭo Καθιστάνω, καταστήσω, καθέστακα à καθίστημι.

Uro Καίω, καύσω, κέκαυκα, ind. 1. ἔκαυσα, et ἔκηα velut à κάω, ind. 2. ἔκαον; perf pass. κέκαυμαι, ind. 1. ἐκαύθην, fut. 1. καυθήσομαι, ind. 2. ἐκάην, part. καείς.

Vŏco Καλέω, καλήσω, κέκληκα pro κεκάληκα.

Labōro Κάμνω, καμῶ: κέκμηκα pro κεκάμηκα, ind. 2. ἐκάμον.

Jaceo Κεῖμαι, Κείσομαι, imperfectum, ἐκείμην.

Hortor Κέλομαι, Poëtice κέκλομαι, κελήσομαι, ind. 1. ἐκελησάμην, à κεολομαι.

Misceo Κεράννυμι, κεραννύω, κεράω, κεράσω et κράσω, κεκέρακα et κέκρακα; κεκέρασμαι et κέκραμαι, ἐκράθην, κραθήσομαι à κεράω.

Invĕnio Κιχάνω, κιχήσω à κιχέω: κιχάνω habet penultimam longam.

Jacĕo Κεῖμαι, κείσομαι, Imperfectum, ἐκείμην.

Clango Κλάζω, κλάγξω et κεκλάγξω, κέκλαγα, ind. 1. ἔκλαγξα, ind. 2. ἔκλαγον; perf. med. κέκληγα, part. κεκληγώς.

Fleo Κλαίω, κλαύσω, κέκλαυκα; κέκλαυμαι a κλαύω.

Satŭro Κορέννυμι, κορεννύω, κορέω, κορέσω et κορήσω, κεκόρηκα; perf. med. κέκορα à κορέω.

Clamo Κράζω, κράξω, Præterito caret, ind. 2. ἔκραγον, fut. 2. κραγῶ; perf. med. κέκραγα.

Perficio Κραιαίνω, ἐκρήηνα, κρήηνον perf. pass. κεκράαμαι, inde ἐκραάνθην. Τὸ δέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ. Hom.

Pendeo Κρέμαμαι, κρεμάσομαι:

Suspendo Κρεμάννυμι, κρεμαννύω, κρεμάω, fut. 1. κρεμάσω à κρεμάω.

Occīdo Κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα, ind. 1. ἔκτεινα, ind. 2. ἔκτην à κτῆμι.

Volvo Κυλίνδω, κυλίσω à κυλίω, sed κυλινδήσω à κυλινδέω.

Incīdo Κύρω, κύρσω, ἔκυρσα, Æ. κύρσεια, infin. κύρσαι, part. κύρσας; præs. med. κύρομαι.

Λ.

Sortior Λαγχάνω, λήξομαι κληρώσομαι, λέληχα, pro εἴληχα. ind. 2. ἔλαχον à λήχω; perf. med. λέλογχα.

Căpĭo Λαμβάνω, λήψομαι, λέληφα, Attice εἴληφα pro λέληφα. ind. 2. ἔλαβον; λέλημμαι, Attice εἴλημμαι a λήβω.

Lăteo Λανθανω, λησω et λησομαι, λελησμαι, ind. 2. λαθον, perf. med. λεληθα, ind. 2. ελαθομην a ληθω.

M.

Insanio Μαινομαι, μανοῦμαι, ind. 1. εμηναμην, perf. med. μεμηνα, ind. 2. εμανην, a μαινω.
Disco Μανθανω, μαθησω, μεμαθηκα, μεμαθημαι; ind. 2. εμαθον, ind. 2. m. εμαθομην, fut. 1. m. μαθησομαι.
Pugno Μαχομαι, μαχεσομαι et μαχησομαι, μεμαχημαι, εμαχεσαμην et εμαχησαμην, fut. 2. μαχοῦμαι a μαχεω.
Dīvĭdo Μειρομαι, μεμορα, Poetice, εμμορα; perf. pass. ειμαρμαι.
Futurus sum Μελλω, μελλησω, εμελλησα quasi a μελλεω.
Cūro Μελω et μελομαι, μελησω, μεμεληκα, εμελον; μεμεληλμαι; perf. med. μεμηλα a μελει vel μελεω.
Măneo Μενω, μενεω, μενῶ, εμεινα, μεμενηκα, a μενεω; perf. med. μεμονα.
Misceo Μιγνυμι, μιγνυω, μιγω, μιξω, εμιξα, μεμιχα; perf. pass. μεμιγμαι, εμιχθην, ind. 2. εμιγην quasi a μιγω.
Recordor. Μιμνησκω, μνησω, εμνησα; μεμνημαι, ind. 1. εμνησθην; fut. 1. med. μνησομαι, ind. 1. εμνησαμην a μναω.
Μοργνυμι μοργνυω, μοργω Heteroclitos, μορξω, vide ομοργνυμι.

N.

Pasco Νεμω, νεμῶ, νενεμηκα, ενειμα, ind. 1. med. ενειμαμην.
Neo Νηθω, fut. 1. νησω a νεω.

O.

Oleo Οζω, οσω, οζεσω et οζησω perf. ωζηκα; perf. med. οδωδα et ωδωδα, Poetice ὦδα, ab οζεω.
Tumeo Οιδαινω, οιδησω, ωδηκα ab οιδεω tumeo.
Mĭsĕrĕor Οικτειρω, οικτειρησω, ωκτειρησα et ωκτειρα.
Pŭto Οἶμαι et οιομαι, οιησομαι; ωημαι, ind. 1. ωηθην ab οιεομαι.
Eo Οιχομαι, οιχησομαι, ωχημαι et ωγμαι, ind. 2. ωχομην ab οιχεομαι.
Cado Ολισθαινω, ολισθησω, ωλισθηκα, ind. 2. ωλισθον; ωλισθα ab ολισθεω.
Perdo Ολλυμι et ολλυω, ολεσω, ωλεκα, A. ολωλεκα, ind. 2. ωλον; fut. 2. ολῶ, ὦλα; A. ολωλα, ab ολεω. Poeticum ολεσκω.
Jūro Ομνυμι, ομνυω, ομοω, ομοσω, ωμοκα, A. ομωμοκα; ind. 1. ωμοσα, fut. 2. ομοῦμαι ab ομοω.
Abstergo Ομοργνυμι, ομοργνυω, ομοργω, ωμορξα, ομορξω; ωμορχα.
Juvo Ονημι et ονινημι, ονησω, ωνησα; ωνησαμην, ονησομαι, ab οναω.
Vĭdĕo Οπτανω et οπτανομαι, οπτομαι; οψομαι, ὦμμαι, οψεσθαι, οπωπα pro ὦπα; ind. 1. ωφθην, οφθησομαι, sensu passivo.

Excĭto Ὀρω, ὀρῶ, Æ. ὀρσω, ὦρσα; perf. m. ὠρᾶ, A. ὀρωρα, ὠρορα.
Olfăcio Ὀσφραινομαι, ὀσφρανοῦμαι et ὀσφρησομαι, ὠσφρησαμην et ὠσφραμην, ab ὀσφραομαι.
Dēbĕo Ὀφειλω, ὀφειλησω, ὀφλησω, ὀφειληκα, ind. 2. ὠφελον, *utinam*, quod usurpatur adverbialiter omnibus numeris, et persōnis.
Mulctor Ὀφλω, ὀφλησω, ὠφλησα, ὠφληκα.

Π.

Possĭdeo Παομαι, πασομαι, πεπαμαι, ind. 1. ἐπασαμην.
Pătĭor Πασχω, πεισομαι, πεπονθα, a πανθανω, ind. 2. ἐπαθον a πηθω.
Vasto Περθω, περσω, ἐπερσα, ἐπαρθον et ἐπραθον, per Metathesin.
Cŏquo Πεσσω et πεττω, πεψω, ἐπεψα a πεπτω.
Pando Πεταννυμι, πεταννυω, πεταω, πετασω, πεπετακα et πεπτακα; ἐπετασα; πεπταμαι a πεταω.
Vŏlo Πετομαι, πεταμαι, πεταομαι et ποταομαι, πεποτημαι, Vide Ἱπταμαι.
Fīgo Πηγνυμι, πηγνυω, πηγω, πηξω, ἐπηξα; ἐπαγην; πηξομαι, ἐπηξαμην a πηγω.
Incendo Πιμπρημι, πρησω, ἐπρησα a πρηθω uro.
Bĭbo Πινω, πωσω, πεπωκα, ind. 2. ἐπιον, a πιω, imperat. πῖθι et πῶθι; πεπομαι et πεπωμαι, ἐποθην a ποω.
Vendo Πιπρασκω, περασω, πεπρακα; πιπρασκομαι πεπραμαι, ἐπραθην a πραω.
Cădo Πιπτω, πτωσω, πεπτωκα a πτοω, ἐπεσον a πεσω; med. πεσοῦμαι.
Percŭtio Πληττω, πληξω; ind. ἐπληγην cum ad corpus; sed ἐπλαγην, cum ad animum refertur; p. m. πεπληγα.
Rŏgo Πυνθανομαι, πευσομαι, πεπυσμαι; ind. 2 med. ἐπυθομην a πευθομαι.

Ρ.

Făcio Ῥεζω, ῥεξω, et ἐρξω ab ἐρδω, ἐρρεξα; perf. med. ἐοργα pro ἐρροργα.
Flŭo Ῥεω, ῥευσω et ῥυησω, ἐρρυηκα; ind. 1. ἐρρευσα, ind. 2. pass. ἐρρυην a ῥυεω.
Dīco Ῥεω ἐρρηθην et ἐρῥεθην; part. ῥηθεις, fut. 1. ῥηθησομαι.
Rumpo Ῥηγνυμι, ῥηγνυω, ῥηγω, ῥηξω; ἐρρωγα A. pro ἐρρηγα; ind. 2. ἐρραγην a ῥησσω.
Rōbŏro Ῥωννυμι, ῥωννυω, ῥοω, ῥωσω; ἐρρωμαι, ἐρρωσο vale, part. ἐρρωμενος.

Σ.

Extinguo Σβεννυμι, σβεννυω, σβεω, σβεσω, ἐσβεσα, σβησομαι, ἐσβεκα; pass. ἐσβην, infin. σβῆναι a σβεω.

Mŏveo Σευω, εσσευα et εσευα; σευομαι, perf. εσσυμαι, εσυθην; ind. 1. med. εσσυαμην.
Libo Σπενδω σπεισω εσπεισα; pass. εσπεισμαι, εσπεισθην; σπεισομαι, εσπεισαμην a σπειδω.
Sterno Στορεννυμι, στορεννυω, στορεω, στορεσω, εστορεσα a στορεω.
Stĕrno Στρωννυμι, στρωννυω, στροω, στρωσω, εστρωσα, εστρωκα; εστρωμαι, εστρωθην a στροω.
Cohĭbeo Σχεω, σχησω, εσχηκα, ind. 2. εσχον, imp. σχες, σχετω.

T.

Extendo Τεινω et ταζω, τανυσω, τετακα; perf. pass. τεταμαι.
Sĕco Τεμνω, τεμῶ, et τμηξω a τμησσω, τετμηκα, ind. 2. εταμον; perf. pass. τετμημαι a τμαω.
Fabrĭco Τευχω, τευξω, ετευξα; τετυγμαι. Ind. 1. ετυχθην, τυχθησομαι.
Părio Τικτω, τεξω, ind. 2. ετεκον; perf. med. τετοκα a τεκω.
Solvo Τιω, τισω, ετισα, τετικα a τιω.
Perfŏro Τιτραω et τιτραινω, τρησω, ετρησα; τετρημαι a τραω.
Vulnĕro Τιτρωσκω, τρωσω, τιτρωσω, τετρωκα a τροω, ind. 1. ετρωσα.
Tŏlĕro Τλῆμι, τλαω, τλησω, τετληκα, ind. 2. ετλην a τλημι.
Nutrio Τρεφω, θρεψω, εθρεψα; τεθραμμαι, ετραφην.
Curro Τρεχω θρεξω, εθρεξα, δεδραμμηκα, εδραμον; fut. 2. med. δραμοῦμαι a δρεμω vel δραμεω.
Comĕdo Τρωγω, εφαγον; φαγοῦμαι a φαγω.
Sum Τυγχανω; τυχησω, τετυχηκα, ind. 1. ετυχησα.
Sortior Τευχω, τευξομαι, ετυχον a τυχεω.

Υ.

Promitto Ὑποσχνεομαι, ὑποσχησομαι, ὑπεσχημαι, ὑπεσχομην; ὑπεσχεθην.
Dormīto Ὑπνωττω, ὑπνωσω ab ὑπνοω.
Plŭo Ὑω, ὑσω, ὑσα; ὑομαι, ὑσθην, part. perf. ὑσμενος.

Φ.

Dīco Φασκω, imperfectum εφασκον, φησω, εφησα a φημι.
Fĕro Φερω, οισω, ηνεγκα, ηνεγκον ab ενεγκω; ενηνοχα Attice pro ηνοχα ab ενεχω.
Fŭgio Φευγω, φευξω, φευξομαι, et φευξοῦμαι, εφυγον; πεφευγα pro πεφυγα.
Prævenio Φθανω, φθασω, εφθακα a φθαω, εφθασα, εφθην a φθῆμι, part. φθας.
Corrumpo Φθειρω, φθερῶ; perf. med. εφθορα; "ε futuri dissyllabi mutatur in ο."
Tabesco Φθινω, φθισω, εφθισα, εφθικα; εφθιμαι a φθιω.
Horreo Φρισσω, vel φριττω, φριξω, πεφρικα pro πεφριχα.
Gigno Φυμι seu φυω, φυσω, πεφυκα, imp. εφυν, φῦναι.

X.

Rĕcēdo Χαζω et χαζομαι, χασω, εχαδον et κεκαδον; χασομαι, κεχανδα, εχαδομην et κεκαδομην, fut. 2. χαδυμαι.

Gaudeo Χαιρω, χαιρησω, κεχαρηκα; ind. 2. χαρησομαι, εχαρην, imperativo χαιρε salve, *forma salutandi et valedicendi.*

Dehisco Χαινω, imper. εχαινον; χανουμαι, perf. med. κεχηνα.

Fundo Χεω, χευσω, κεχευχα, κεχυκα, inde pro ind. 1. εχευσα, εχευα et εχεα, inf. χεαι, ind. 2. εχεον, fut. 2. χεω; inde pass. κεχυμαι, inde εχυθην; χυθησομαι, ind. 1. med. εχεαμην, a χυω.

Colōro Χρωννυμι. χρωννυω, χροω, χρωσω, κεχρωμαι et κεχρωσμαι inde ind. 1. εχρωθην.

Obstrŭo Χωννυμι, χωννυω, χοω, χωσω, κεχωσμαι, εχωσθην a χοω vel χωω.

Ω.

Pello Ωθω et ωθεω usitatius, ωσω et ωθησω, ωσμαι et ωθημαι, ind. 1. ωσθην; ωσομαι et ωθησομαι, ind. 1. ωσαμην et ωθησομην. ε sæpe præfigĭtur; ut εωσα et εωσμαι.

Emo Ωνεομαι, ωνησομαι; ωνημαι et εωνημαι, ωνηθην et εωνηθην, A.

Quæstiones ediscentibus proponendæ.

Quo casu utuntur Græci pro Ablativo?

Quod est istud verbum quod redundat, *pleonasmo* apud Xenophontem?

Quid notandum de numero *Duali* Græco Testamento?

R. Dualis non existit Græco Testamento. *Koeber.*

Qui sunt Græci qui finxerunt *Digamma?* R. *Æoles.*

Qualis est forma *Digamma?* R. est similis F. aut V.

Dato exempla Fυδωρ pro ὑδωρ, Fελενα pro ἑλενα.

Nonne sunt multo plures dictiones quæ afficiuntur Dialectis? Ubinam inveniri possunt? R. in Lexico C. Schrevelii.

Quid notandum est de verbis *anōmalis*, et *defectivis?* R. Rarius ultra imperfectum leguntur. Q. Unde *anōmăla* mutuantur tempora ultra imperfectum? R. Vel ab *uno* verbo; ut μανθανω quod *mutuatur* futurum primum a μαθεω; vel a *pluribus;* ut φηρω ab οιω; ηνεγκα ab ενεγκω.

Q. A quibus verbis *anōmăla* et *defectiva mutuantur* relĭqua? R. Semper a verbis quorum thema non est in usu.

ERRATA

Dativus *pro* Dativis: Πλητης *pro* Κλητης: Hæc et alia quæ hac editione occurrunt, Auctori candidi condonent amici.

EVANGELII SECUNDUM JOANNEM
CAPUT PRIMUM.

Κεφαλη πρωτη τοῦ Ευαγγελιυ κάτα Ιωαννην.

1. Εν αρχῃ ην ὁ λογος καὶ ὁ λογος ην προς τον Θεον, καὶ Θεος ην ὁ λογος. 2. Ουτος ην εν αρχῃ προς τον Θεον. 3. Παντα δι' αυτυ εγενετο, καὶ χωρις αυτυ εγενετο υδε εν ὁ γεγονεν.

Formula prælectionem Græcam *Interpretandi.*

1. Εν in αρχῃ principio ην erat ὁ λογος verbum, και et ὁ λογος verbum ην erat προς apud τον Θεον Deum, και et ὁ λογος verbum ην erat Θεος Deus.

2. Ουτος hoc ην erat εν in αρχῃ principio προς apud τον Θεον Deum.

3. Παντα omnia εγενετο facta sunt δι' per αυτυ ipsum, και et χωρις absque αυτυ ipso υδε neque εν unum εγενετο factum est ὁ quod γεγονεν factum est.

The *English* is not so fit as the *Latin* to express the signification of the *Greek*. Leigh's *Critica Sacra*.

***Analysis* prælectionem Græcam *examinandi*.**

Εν est *Præpositio* monosyllăba, " Præpositionēs sunt octodĕcim, monosyllăbæ sex, εκ ante consŏnam, εξ ante vocalem, εν, εις, προ, προς, συν.

Αρχη est *Nomen* substantīvum *primæ*, quæ complectitur nomina in ας et ης *masculīni*, atque in α et η *feminini*—singulariter Nom. ἡ αρχη, Gen. αρχης, Dat. αρχῃ—αρχῃ est Dativus singularis habens ι subscriptum, propter *distinctionem*; " Dativus singularis in *primâ* et *secundâ* Declinàtione habet ι subscriptum finalibus α, η, ω," derivatur ab αρχω, impero.

Ην est *verbum* irregŭlāre, quod sic conjugatur, " ειμι; εσομαι, ημην," est tertia persōna imperfecti Indicativo; ην Attĭci scribunt pro η.

Ὁ est *articulus* præpositīvus, sing. Nom. ὁ, ἡ, το, adjungitur λογος, " adjungitur artĭcŭlus propter emphăsin vel excellentiam rei."

Λογος est *Nomen* substantivum *secundæ*, quæ " complectitur nōmĭna in ος *masculini* et *feminini*, et in ον neutrius; sing. Nom. ὁ λογος, Gen. λογυ—derivatur a λεγω, dīco.

Και est *Conjunctio* copulatīva. "Copulatīvæ sunt και *et*, *atque*, τε que, και etiam, και μεντοι atque," λογος ην; ut ante.

Προς est *Præpositio* mŏnŏsyllăbă, " monŏsyllabæ sex, εκ ante consŏnam, εξ ante vocalem; εν, εις, προ, προς, συν.

Τον est *Articulus* præpositīvus; sing. Nom. ὁ, ἡ, το—" Accusativo τον, την, το, adjungitur Θεον propter *emphăsin*."

Θεον est *Nomen* substantivum *secundæ*, quæ "complectītur nōmina in ος *masculīni* et *feminīni*, et in ον neutrīus," sing. N. ὁ Θεος, G. Θεου, D. Θεῳ, A. Θεον, derīvātur a Θειναι *disponere*, quod Deus omnes res, regionesque ordīne disponit; sīvè a Θεᾶσθαι *cernere*, quod omnia cernit et rĕgit.

Και Θεος ην ὁ λογος, ut ante—cujus hic est ordo constructionis, *et verbum erat Deus*. "Cum plūră sunt substantīvă, *illud* sensu præcēdĭt verbum cui articulus præfīgĭtur."

2. Ουτος est *Pronomen* demonstrativum—"Demonstratīva pronomĭna sunt ὁυτος, εκεινος," ην εν αρχῃ προς τον Θεον; ut ante.

3. Παντα est *nomen* adjectivum; sing. N. πας, πασα, παν, G. παντος, πασης, παντος—Plur. N. παντες, πασαι, παντα, est Nominativus pluralis ante εγενετο.

Δι' pro δια per apostrŏphum, "apostrophus nŏtat α, ε, ι, ο, αι, οι, ultĭmas brĕves abjectas propter sĕquentem vocālem vel diphthongum."

Αυτου est *pronomen* demonstrativum, "demonstrativa pronŏmīnă sunt αυτος, εκεινος, ουτος, Sing. N. αυτος, αυτη, αυτο, G. αυτου, αυτης, αυτου—"Hæc omnia flectuntur sicut; καλος—sed αυτος, εκεινος ουτος formant neutrum genus per ο," regitur a δια, "δια significans *per* regit Genitivum."

Εγενετο est verbum anōmălum, γινομαι et γιγνομαι, γενησομαι, γεγενημαι ind. 2. med. εγενομην, εγενου, εγενετο est tertia persōna singulāria. "Neutrum plūrālĕ gaudet verbo singŭlāri. venit a γενω antīquo."

Χωρις *adverbium*, quasi a χωρος locus. Αυτου εγενετο, ut ante.

Ουδε *conjunctio* disjunctīva compōnĭtur ex ου, non, et δε vero.

Εν est *numerale* adjectivum classis *cardinālis*, Sing. Nom. εἱς, μια, ἑν, Gen. ἑνος, μιας, ἑνος—ἑν, est Nominativus singularis, et concordat cum πραγμα.—Εγενετο, ut ante.

Ὁ est *relatīvum* prōnŏmen, Sing. Nom. ὁς, ἡ, ὁ, Gen. ὁυ, ἡς, ὁυ; ὁ est Nominativus ante γεγονεν, et concordat cum *antĕcēdente* ἑν. "Relātivum concordat cum antecedente genere, numero et persōna."

Γεγονεν est verbum anōmălum, quăsĭ ab antīquo γενω, γενῶ, perf. med. γεγονα, γεγονας, γεγονε, "ε penultimă dissyllăbi vertĭtur in ο," et ν addito, fit γεγονεν, "tertiis persōnis verbōrum in ι vel ε desinentibus ν additur, si vocalis sĕquātur."

4. Εν αυτῳ ζωη ην, κ̀ ἡ ζωη ην το φῶς των ανθρωπων.

5. Και το φῶς εν τῃ σκοτιᾳ φαινει, κ̀ ἡ σκοτια αυτο ου κατελαβεν.

6. Εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα Θεου. ονομα αυτῳ Ιωαννης.

Αυτῳ est *Pronomen* demonstrativum, ut diximus supra.

Ζωη est *nomen* substantivum *primæ* et feminei generis; declinatio *prīma* complectĭtur nomĭna, *in α et η* femĭnīni; Sing. N. ἡ ζωη, G. ζωης a ζαω vivo, est Nominat. ante ην; "ην ut ante.

'Η est Articulus præpositivus, Sing. Nom. ὁ, ἡ, το; adjungitur ζωη propter emphasin; vel excellentiam rei.

Φως contractum a φαος est nomen substantivum *tertiæ*, et neutrius generis, Sing. Nom. το φως, Gen. φωτος, a φαω luceo.

Των est articulus præpositivus adjungitur ανθρωπων propter emphasin.

Ανθρωπων est nomen substantivum *secundæ* et *communis generis*, declinatio *secunda* complectitur nomina in ος masculini et feminini; Sing. Nom. ὁ κ ἡ ανθρωπος, Gen. ανθρωπου—ανθρωπων derivatur ab ανω sursum aspiciendo, τρεπω verto, et ωψ vultus, thema οπτομαι video.

7. Τη est articulus præpositivus, Sing. Nom. ὁ, ἡ, το, Gen. του, της, του, Dat. τῳ, τῃ, τῳ; τη est Dativus singularis; additur σκοτια "propter demonstrationem vel expositionem rei certæ."

Σκοτια est nomen substantivum *primæ* et feminei generis, "Declinatio prima complectitur nomina in ας et ης masculini, atque in α et η feminini;" Sing. Nom. ἡ σκοτια, Gen. σκοτιας, "finita in ρα et α purum faciunt Gen. Sing. in ας, Dat. σκοτιᾳ et Dativum in ᾳ," derivatur a σκια umbra.

Φαινει est *Barytonum—quartæ* cujus characteristicæ sunt ν *Præsentis*, ω circumflexum *Futuri*. κ *Præteriti*, φαινω, φανω," penultima *futuri primi, quartæ* corripitur vel elidendo *secundam* vocalem diphthongi; ut φαινω, φανῶ; πεφαγκα, *mutat* ν futuri primi in γ. "Dissyllaba in αινω, ινω, υνω, abjiciunt ν futuri in præterito; cætera mutant ν in γ; ut φανῶ, πεφαγκα; et *resumit* suam tenuem, ergo est πεφαγκα et non φεφαγκα. "Verba incipientia ab *aspiratis* resumunt suas *tenues*."

Καταλαμβανω, καταληψομαι, κατειληφα. Attice κατειληφα, est verbum anomalum, quod formari non solet, ind. 2. Κατελαβον, κατελαβες, κατελαβε,—scribitur κατελαβε et non καταελαβε, "præpositiones in compositis præfixæ vocalibus finalem suam amittunt vocalem." Augmentum habet in medio, "verba composita augmentum habent in medio, si incipiant a præpositione—

6. Απεσταλμενος est participium ab αποστελλω, αποστελῶ, απεσταλκα; inde απεσταλμαι, απεσταλσο, απεσταλμενος ειην, απεσταλμενος ω, απεσταλθαι, απεσταλμενος, componitur ex απο *ab* et στελλω, mitto ανθρωπος ut ante.

Παρα est præpositio dissyllaba; "dissyllabæ *duodecim*, αμφι."

Ονομα est nomen sub. *tertiæ* et neutrius generis, "Declinatio tertia nomen habet terminationes tres vocales, α, ι, υ, neutrius. Sing. Nom. το ονομα, Gen. ονοματος."

Ιωαννης est nomen substantivum primæ quæ complectitur nomina in ας et ης, masculini, Sing. Nom. ὁ Ιωαννης. Gen. Ιωαννου; Ιωαννης significat Latine, *gratiosus, misericors*.

DECALOGUS.

Και ελαλησε κυριος παντας τȣς λογȣς τȣτȣς, λεγων, Εγω ειμι κυριος ὁ Θεος σȣ, ὁςις εξηγαγον σε εκ γῆς Αιγυπτȣ, εξ οικȣ δȣλειας.

I. Ουκ εσονται σοι Θεοι ἑτεροι πλην εμȣ.

II. Ου ποιησεις σεαυτῷ ειδωλον. ȣδε παντος ὁμοιωμα, ὁσα εν τῷ ȣρανῷ ανω, ϗ ὁσα εν τῇ γῇ κατω, ϗ ὁσα εν τοῖς ὑδασιν ὑποκατω τῆς γῆς. Ου προσκυνησεις αυτοῖς, ȣδε μη λατρευσεις αυτοῖς· εγω γαρ ειμι κυριος ὁ Θεος σȣ, Θεος ζηλωτης, ἀποδιδȣς ἀμαρτιας πατερων επι τεκνα, ἑως τριτης ϗ τεταρτης γενεᾶς τοῖς μισȣσι με, και ποιῶν ελεος εις χιλιαδας τοῖς αγαπῶσι με, ϗ τοῖς φυλασσȣσι τα προςαγματα μȣ.

III. Ου ληψῃ το ονομα κυριȣ τȣ Θεȣ σȣ ματαιῳ· ȣ γαρ μη καθαριςη κυριος ὁ Θεος σȣ τον λαμβανοντα το ονομα αυτȣ επι ματαιῳ.

IV. Μνησθητι την ἡμεραν τῶν σαββατων ἁγιαζειν αυτην. Ἑξ ἡμερας εργᾷ, ϗ ποιησεις παντα τα εργα σȣ Τῇ δε ἡμερᾳ τῇ ἑβδομῃ, σαββατα κυριῳ τῷ Θεῷ σȣ. ȣ ποιησεις εν αυτῇ πᾶν εργον συ, ϗ ὁ ὑιος σȣ, ϗ ἡ θυγατηρ σȣ ὁ παῖς σȣ, ϗ ἡ παιδισκη σȣ, ὁ βȣς σȣ, ϗ το ὑποζυγιον σȣ, ϗ πᾶν κτῆνος σȣ, ϗ ὁ προσηλυτος ὁ παροικῶν εν σοι Εν γαρ ἑξ ἡμεραις εποιησε κυριος τον ȣρανον ϗ την γῆν ϗ την θαλασσαν ϗ παντα τα εν αυτοῖς, ϗ κατεπαυσε τῇ ἡμερᾳ τῇ ἑβδομῃ. δια τȣτο ευλογησε κυριος την ἡμεραν την ἑβδομην, ϗ ἡγιασεν αυτην.

V. Τιμα τον πατερα σȣ, ϗ την μητερα σȣ, ἱνα εὖ σοι γενηται, ϗ ἱνα μακροχρονιος γενῃ επι τῆς γῆς τῆς αγαθῆς, ἧς κυριος ὁ Θεος σȣ διδωσι σοι.

VI. Ου φονευσεις.

VII. Ου μοιχευσεις.

VIII. Ου κλεψεις.

IX. Ου ψευδομαρτυρησεις κατα τȣ πλησιον σȣ μαρτυριαν ψευδῆ.

X. Ουκ επιθυμησεις την γυναῖκα τȣ πλησιον σȣ ȣκ ηπιθυμησεις την οικιαν τȣ πλησιον σȣ, ȣτε τον αγρον αυτȣ, ȣτε τον παιδα αυτȣ, ȣτε την παιδισκην αυτȣ, ȣτε του βοος αυτȣ, ȣτε τȣ ὑποζυγιȣ αυτȣ, ȣτε παντος κτηνȣς αυτȣ, ȣτε οσα τῷ πλησιον σȣ εςι.

DOMINICA PRECATIO.

Πατερ ἡμῶν ὁ εν τοῖς ȣρανοῖς, ἁγιασθητω το ονομα σȣ. ελθετω ἡ βασιλεια σȣ· γενηθητω το θελημα σȣ, ὡς εν ȣρανῷ ϗ επι τῆς γῆς. Τον αρτον ἡμῶν τον επιȣσιον δος ἡμῖν σημερον. Και αφες ἡμῖν τα οφειληματα ἡμῶν, ὡς ϗ ἡμεῖς αφιεμεν τοῖς οφειλεταις ἡμῶν. Και μη εισενεγκῃς ἡμᾶς εις πειρασμον αλλα ῥυσαι ἡμᾶς απο τȣ πονηρȣ· ὁτι σȣ εςιν ἡ βασιλεια ϗ ἡ δυναμις ϗ ἡ δοξα εις τȣς αιῶνας. Αμην.

FINIS.